

Констатује се да су приступили оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Иван Кораћ, Драган Славковић, Синиша Филиповић и Драгутин Драгићевић, који су приведени из просторија Окружног затвора у Београду, те заменик Тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић, пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић и браниоци оптужених, адвокат Перковић Мирослав, који се јавља и за адвоката Шалић Миломира и Слободана Сташевића који ће накнадно приступити и адвокат Мирослав Ђорђевић који се јавља и за адвоката Драгана Ђокића, а све уз сагласност оптужених.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, са Вашим допуштењем, ја бих у 10,15 часова морао да изађем само да се јавим на суђење, па ћу се вратити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Ми за данас имамо одређено саслушање два сведока. Оба сведока су приступила. Да ли се слажете да почнемо главни претрес?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја сматрам умесним сада, значи пре него што позовете сведока, господина Радића који, како чујем, дошао је. Сматрам да је потребно да се његова изјава коју је дао хашким истражитељима издвоји из записника. Поред оних разлога које смо раније начелно ставили и принципијално, сматрајући да таква изјава не може да се користи у овом поступку. Из којих разлога? Овде конкретно на крају, ради се о следећем: он је овде само назначен као сведок. Међутим, видимо да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где мислите овде?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је осумњичени, није то спорно, он је осумњичени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не брините.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да не би, боље да то одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је осумњичени, не можемо ми да предочавамо изјаву, ако је осумњичени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку у својству сведока саслуша Савић Гора.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ГОРЕ САВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Савић Гора?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте се одазвали позиву нашег суда. Ми ћемо Вас овде саслушати на главном претресу, па само да нам кажете, Ваши лични подаци да ли су исти као у истрази што сте рекли, име оца?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам Гора Савић, рођена сам 27.06.1948. године, од оца Милоша и мајке Даринке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И живите на истој адреси, Светог Саве?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Живим на истој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству са овим оптуженима?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, не, нисам.

Сведок са личним подацима као у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је и затворска казна до пет година. Ја ћу Вас сада молити да Ви положите заклетву читањем тог текста ту.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Само да ставим наочаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором на та питања изложили евентуалном кривичном гоњењу, значи лично Вас или некој тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Упозорена, опоменута на дужност казивања истине, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали Вашу изјаву у истрази. Да ли Ви остајете при тој изјави?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и тада сте говорили истину?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде се води кривични поступак по оптужници која је подигнута против оптужених Грујић Бранка, Поповић Бранка, Славковић Драгана, Кораћ Ивана, Филиповић Синише и Драгићевић Драгутина због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Наиме, ради се о догађајима у периоду

од маја до јула 1992. године, па да нам Ви укратко овде испричате, због начела непосредности, значи поново, а и ми ћемо Вас питати нешто ако нам не буде било јасно. У том периоду, шта сте Ви радили, односно када је почео рат у Зворнику, на ком радном месту сте се затекли и након тога, да ли нешто знате о догађајима, а наиме код нас се води поступак за догађаје које зовемо депортација људи из Козлука и ратни злочини – мучења, убијања и злостављања затворених цивила у објектима Дом културе Челопек, Циглана и Економија у овом периоду. Прво, значи да нам кажете где сте Ви радили, шта сте радили када је почео рат и након тога, где сте радили? Да ли Вам је нешто познато о овим догађајима? Изволите.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, госпођо судија, ја сам дала исказ. Да ли треба да понављам поново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, управо сам објаснила, због начела непосредности. Сада су овде странке.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам за време, почетка рата превела децу у Борину код пријатеља. Ту су били десет дана. По мене су дошли, шеф је послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је шеф?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Стево Радић, послао је кола, уствари, референта да ја дођем да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава, када?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: После, када је ратно стање, па после десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је рат почео, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Јој, у априлу неком, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак априла, крајем?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја мислим да је то 06. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, десет дана Ви сте у Бору?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да, да, у Борини, не у Бору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борни?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Борини, прекопута, то сам ја и прошли пут рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нећемо сада шта сте рекли, ако буде разлике, ја ћу Вам предочити. Борина, где је то?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То је од моста, пређе се у Србију, па иде се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је послао шофера по Вас?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не шофера, он је послао референта. Како је он дошао, не знам, да ја морам да дођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте радили до рата?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Радила сам у општини као дактилограф, у дактило бироу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини у бироу, добро.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да. Ја сам замолила референта немој ме данас, не знам шта ћу са децом, где би ја њих одвела у Челопек код родитеља мојих или његових, није се смело ни да буде тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши су били родитељи у Челопеку?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нису смели тамо да буду?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, нису смели, ближе нас су били Муслимани, ближе нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Челопеку?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да. Тако да се пуцало, нису смели бити ту, нити било ко. Уствари, моја су деца преживљавала свашта, страх и то, али нисам имала другог

избора, морала сам их довести и оставити и јавити се други дан у Кризни штаб у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тада био Кризни штаб?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Био је «Алхос», Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика она?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био? Ви долазите и шта затичете, испричајте нам?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам дошла ту и Стево Радић ме је сачекао. Одмах сам тог дана отишла у Привремену владу Зворник, у Привредну банку, уствари, Зворник, Зворничка банка, Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нисте били неко време у ту «Алхосу»?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, не. У «Алхос» само сам дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је у «Алхосу» смештено?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па то је био почетак Кризног штаба, почетак је био, ту где је Стево Радић био, ту је почело одатле. Нису смели у Зворник, није се ослободио уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били неко време ту?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ту нисам била уопште, само сам се јавила и одмах сам прешла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остаје неко у «Алхосу» тада?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не знам ја ништа, у «Алхосу» да ли је ко остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био ту када сте затекли Стеву Радића, ко је још у «Алхосу» смештен, које институције?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ништа, само сам се њему јавила као шефу, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али када сте дошли у фабрику, да ли има ту неке војске, полиције?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, никога ја нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Он је мене чекао испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш шеф?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, са колима, јер смо морали да идемо, у Каракај, прећи преко моста, па пређеш тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је још увек април?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да, април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада била пала Кула град или није?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није пала?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је пре тог неког краја априла?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вама каже да идете у Привредну банку у град?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Стево Радић, шеф мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, шта има тамо у банци?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, ту је Привремена влада била смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремена влада?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била тада Привремена влада?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите, значи у Привредну банку?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту сада стациониран у банци?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко чини Привремену владу? Ко ту седи?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, ту седи, мене је шеф Стево Радић довео ту да радим. Ја сам седела, радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас, кога затичете ту од људи који раде у Привременој влади, ко су чланови те владе, то Вас питам? Ви почињете ту да радите?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам имала референта, у једној канцеларији сам седела, а ја не знам тамо ко је био све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био председник Привремене владе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Председник Привремене владе? Био је Бранко Грујић председник Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко су били чланови те владе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ко је био, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, стварно не могу Вам причати напамет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога ту сада радите? Сада долазите у банку Привредну а и даље сте дактилограф?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Дактилограф сам, била је правница, радила сам неке одлуке и тако и не сећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлуке те владе сте радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то диктира?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Правница је била једна која је седела ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Јао, знате шта, имена се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је жива та жена?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сада?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ради у «Електродистрибуцији».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате јој име?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вама, кажете, диктира те одлуке владе и те закључке и то?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, то је она диктирала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је диктирала?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Жена диктирала то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је шеф?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Стево Радић је шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И даље је шеф?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он сада? Био је, пре рата шта је био?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Пре рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој функцији?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Он је обављао секретарске дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секретар, чега?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Сада да Вам кажем тачно детаље. Био је за време рата секретар Скупштине рецимо, секретар је општине, он је био секретар општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, када се заратило, па сада постаје Привремена влада, шта је он тада?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: И даље је он радио секретарске послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји Скупштина општине када се заратило?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ту је била Привремена влада. Не знам, не сећам се ништа то. Скупштина општине, ја не знам ништа. Знам да је Стево био шеф, да је био секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, када се заратило, он је и даље?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, секретар је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секретар?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још био од дактилографа у то време?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Са мношћом је била, када смо у банци били, било је дактилографа, али ја не знам ни једно име, не знам верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да вас је било две, у истрази, нека Десанка?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, била је у општини Десанка, али била је ту са мношћом, премештена у другу канцеларију исто, Десанка, у праву сте, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, и она је вероватно радила те што и ја. Ко је њој диктирао, ја не могу то да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико сте дуго у тој банци, у тој згради банке?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, да Вам кажем, док је се Кула ослободила, онда смо прешли у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада друга зграда то где је општина?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, општина, ми смо из Привредне банке, када се ослободила Кула прешли у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је то близу ту?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, да, десет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада сте у згради општине?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сада прелази у општину још осим Вас? Да ли прелази Грујић или неко други?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Прелазе сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цела та Привремена влада?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, хвала Богу, не знам ко је све био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се Ви сећате које сте одлуке те владе, ми имамо овде јако велики број тих одлука, које су, како кажу други сведоци, објављиване у «Билтену»?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте Ви све то одлуке куцали, да ли се сећате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја се не сећам ни шта је јуче било. То је било пре четрнаест година, шта сам куцала, то је неважно, то је пролазило кроз акта, то ништа није скривено, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то диктирао, нешто сте у истрази ипак о томе говорили, неки референти?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Референти су диктирали, да, референти доносили, диктирали и то је све ишло кроз «Билтен», тако да је то све било у досијеима, није ништа скривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте остали у тој општини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Остала сам да радим у општини док нису тражили да идем на друго радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите нам о томе даље испричајте.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, госпођо судија, тада је Стево Радић мене пребацио у Кризни штаб, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ми смо чули да је Кризни штаб укинут и претворен у Привремену владу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, Привремена влада је, када смо прешли у општину прекинута, па смо после у општини радили, онда у, како се звао. То је штаб територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то значи?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Кризни штаб?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да, управо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је тај штаб формиран, да ли то знате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Јој не знам то, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Вас Стево тамо пошаље?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Он је мој шеф, имао је право да ме шаље где хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је то било? Да ли је ту било неких проблема, неког Вашег опирања?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Било је, било је проблема, зато што сам се ја плашила, ишак је то тамо, тражила сам од Бранка Грујића да ми помогне да не идем, да останем у општини да радим што треба да радим. Бранко Грујић није могао да се опире Стеви Радићу, јер Стево Радић је био све и свашта, Бог, малтене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Био је Бог за све, тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте молили Брану да?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да. Стево је био утицајан толико да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био најутицајнији за време тог пролећа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Он је био за све. Жао ми је али Вам кажем истину, што кажем овде пред свима вама, да је Бранко Грујић само на папиру био председник општине. То ћу рећи пред свима вама и пред Богом и народом и пред свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате? Да ли Вам се он нешто жалио или сте то Ви закључили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, шта ће се он мени жалити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте закључили или како?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам молила Бранка да не прелазим тамо, да останем у дактилобируу да радим. Бранко је слегнуо раменима, тако само. Каже, немој, Стево, каже, немој да се обраћаш Брани, ја сам Бог и батина за све. Верујте, то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то било после пада Куле града, када сте Ви прешли већ у општину? Колико сте се задржали у општини и онда прелазите у овај штаб?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Како да Вам сада кажем, пре четрнаест година је то било. Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике, да ли сте били дуго у општини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Била сам у општини, радила сам ту, април, мај, јуни, јули, август. Ја мислим у августу негде, крајем августа да сам премештена тамо, где сам морала да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек у августу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, у августу сам ја лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли у Кризни штаб?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тај штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде чули да у августу нема више тог штаба?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам шта сте Ви чули, само знам да је тако било колико ја знам, а шта сте Ви чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте тек у августу отишли?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, тада ме је пребацио, ја сам цело време била у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам нешто говори име Марко Павловић?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Када је Марко Павловић био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви прешли?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Када сам прешла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте са њим радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Са њим нисам радила. Он је имао своју секретарицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим временски, временски, упоредно, да ли сте у исто време радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, овако, не могу да се сетим свега, али ћу Вам рећи оно што знам. Радила сам ту, не знам да ли сам два месеца радила код Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док је он био?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У другој канцеларији са једним референтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју је он функцију имао?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, он је био председник ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеге?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па тог штаба, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог штаба? Добро. Где је он седео? Какве су те просторије, где је то било?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, ходник је, па је била секретарица његова, па он. Ми смо били на леву страну, ја и један референт, у другој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истом нивоу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Исто је приземље, али смо били на леву страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту један папир са именима неких лица који имају, само немојте да читате. То су лица која су користила псеудониме.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Драган Тешић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати, ја Вам управо кажем, немојте читати имена, него те псеудониме, значи то слово поред имена. Ако имате потребу нека од тих имена да користите, да користите то слово. Да ли је још неко од тих људи под словом тим ту, има их више, радио у том штабу? Које слово Вам је познато? Ви само реците слово, знамо ми о коме се ради.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Мислите име или слово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не име, слово, слово?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «Р» је радио?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Радио је испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је он радио? Која је његова функција?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Био је секретарица, секретар технички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте секретарица, да ли сте то на њега мислили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да на њега. Он је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико укупно сте ту били?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па једно два месеца ја мислим да смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само два месеца сте радили у том штабу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви завршили, како је дошло до тога да ту прекинете да радите?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Морала сам да се вратим у општину да радим послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет сте се вратили у општину?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви прекинули, да ли је тај Марко остао да ради или не?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Марко је остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је остао да ради?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, остао је ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је био ту?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ту је био вероватно, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго онда били ту?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У територијалној одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Рекла сам ја у исказу, ја мислим два месеца, нисам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два месеца?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, у Кризни штаб Стево ме је преместио после шест месеци, у августу? Да ли је то то што сте сада рекли, да сте тек у августу дошли у штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да, два месеца сам била ту у територијалној одбрани и вратила се на своје радно место у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општину?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили у општину, ко је тада био председник општине, Владе, шта је већ тада било?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Брано је био председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано је био и даље?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано је био и даље када сте се Ви вратили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То је ратно стање, април-август, да, био је председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Јово Мијатовић нешто?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, Јово Мијатовић да ли је нешто у Скупштини био, не знам ја, Јово Мијатовић, верујте, не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате, када је било ово иселење ових грађана Козлука? То је једно велико село. Да ли знате где је?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Како да не, Челопек, Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су ти људи из Козлука напустили колективно своје место?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Чула сам да су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте били у то време када је било?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Тада сам ја била у штабу, чула сам да иду, добровољно траже да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штабу територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, ја сам чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ког је то датума било?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ког датума, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте у штабу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Била сам у штабу, а и пре сам чула да они се изјашњавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и пре тог догађаја били исто у штабу територијалне одбране, радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ја сам радила, рекла сам Вам, два месеца у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, колико у односу на излазак тих људи из Козлука раније сте дошли у штаб? Да ли можете то да определите? Да ли сте били већ неко време у штабу, па сте чули да они хоће да иду?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам само чула да они иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме разумете?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте пре тога били у штабу, па сте чули да они иду? Колико сте дуго радили у штабу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Два месеца сам у штабу била и чула сам да желе да иду. А сви који су желели да иду, они су могли да иду, и Срби, више Срби су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, овде имамо писмене доказе да је то било 26. јуна, а Ви кажете тек сте у августу дошли у штаб?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Јесте, али ја нисам, мени није познато када су они отишли и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам сада кажем, имамо писмену документацију да је то било 26. јуна, а Ви кажете, били сте тада у штабу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам била у штабу и чула сам претходно да желе, али нисам ја, не знам ја уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви рекосте малопре, тек сте дошли у штаб у августу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У августу сам дошла у штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда били у штабу када је то било у јуну, тек дошли у августу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам дошла, ја сам била у штабу од августа два месеца, а ког августа, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, то је било у јуну, да ли чујете шта Вам ја причам?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја знам шта Ви кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда кажете, били сте у штабу, када сте чули да они треба да иду? Значи, испало је да сте били у штабу још у јуну?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не. Чула сам, када сам дошла у општину и пре тога, да људи траже да се селе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули, када су они отишли, тај дан?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када су отишли?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили у време када су они напустили, то Вас питам?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Радила сам у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете сада, били сте у штабу када сте чули?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не можемо да се споразумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам била у општини. Ја сам у општини била и чула сам од референата да траже да се неки селе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када су напуштали, где сте тада радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Исто у општини сам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини сте били?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како сте се онда у истрази изјашњавали да су куцани спискови за људе који одлазе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ја то нисам куцала, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем да сте Ви куцали.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам куцала ништа, а вероватно су други куцали или су компјутерски, ко зна како је то. Ја нисам била у додиру ништа са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, питао Вас је истражни судија, Ви кажете, нисам спискове куцала?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мењале су ме друге дактилографкиње?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда су оне. Па Вас истражни судија пита, списак, рецимо, грађана Козлука, а Ви кажете, не, то су они извлачили, ја мислим компјутерски.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно, тако су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте у то време радили у штабу територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Радили су други дактилографи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам била у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у општини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да. Не знам, није ми уопште познато за Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога сте се онда изјашњавали у истрази, пита Вас судија, а за те који су хтели добровољно да иду, Ви кажете, да и пита Вас судија, да ли је Кризни штаб писао неки допис Црвеном крсту, Ви кажете, нисам то куцала, био је референт са мном који је седео и каже, ови људи сами се пријављују, хоће да иду, траже да их спроведу и тако. На које то мислите људе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: А не Козлучане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на које мислите?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, сви Срби, Ви, ја, ко је год хтео да пређе преко Дрине, могао је прећи, потврду док не добијеш, да идеш, ко је год хтео да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо сада о списковима неких људи, већи број људи. Да ли сте некада били?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја нисам куцала никакве, судија, спискове, што се тиче Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Никакве, вероватно су неки други дактилографи куцали. Да ли треба још понављати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али тада, кажете, нисте ни били ту? Били сте у општини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Јесам у општини, али можда су неки други дактилографи, нисам ја једина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини или у штабу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У штабу, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у штабу, добро.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто од тога у општини радило, можда када људи излазе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Изјашњавали сте се још о томе, шта сте, односно до сада нам ништа нисте рекли шта сте радили за та два месеца док сте били у штабу ТО? Шта је био онда Ваш посао, шта сте куцали?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Само сам радила неке потврде, ево управо то што кажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то потврде, о чему?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, рецимо, потврде, неважне уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо проценити да ли су важне, Ви нам реците садржину?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, малопре сам Вам рекла, потврде ако ја треба да пређем преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то можда неке пропуснице?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам потврде, не знам пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то звало?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Само потврда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потврда?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, ја откуцам потврду, Ви се изјасните да ли желите да пређете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свако ко дође, изјасни се да жели, може да добије потврду или се неко пита?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам то куцала и нисам друго, нешто за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то по свом нахођењу куцали или сте морали да питате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам објасните, како се то ради?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То дође, дође рецимо неко да ти издиктира и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај неко, ко је то могао да Вам издиктира?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Марко Павловић је некада диктирао то, понекада, а референти су иначе исто тако, али то је неважно, за гориво, за те друге потребе, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гориво, за кога, за које фирме, за које органе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ја, само напишем потврду. Ја не знам, госпођо судија, молим Вас шта је јуче било. Четрнаест година је прошло, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је, док сте били та два месеца у штабу територијалне одбране, да ли су били ту неки састанци тог штаба?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Понекада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту долазио на састанке, ко је сазивао састанке?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам то ко је сазивао састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали ту некада у штабу ТО Стеву Радића, Брану Грујића?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Стеву чешће, а Брану Грујића слабо, понекада само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ту дође?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су седели, у чијој канцеларији?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Код Марка Павловића, вероватно код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, он је био председник тог штаба?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је он био ту неки главни или је био неко изнад њега?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Кажете овде у истрази, њега се питало све, главни је био ту.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марка?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно да се питало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви када сте ту дошли, да ли је већ био ту Марко Павловић председник тог штаба или не?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је? Добро. Да ли сте некада видели да долазе ту неки војници, резервисти или добровољци неки, или било која лица у униформи војној?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ми смо били одвојени, то сам већ рекла, у ходнику се раздвајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у приземљу сте?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изађете из канцеларије или не?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, нисам се нигде удаљавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада неког униформисаног да ту дође?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам ја видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно лице?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у то време било војске у Зворнику, када сте Ви радили та два месеца?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно да је било војске, али није било у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду није било?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питао Вас је истражни судија за неког Жућу. Да ли Ви знате, ко је то?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: За њега сам чула, али уопште га не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је таква особа некада ту долазила?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам га никада видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели некада неке резервисте, неке добровољце, неке ту још друге да долазе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте некада куцали неке спискове? Ево, ја ћу Вам сада показати овде неке табеле са именима војника који добијају плату. Да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато ништа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај сведок «Р» да му не помињемо сада име, кажете, он је био секретарица од овог Марка?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Технички секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви дошли, да ли је он већ био ту?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви прешли у штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај «Р» радио, да ли то знате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: «Р»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Био је технички секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је он писао неке пропуснице. Да ли сте Ви са тим «Р» сарађивали? Да ли је он Вама некада нешто диктирао?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да куцате нешто?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, нисмо смели ни ући тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то забранио?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај «Р»?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да уђете код њега?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ми смо радници, не можемо улазити унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже да је допис властима Југославије, да се омогући безбедан пролаз овог конвоја ових Козлучана куцан и да је то куцала дактилографкиња, а да је текст диктирао Марко Павловић, да се ти људи пропусте и тако даље. Да ли Вам је о томе нешто познато?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте куцали?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ја нисам и ја не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он такође каже да су ту куцани неки спискови људи који су предвиђени за размену. Да ли је Вама познато да је ту било неких затвореника на територији општине Зворник у том периоду?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, највероватније он зна, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам, он каже да су дактилографкиње куцале спискове лица?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја не знам за то. Ја сам радила са референтом и што сам радила то сам и рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде сада да окренемо питање. Да ли сте Ви из Зворника?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада живели у Зворнику?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Живела сам у Зворнику, ја живим од 1974. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У периоду јуни месец, где сте становали?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У свом стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У улици Светог Саве?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А деца у Челопеку?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли децу да виђате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, ишла сам децу да видим, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ишла сам да видим децу преко моста сам ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели тамо у Дому културе нешто чудно да се догађа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То је далеко, Дом културе, јер ја идем, пут је према Сапни, одакле је свекар мој, на крају Челопека. Не, не знам, не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају према Бијељини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, Бијељина је доле, иде се даље, а ово је за Сапну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли пролазите?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не пролазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је главни пут?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То је други пут, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не идете главним путем?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Главни је пут за Бијељину, пролази кроз Челопек, али ја идем лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте тамо одлазили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули, нама кажу сви сведоци да је цео Зворник брујао, да су ту заточени неки људи. Да ли сте чули и Ви нешто о томе?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ништа ја не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ништа не знам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви плашите од некога, госпођо?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не плашим се никога, никога нисам ни видела овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја да питам. Значи, Ви нисте чули уопште да су неки људи ту заточени?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ништа ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Што се тиче војске и паравојске, мене то не занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисам питала да ли Вас занима, него да ли чујете?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам чула ништа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некада су неки људи на Економији и Циглани заточени били у том пролећу 1992. године?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ништа о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам изјавила да не знам ништа војно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «Р» да су дактилографкиње опет куцале на машини неке спискове за исплату припадницима, овим територијалцима?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви не знате ништа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ништа не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте Ви имали машину?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Малу «Олимпију».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону електричну?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, у штабу малу, а у општини електричну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у штабу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Малу ону «Олимпијину» машину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никада никакве спискове нисте за исплату?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам ни могла ту ни куцати, то је машина никаква, ништа ја нисам куцала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били у штабу када је доношен неки новац, сатови, златни накит неки, одузиман од неких лица, евентуално да сте чули?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: «Р» је тамо седео где се то можда носило, али ја сам била изолована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви тако нешто нисте видели?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ништа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате неку Секу тада да је радила?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Слободанка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Сека, да, знала сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је она тада радила?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Она је била благајница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам сведок «Р» да је он у општину предао у рачуноводству благајници те неке ствари, одузете. Да ли сте чули некада нешто о томе, да ли сте са њом причали?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, верујте, ништа. Он најбоље зна о том свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви ту седите, значи, у приземљу као и Марко. Шта сте Ви онда за Марка куцали?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Рекла сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потврде небитне и даље још?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа више?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: То што сам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки печат који сте, евентуално, задуживали?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, ја као дактилограф, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте дактилографкиња у том, кажете, штабу територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ништа војно не куцате? Која онда дактилографкиња куца војно, да видимо која је та?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ја уопште. Дактилографкиња је било, али ја не знам ни једно име, нити ја познајем икога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било укупно у приземљу, ту у штабу дактилографкиња?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја, моје радно време одрадим и идем кући, а ко долази после, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у радно време, да ли је био још неко?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У радно време сам ја седела са референтом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви дактилограф сте били?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам била за осам сати, а после осам сати ко је био, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно су дактилографи други били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле две смене?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно су биле, ја сам радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте Ви били пре подне?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам била пре подне са референтом. Ја сам то већ и изјавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, пре подне се никада ништа војно није куцало?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је из општине тада, кажете по наредби Стеве Радића, још неко прешао да ради са Вама од дактилографкиња?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико? Реците нам нешто о том Козлуку. Поменули сте да док сте били у општини, чули сте да они треба да иду, да се иселавају?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Немам Вам ништа рећи о Козлуку, лично о Козлуку. То су сви људи који желе као и ја што сам желела, да је мене ко пребацио, кам пусте среће, да идем и ја далеко, да нисам ту. Шта имам да кажем, али ја немам где, ту сам, што имам, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали Бубицу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ко је то? Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Абдулах, возач директора Јефте Суботића из «Глинице»?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, верујте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Јасну Буљубашић?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Правницу из «Глинице»?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, рекли сте, нисте чули за Челопек, Економију, Циглану?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када сте први пут чули о томе?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам ништа ни чула о томе, не знам ништа о томе.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Данас сте на суђењу први пут чули о томе?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем нешто, што се тиче војно и то све, ја ништа не знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас питам, када сте први пут чули и ако сте чули, шта сте чули?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: За Челопек?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Челопек, Економију, Циглану?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ништа нисам ни чула ни видела.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никада?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Данас први пут у судници чујете за то?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Први пут данас?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Једног момента сте рекли да се Брано Грујић није ништа питао?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само је био на папиру?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ко се питао за ствари за које је требао да буде надлежан Брано Грујић?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Стева Радић.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, Стево Радић је био изнад Бране Грујића фактички?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, какав је био однос између Марка Павловића и Бране Грујића?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам то.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А између Марка и Стеве, да ли Вам је то познато?
СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Једног момента сте рекли да су компјутерима рађени неки спискови?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно, неко је радио, нисам ја, не знам ко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Одакле Вама то сазнање ако у то време нисте били у штабу територијалне одбране?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, мене је Тужилац питао, ја сам рекла, вероватно је неко радио то, а ја не знам о томе ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, рекли сте «вероватно»?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Вероватно, али ја не знам ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте Жућу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, ја нисам помињала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, на питање председника већа, споменули сте да сте чули у то време за Жућу?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, чула сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта сте то чули?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Само сам чула да постоји Жућа, али ја њега никада видела нисам, нити ја њега знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, шта сте то чули? Шта, неко Вам је рекао да постоји Жућа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Моја колегиница каже, има неки Жућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта каже?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ништа друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ништа, да има неки Жућа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Жућа, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто га је помињала уопште?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Зато што је прошла кроз ходник и каже, има неки Жућа? Да ли је она њега видела као жутог или се зове Жућа, не знам ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је нешто рекла, шта је тај Жућа? И пас се зове Жућа. Да ли је помињала, ко је тај Жућа?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ја ништа о Жући, није помињала ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И за Економију, Челопек и Циглану данас први пут чујете?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите овде да видите неке документе.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да ја дођем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Констатује се да се сведоку показује писмена документација у предмету – списак за исплату припадницима ТО Српске општине Зворник под бројем 02164229.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, колега, из писмене документације.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, ја то не би могла ни куцати, јер имам проблема са очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је умањено, ово је фотокопирано, па је умањено. Да ли сте некада овакве табеле радили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не. Мене су ослободили, била сам на ВМА због очију.

Па сведок изјављује да није куцала ове табеле.

Сведоку се показује списак припадника штаба ТО СО Зворник од 15.05.1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били тада тамо?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја не знам ништа за те спискове.

Па изјављује да ништа не зна за те спискове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам познати овакви неки спискови?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не, ништа.

Нити су јој познати спискови под бројем 02164090 – списак људства од 01. маја 1992. године до 17. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте куцали некада овакве спискове?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не.

Констатује се да је сведоку показан списак људства од 01. маја 1992. године па изјављује да јој ни то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо. Да ли сте Ви, имате ли сазнање, ко је куцао овакве спискове и табеле, ко је могао да ради тамо табеле?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Дактилографа је пуно било, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како пуно, рекосте само Ви у току радног времена?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Али сам ја радила ово што сам Вам рекла, а после кога су они звали да куца, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас схватила да сте само Ви радили од 08 до 16 часова у приземљу штаба ТО?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, да. А даље, вероватно други дактилографи, то сам Вам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то вероватно или, сада сте рекли, пуно их је радило, то значи као да имате сазнање за тако што или претпоставка?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Немам сазнање, не знам ко је куцао те спискове и не могу Вам ништа рећи о томе, верујте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули сте за Жућу, а да ли сте чули за лице под надимком Репић?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сви су чули за Репића кога год смо овде чули.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Мене он уопште није интересовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из Зворника, сви су чули за Репића, а једино Ви нисте.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ја ништа. Ја сам у Тужилаштву дала свој исказ, шта сам знала, то сам и рекла и ја се тога придржавам, немам шта више да кажем. Ко је тај Репић? Реците Ви мени, ја не знам, шта да Вам кажем, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Колега?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам ја питања. Ево овако, око ове хронологије, колико је где радила, каже, позвана је десет дана после мобилизације, па онда каже, у општини је радила једно месец дана, а онда каже да је после шест месеци премештена тамо. Како је то могуће?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не желим Вама ништа да одговорим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Морате да ми одговорите.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Немам шта да кажем. Све што сам имала, ја сам рекла. Ништа немам друго, немојте ме на то наводити, немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми страну, ја ћу Вас питати, мени ћете да одговорите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Чекајте судија, молим Вас, немојте тако, ово је транскрипт, она је дужна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато тражим где је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Даћу Вам је то, него, не може она да каже да неће да одговара на моја питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам све рекла, ја немам шта да кажем посебно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Страна 3. при дну, каже, па то је било док нисмо прешли у општину, можда једно месец дана, не верујем ни да је толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је била у Привременој влади месец дана, па прелази у општину, а онда у Кризни штаб тек после шест месеци, она је рекла у августу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, у Кризни штаб Стева ме је преместио после шест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а онда је данас и рекла и тада је рекла у августу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али каже да је радила у општини само месец дана. Где је радила од тих месец дана до шест месеци, то ја питам, то питам?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам рекла све, госпођо судија.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, радила је у општини шест месеци, а у Кризни штаб је прешла после шест месеци? А где је радила од тог једног месеца до шест месеци, значи пет месеци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није овде баш јасно, каже, колико дуго сте били у Привременој влади, она каже, то је било док нисмо прешли у општину.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда једно месец дана, где сте, у банци?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У банци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда прелазите у општину?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Када је се ослободила Кула, прешла у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је то шест месеци, по њеном исказу је тако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини шест месеци, а пре тога месец дана у Привредној банци, у згради Привредне банке.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам Вас добро схватила? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже, овде је рекла да је Стево Радић био најгори тамо. Шта то значи? Шта подразумева под тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у истрази сте рекли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, Стево Радић је био тамо најгори?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Госпођо судија, да ли треба поново да понављам то што сам дала исказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли зашто је био најгори, то нам реците, ми ништа не понављамо?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Зато што је нас раднике терао да радимо и морали смо да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту чудно што сте морали да радите? И ми морамо да радимо. Да ли је то нешто другачије од иначе обавезе да радите нешто било, када кажете, најгори?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, у његовим је рукама све било. Ја сам Вама већ једном рекла и немојте ме наводити да Вам причам једну исту ствар десет пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: И господину адвокату Тодоровићу не желим ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Ви знате адвоката Тодоровића?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Знам га добро, и њега и Кандићку. Не желим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како их знате, Репића не знате, а адвоката знате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја гледам телевизију, фино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то селективно гледате, само њих, а тог Репића, то не гледате?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Све гледам, мене не интересује Репић ни паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда не говорите истину. Питао Вас је колега, да ли знате Репића, никада нисте чули?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте гледали све, онда сте видели и то?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Нисам гледала суђење, ја сам гледала овако Тодоровића када је неку, нешто расправу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која расправа? Добро, да се вратимо теми, коју немамо данас, изгледа. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је све време док је била у Кризном штабу, да ли је све време био Марко Павловић, овамо у територијалној одбрани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, рекла је да је остао после ње, рекла је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Остао је после ње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је дошла, јесте.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Немојте ме мучити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја сам све због тог августа, па каже, шест месеци.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Молим Вас, немојте ме мучити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако пише. Питања се постављају преко председника већа и Ви се мени обраћајте.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја се Вама обраћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, изволите, колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само мало. Каже да је рачунат стаж дупло, да је ту радила годину дана, а каже да је радила фактички шест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рачунало се годину дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је отишла и где из тог штаба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново у општину, и то је рекла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратила се у општину.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није рекла када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После два месеца рада у штабу територијалне одбране, и то је рекла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није два него шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у штабу ТО два месеца.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ово је Кризни штаб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После шест месеци је дошла. Не, него штаб ТО, исправила се она, објаснила је да је то штаб ТО, на моје питање се исправила.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је некада нешто радила по налогу овог сведока «Р»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Р»?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А по чијем налогу је радила ове потврде?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам Вама рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је преко неких референата и тако даље, а некада и Марка Павловића, рекла је, рекла је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекла је.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок нам је два-три пута рекла, поменула то да је Кула ослобођена. Када је то било и од кога је она то сазнала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо, окрените се према већу.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Добро, ја сам већ све рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате датума када је Кула град пала или ослобођена или не знам, ви термин који користите? Да ли се сећате, колико је то било у односу на Ваш повратак у Зворник?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не могу Вам ништа рећи оно што нисам рекла, а и рекла сам Вам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Поменула је Кулу, два-три пута, рекла је, то је било пре Куле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, после Куле да су прешли у зграду општине.

НАТАША КАНДИЋ: Када је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, шта ћемо сада.

НАТАША КАНДИЋ: Такође нам је рекла да је она куцала потврде да неко пређе преко моста. Ми смо од сведока чули да је било људи који су долазили, обраћали се за разне потврде и пропуснице. Да ли је она видела некога од људи које је познавала тамо да долази по неке потврде?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја да Вас питам, можда је јасније.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Мени нико није долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти људи долазили лично у нечију канцеларију?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Мени нико није долазио, а то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај неки референт који Вама диктира, Ви не видите за кога је то?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да Вам кажем, ја сам куцала неке потврде, не сећам се шта сам куцала, то сам већ једном рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте међу тим именима видели неко познато име?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је у току радног времена излазила на паузу у ходник?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Јесам излазила у WC само.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам чула шта је рекла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У WC само је излазила из канцеларије.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било некога? Да ли је било неких редова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било странака у штабу ТО?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су долазиле неке странке?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам се све изјаснила и не знам ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је чула за Фадила Бањановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Фадила Бањановића, председник Месне заједнице Козлук?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Знам Фадила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали некада Фадила у том периоду док нису отишли?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Никада, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је виђала неког мајора Пејића?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Госпођо судија, ја не знам ништа, ја не знам ништа стваро, шта ме испитујете више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли је било више посла пре рата или када је почео рат, што се тиче њеног посла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њу лично, да ли сте више радили пре тог 06. априла или после када сте били у штабу ТО?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Па, знате ли Ви како је радити на радном месту пре рата? Радиш, донесу ти у дактилобиро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили више пре рата или после рата?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Радила сам много више, за норму радиш, за плату и све то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада је било мање посла, у рату?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Ја сам Вама рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали мање посла у штабу То?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Мање, мање, хвала Богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мање, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да нам каже, колико је просечно дневно откуцала тих потврда?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били та два месеца?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам ни јуче шта је било, а то је било пре четрнаест година.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекла је, колико сам ја разумео, да није добијала плату за време рата. Од чега је живела?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не само ја, ја сам дала исказ свој, дала сам исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте добијали плату?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Само топли оброк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да изјавите, осим овог што нисте изјавили?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Имам ја, ако може, госпођо судија, за Бранка Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да кажем нешто за Бранка Грујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам шта, реците, ако је везано за предмет наш.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Мени је само жао Бранка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим, то ми је јасно, то је потпуно јасно.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Зато што је поштен човек. Што је имао пре рата, то има и сада и његови синови и он. То види и Бог и види све, сви нормални људи виде, а и Ви видите, хвала Богу и да Вас питам још нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да ли се ја могу поздравити са Бранком Грујићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се заврши суђење, наравно.

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буде било прилике.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли данас из Београда, наша Служба Вас је довела?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да, дошла сам ја аутобусом из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У четвртак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У четвртак?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико кошта карта, да ли тражите те трошкове?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: 15,5 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи у једном правцу 15?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: У другом исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у ЕУР-има, колико?

СВЕДОК ГОРА САВИЋ: Не знам, и ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола, добро и ручак, јесте, 30 ЕУРА, не, 30 марака, не, 15 ЕУРА, добро и ручак, добро.

Сведок тражи трошкове за долазак у суд из Зворника и повратак и трошкове исхране, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 2.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите тамо у публику, да саслушамо и другог сведока. Хоћете Стеву Радића сведока да позовете. Добар дан.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добар дан желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Стево?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте се одазвали позиву суда

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА СТЕВЕ РАДИЋА

Сведок Стево Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца? Име Вашег оца?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Цвијан.

Од оца Цвијана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени, које године?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: 1958. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1958. године, у?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У Бијељини, јесте.

Рођен 1958. године у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику, улица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Браће Југовића, Б-2.

Са станом у Зворнику, ул. Браће Југовића Б-2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Дипломирани правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Радим у «Новој банци» Бијељина.

Запослен у «Новој банци» Бијељина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса банке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Светог Саве бр.46, Бијељина.

Седиште банке, Бијељина, Светог Саве 46.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству са оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Филиповић, Славковић, Кораћ и Драгићевић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади са неким од ових оптужених?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

Није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. За давање лажног исказа кривично се одговара. Предвиђена је и затворска казна до пет година. Молим Вас да прочитате наглас текст заклетве судске да ћете говорити истину. Изволите.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте схватили текст заклетве?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да Вас питам. Многи овде то не схватају, па рекох, Ви сте дипломирани правник, ваљда ћете Ви то мало боље да схватите.

Након што је положио заклетву, упозорен, опоменут на дужност казивања истине, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви до сада нисте испитивани у својству сведока?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас није позивао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо овде оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије којом се ставља на терет оптуженима Грујић Бранку, Поповић Бранку, Славковић Драгану, Кораћ Ивану, Филиповић Синиши и Драгићевић Драгутину извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а оптужница се везује за догађаје који су се десили од почетка маја до половине јула месеца 1992. године на територији Ваше општине и то под I – присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, затим, злочини у Дому културе у Челопеку, на пољопривредном добру Економија и на месту званом Циглана, па ћу Вас ја сада питати прво да нам мало укратко кажете, пре него што пређемо на конкретне догађаје, о Вашем кретању у служби. Где сте Ви били до избијања рата, након тога шта сте радили и шта Вам је познато о овим догађајима? Изволите.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам до почетка рата био запослен у општини Зворник. Био сам секретар општине. Када је почео рат у априлу 1992. године, био сам функционер општине на месту секретар за привреду, члан Извршног одбора општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све говоримо пре него што се заратило?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, не, од априла, кажем, значи до априла, до почетка рата, значи, био сам секретар општине од 1990. године до почетка 1992. године, био сам секретар општине, а почетком 1992. године, значи био сам секретар Секретаријата привреду, друштвену делатност и општу управу, значи и члан

Извршног одбора општине по функцији негде до, па отприлике краја или средине јула 1992. године, а онда сам постављен за директора једног локалног предузећа где сам провео био негде до краја рата, негде отприлике до краја 1995. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате датума када је почела та борба за Зворник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, да, у Зворнику је, значи, рат заправо почео 06. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На тај дан, Ви сте још увек били секретар општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: На тај дан ја сам био секретар за привреду и друштвене делатности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише за привреду и финансије, да ли је то то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, различито се звао Секретаријат. Звао се једно време за управу, за привреду, за финансије, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог 06. априла, шта се мења, шта се дешава? Да ли сте ту у граду, тог 06. априла?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: 06. априла, значи, заправо, када је град блокиран, ми нисмо, општина, значи органи општине, запослени у општини нису били у граду. Били смо у Каракају. Ту је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се изместили у Каракај?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, када је рат почео, значи, фактички, ми смо били, само мало, ми смо били значи у Каракају у згради, то је била зграда «Алхоса», једног предузећа, значи за конфекцију и ту смо отприлике били, значи, можда, па можда неке две недеље, 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхосу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, у тој згради, а касније, значи, комплетна општина, значи радници општине, прешли смо у зграду Скупштине општине, значи у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада у Привредној банци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесмо, неколико дана, баш тако. Значи, прво смо из «Алхоса», значи отишли у Привредну банку. Ту смо били извесно време, а одатле смо отишли у зграду општине, превидео сам ту чињеницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је, било је овде неке приче од стране других сведока, везано за рад Скупштине општине. Да ли је постојала Скупштина општине, да ли је заседала Скупштина за време од априла до јула, када нас занима, овај период?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Скупштина општине, овде када кажемо Скупштина, мислимо на, не мислимо на заједничку Скупштину, односно Скупштина српске општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је она општина која је формирана у складу са оним упутствима која смо добили од СДС, значи са Пала. Она је, значи, Скупштина није заседала. Ја не знам, чини ми се негде тек или крајем јула или почетком августа или можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је почела?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала свог председника Скупштина општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видите, чини ми се, то је могло бити јануар или фебруар, углавном пре рата, значи, пре него је почео рат у складу са упутством, значи, које је потписао, односно које је доставио Главни одбор СДС, значи,

постојале су оне варијанте А и Б организације општине и онда, значи, у складу са тим, формирани су органи општине и то је отприлике било, чини ми се јануар или фебруар и наравно, значи, тада је фактички српски део одборника, значи и функционери који су били из претходног састава, Срби, значи, они су по аутоматизму ушли у ту Скупштина и она је, чини ми се, проширена још са неким, па вероватно из Општинског одбора СДС и она је формирана, значи, на тој Скупштини су изабрани органи или допуњени, оно што није било изабрано. Значи, фактички, изабран је председник Скупштине Јово Мијатовић. Мислим да је осталима потврђен мандат, Јово Ивановић, председник Извршног одбора и функционери Скупштине, значи, комплетан Извршни одбор општине, у коме сам био и ја, значи као секретар за привреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Брано Грујић имао тада неку улогу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја, он је био председник Општинског одбора СДС. Значи, СДС је у то време, значи, поред функционера који су били у Главном одбору СДС и Републичкој скупштини, значи координирао те активности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он неку улогу у представљању тих планова, варијанти тих А и Б, вама из општине или не? Ко је био веза ваша са Главним одбором? Како сте Ви сазнавали шта се тамо одлучује?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Био је један састанак у оном хотелу «Holliday inn» у Сарајеву и на тај састанак су били позвани највиши, да кажем, представници и функционери Скупштине, значи, био је посланик у Скупштини. Јово Мијатовић је тада био посланик, онда по функцији је позван председник Извршног одбора, значи Јово Ивановић, даље, председник Општинског одбора СДС Грујић и били су позвани још представници полиције и начелник, односно командир полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако има неко име ту на том списку са псеудонимом, немојте нам говорити име, већ то слово поред.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се извињавам, значи, био је командир полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао на Пале са њима свима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да и био је значи још секретар Секретаријата народне одбране, значи пет тих кључних људи, значи који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је било можда, па, или крајем 1991. или негде почетком 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када су се они вратили, ко Вас је упознао са резултатима тог састанка, о закључцима или шта је већ било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су донели писане материјале и по тим писаним материјалима све општине су организоване, значи, фактички у целој Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви остајете и даље ту као секретар?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, значи као секретар Секретаријата за привреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За привреду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо овде нека писмена документа. Да ли Ви постајете члан Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, значи, по том упутству фактички значи комплетан Извршни одбор, тај Извршни одбор српске општине Зворник постаје Привремена влада и пошто Ивановић значи као председник Извршног одбора одлази у «Глиницу», Грујић само се мења са Ивановићем, постаје председник Привремене владе која је, заправо, Извршни одбор општине и сви остали, ми остајемо чланови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Кризни штаб у неко време?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, он је био до рата, значи, он је био до рата. У њега су улазили, значи, фактички сви општински функционери, људи из СДС у складу са тим упутством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде имамо одлуку на седници Кризног штаба 10. априла, одлуку о формирању Привремене владе српске општине Зворник која има шест чланова, па сте Ви овде као трећи, секретар Секретаријата за привреду и финансије по функцији. Послове Кризног штаба преузима Привремена влада, а послове Ратног председништва Скупштине преузима команда штаба ТО. Значи, то сада постаје Привремена влада. Испричајте нам нешто о функционисању сада те Привремене владе од 10. априла. Где сте тада физички?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да смо ми физички, ако је рат почео 06. априла, мислим да смо ми још увек у згради «Алхоса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, рекли сте 14 дана па се пребацујете у банку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па после у општину?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, из банке у општину. Значи, фактички, Привремена влада, значи Извршни одбор општине, значи комплетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сада та Привремена влада функционише?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, она је заседала, значи ту је била одлука да, с обзиром да је ратно стање, значи да Привремена влада заседа, чини ми се, тако, можда два или три пута седмично. Тако је, отприлике, мислим и писало у одлуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је писало. Да ли је тако било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, углавном, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ништа чешће било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда првих дана, ја мислим да је то касније, зависно од потребе. Значи, фактички то је Извршни одбор општине, значи који се састаје и који ради. Е сада, ту је значи постојала једна одлука, ово сада што сте Ви поменули, то Ратно председништво, односно мислим да је том одлуком која је објављена у «Билтену» општине Зворник, да је подељена надлежност између тог цивилног општинског дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тек у мају, ако мислите на одлуку од 20. маја?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам тачно, знам да је била нека одлука, јер сте Ви поменули малопре ову одлуку о Ратном председништву. Е сада, значи, Извршни одбор је фактички, значи, заседао на седницама, вођени су записници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите на Привремену владу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту одлучивало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, углавном смо се, значи, бавили организацијом општине, углавном организацијом, значи, кренуо је рат. Бавили смо се, прво требало је, значи, медицински центар, јавне комуналне службе, градску апотеку, онда, то је питање школа, организације привреде, мислим на предузећа која су, фактички, рат када је кренуо одмах, значи, можда неких седам, осам дана или петнаест дана, нису

радила, значи требало их је поново покренути, један број људи, значи, није био ту, именовати те привремене органе за управљање предузећима, директоре или како су се већ звали, онда, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна питања? Видим овде под чл.5., каже, у раду Привремене владе учествују председник Скупштине општине, то би био Јово Мијатовић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да јесте, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каже, секретар владе, ко је то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је секретар Извршног одбора, значи секретар Извршног одбора који је фактички обављао дужност секретара Извршног одбора до почетка рата. То је, мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да има ту његово име под псеудонимом, покушајте да нађете.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема «Н» неки?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није, није, под псеудонимом «Н» је мислим подпредседник Привремене владе, а секретар, фактички, Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пише овде саветник владе и командант штаба ТО? Значи, учествује у раду Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам нешто о улози тог команданта штаба ТО када седи на Привременој влади? Да ли се ту дискутује о војним питањима и шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја се не сећам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио командант штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, али ретко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 10. априла, да видимо, ко је био тада уопште, командант штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, тих команданата се променило, можда до, не знам тачно, то би значи фактички био први командант. Знам да их је неколико било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих неколико долазило на састанке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном јесу. У почетку, кажем, јесу, у почетку јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нешто информисали о војним питањима, о војној ситуацији на терену?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, војна ситуација на терену, значи, они су, једноставно, па ја мислим у то време да су кренуле активности око формирања војске или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту војске?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Где у граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Било је војске, мислим оно, једноставно, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пре рата био ту неки гарнизон?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, пре рата је била једна јединица која је дошла, ја мислим да је то била или тенковска јединица или тако нешто, једна оклопна јединица, она је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека велика јединица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била смештена?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Чини ми се у Каракају или Челопеку је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сада та друга војска за коју кажете да је била?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, оних првих дана, значи, било је и јединица Југословенске народне армије, значи, било је војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је дошла?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Било их је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било добровољаца?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? Где су они смештени тих првих дана? Ви сте, кажете, у «Алхосу». Где су они?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су, нису били смештени у «Алхосу», значи доле се фактички није могло спавати. То су биле канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко смештен у «Алхосу»? Ми смо чули да је био и Аркан и разни неки у «Алхосу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, првих дана, значи ја се сећам да су били ови Арканови, значи, били су и ови Жућини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у «Алхосу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ту су пролазили, значи, били су, једноставно су се људи појављивали, значи, били су ту. Е сада, ту је постојао и покушај штаба ТО да се организује та локална територијална одбрана, значи, од локалног становништва. Сећам се да је то у почетку ишло тешко, једноставно људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је донета нека одлука о мобилизацији? Да ли се сећате тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да је, значи, то упутство које је са Пала стигло, њиме је прописано све, па сигурно и питање мобилизације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ишла та мобилизација тих територијалаца, резервиста на терену?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је то у почетку ишло тешко, једноставно људи, није то било ни спремно за рат, тако да, фактички, не знам. Можда тек почетком маја, можда тек је значајније. Углавном су ти људи, значи мобилисани тамо, значи, да чувају објекте у граду или да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови локални?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника и околине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да и локална полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о бројном стању тих територијалаца, колико их је било у том периоду, касније када је почело да се попуњава? Схватила сам да у почетку није било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било територијалаца у периоду мај, јули, јуни на општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим, не знам, тешко је то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су добијали плате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Исто тако, значи, у складу са упутством, сви су били на платном списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром на Вашу функцију, да ли знате бројно стање, колико има тих територијалаца којима треба плата да се исплати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Један број њих су плаћала предузећа у којима су радили пре почетка рата, значи један број, друге установе у којима су радили, не знам, онда, углавном сваки је био по неком основу на платном списку, значи по једном основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али и тај платни списак исто прође кроз Ваше руке, претпостављам, да би они могли тамо да имају евиденцију ко је мобилисан или не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, у почетку смо ми можда, први или други месец, значи било је проблема да су исти људи исплаћивани на два платна списка, и у фирми, и у општини, тако да, е то, тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било отприлике укупно тих територијалаца? Како су били они сврстани, организовани? Да ли су биле неке чете, батаљони?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су биле чете по селима, фактички. То су углавном била ова погранична села, значи која су се граничила према муслиманским селима и то је углавном, значи, одатле, фактички било и касније, значи, када се формирала бригада, ја не знам када је она тачно формирана, можда мај или јуни, мај ја мислим, не знам тачно, онда су највећи део фактички бригаде чинили су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти локални, територијалци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је са овим добровољцима, где се они сада ту удену и организују? Организационо, како то иде са њима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја колико се сећам, значи, информација је била да су они под командом, ајде да кажем, под контролом војске. Када кажем војске, мислим на војску тада ЈНА, да су подређени њима, значи да су дошли по њиховом налогу и што се тиче, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, рекосте, нема војске? Ко је онда ту главни за те војне?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, кажете, војске?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нема је ту, већ рецимо информација коју сам ја бар имао тада, била је, значи, да су они или подређени или послати од стране МУП-а оданде значи или МУП-а Србије или Војске Југославије, односно ЈНА, јер, видите, то је погранично подручје, значи, Ви имате Мали Зворник, па комплетна линија до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послати из Србије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме тамо да се ставе под команду када тамо нема војске, коме, када нема ЈНА?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нема ЈНА, али обично је да се ставе територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се ставили? Да ли су били на списковима њиховим?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесу, ја мислим први, други, можда чак и прва три месеца, значи, кажем, све је било на списку платном. Е касније када се то почиње уређивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као територијалци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како су се наоружавали, како је дошло то оружје ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, нешто оружја је стигло, значи и пре рата. Становништво се почело наоружавати, значи, можда и годину дана пре почетка рата. Значи, део тог оружја, значи људи су добили. Е касније, наравно, када је рат кренуо, онда су стигле велике количине оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тиме руководио, том набавком оружја, да ли је Вама нешто познато о томе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја колико се сећам, значи, тим неким питањима се нисмо бавили, значи на седницама Привремене владе. Мислим, сећам се једне прилике да је требало платити, чини ми се, неку испоруку, односно оно што се добило, чини ми се, да ли муниција или нешто из Ваљева и сећам се да је била одлука да се то плати и углавном, значи, то је долазило, значи неким каналима. Заправо, ми нисмо били ни у каквој обавези да то платимо нити да наручимо. Онај део, када кажем, Привремена влада, односно Извршни одбор, тамо где, значи тамо се о томе није причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо на ту Привремену владу. Шта онда радио та Привремена влада још осим онога, кажете, привреда, школство, здравство, фабрике и то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, значи, фактички постојао је тај цивилни део, постоји значи у раду Привремене владе, учествовали су, значи на седницама су били представници полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је долазио и представник полиције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Увек је био начелник центра или командир полицијске станице. Даље, бар ја док сам био у Привременој влади, били су скоро увек на састанцима и председник суда, јавни тужилац, секретар народне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је суд функционисао у периоду мај, јуни, јули? То је Основни суд?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, то је Основни суд у Зворнику. Па, један број судија је био ту, један је био мобилисан, мобилисан, значи ангажован, тако да он, заправо, је био отворен, значи, фактички и председник је у суду радио. Е сада, да ли су конкретно поступали по предметима, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Али знам, фактички да, зграда је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радила је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био председник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Васо Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васо Ерић? Да ли он још увек ради тамо у суду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је до прошле године био у суду. Мислим да сада ради у једном предузећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је радило, претпостављам да је радило и Тужилаштво?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте радило?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пошто су у истој згради, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нека сазнања, да ли су поступали по неким кривичним предметима? Да ли су имали неке кривичне пријаве, нешто у то време?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као правник никада нисте са њима нешто разговарали, сарађивали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видите, углавном су људи долазили на посао. Ја мислим да ту никаквог рада није било, значи, људи су долазили на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било потребе да буде неког рада? Да ли се дешавало нешто, убиства нека, нешто да сте Ви чули?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе, шта се догађало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, значи, фактички када је, ону ноћ када је, када су снаге, значи Арканове снаге ушле у Зворник, фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било убијених?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Рат у Зворнику је трајао само један дан, фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том дану било убијених?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, касније је, значи, Комунална служба скупљала, тако да је било, а и касније, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту истраживало, ко уби те људе, шта је то било, како то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно немам та сазнања. Та сазнања би требало да има полиција, тужилац или суд, али што се тиче значи некаквих сазнања унутар Привремене владе, ја колико се сећам, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долази тај шеф полиције на састанак Привремене владе, 07., 08. и шта каже он, имамо убиства, немамо? Да ли каже нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, протек је 15 година, али ја знам сигурно да је било убијених лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се на састанцима владе о томе причало, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ово нека Комисија за преговоре у чији састав сте Ви ушли одлуком од 20. априла 1992. године, каже, именује се Комисија за преговоре са представницима СДА, председник Брано Грујић, члан Љубиша Маузер, члан Стево Радић и члан Љубомир Тешановић, Комисија има задатак да ступи у преговоре са представницима СДА уз посредство представника Европске заједнице на основу платформе коју утврди Привремена влада, председник Привремене владе Бранко Грујић, с.р.? Хоћете да погледате одлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Знам, знам, познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. априла, какви су то преговори требали да буду, да ли су били?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Овако. Ја се сећам да су били преговори, чини ми се у два или три наврата, значи, не могу сада тачно рећи који је то датум, али сећам се да су разговори били, чини ми се три пута. Једном су били у згради општине Мали Зворник, други и трећи пут су били у хотелу «Језеро» у Малом Зворнику. Од та три састанка, ја сам био на једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то говоримо о састанцима после пада Зворника или пре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: После, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ово о чему Ви причате је 20. април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да, али за та остала два?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Све је то од 06. априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру тог закључка?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Све је то значи од 06. априла до негде, отприлике, можда до краја априла. Знам да су била три састанка и били су значи представници, чини ми се, тада, ајде да кажемо, европских снага, не знам Европске уније или Европске комисије и они су су предложили да, значи, једна група функционера, значи са наше стране и друга група са муслиманске стране да се покуша, значи, направити некакав договор, значи тамо у Малом Зворнику и ја сам био на том једном састанку, значи када су били представници Међународне заједнице, колико се ја сећам. На тај састанак нису дошли, били су позвани Абдулах Пашић који је био председник општине и чини ми се да је био позван, да ли подпредседник Извршног одбора који је, такође, био Муслиман или чини ми се начелник полиције. Знам сигурно са председника Пашића, Абдулаха Пашића који је био председник Скупштине и они нису дошли на тај састанак. Познато ми је да су били на следећем састанку, значи, тај следећи састанак се десио у згради општине Мали Зворник и на том састанку нисам био ја, али је такође била одређена делегација која је са наше стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на неком састанку који је одржан?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи, тај састанак јесте одржан, али нису дошли ови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему је ту требало да се преговара са њима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Требало је да се преговара, били су постављени пунктови, значи, на улазу у Зворник и на излазу из Зворника и ја, колико се сећам, значи, представници Међународне заједнице су тражили да се разговара о тим пунктовима, али ја се сећам, да ови људи нису дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било потребно да се прича о неким убиствима, нешто тако што се дешавало, то није била тема?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја, колико се сећам, није. Значи, превасходно су они тражили састанак због тих пунктова, јер се фактички није могло ући у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су као неке барикаде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, барикаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите због тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Физички се није могло ући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви кажете да Скупштина општине све до негде јула, августа није уопште ни заседала? Шта је онда Јово Мијатовић радио, да ли је он долазио ту, да ли је учествовао у раду? Овде каже да је члан владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, значи, он је присуствовао сваком састанку, фактички, Извршног одбора, односно Привремене владе. Значи, он јесте био председник Скупштине. Сада, ја колико се сећам, било је у више наврата, значи, било је захтева са Пала, значи да Скупштина почне са радом. Е сада, наравно, оно је било хаотично стање и правдало се тиме, значи, тешко је скупити одборнике, тешко је конституисати и ја се сећам да је у неколико наврата у општину долазио представник са Пала који је био тада повереник и то је само име, да кажем, пошто нема овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, био је доктор Драган Ђокановић. Он је био, значи, фактички представник са Пала. Ја се сећам да је он, значи, инсистирао да се закаже Скупштина и одлука је била, значи, да фактички Привремена влада престане са радом, односно да се преименује у Извршни одбор, а фактички то и јесте Извршни одбор и да, значи, председник Скупштине почне са радом, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И код кога је долазио тај Ђокановић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја се сећам да је он био и на једној седници Привремене владе, значи где је он информисао о ставовима тада руководства са Пала где је рекао да, у складу са упутством, се мора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И зашто то није одрађено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да је, ја мислим да је био покушај један или чак два да се, значи, закаже Скупштина, али мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то спречавао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не видим да је ту било неког спречавања, мислим да, рећи да је сада, рецимо, неко, Грујић или неко спречавао, не видим ја да је у том смислу спречавање. Мислим да је једноставно било, значи, питање само организације те Скупштине. Значи, први пут када се заправо организује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је са Пала долазио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то месецу било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да је то април, да је то баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тек почетак?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били лоцирани тада, да ли се сећате? Где су били састанци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Или смо били у «Алхосу» или смо били у банци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је још увек април?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, то је још увек април.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио у мају, јуну?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте, неколико пута је долазио, кажем, више пута. Не знам стварно колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био тај контакт са Палама? Да ли је био двосмеран? Да ли је било контаката тамо ка Палама, одлазака, телефонирања? Како је то изгледало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да физички се није могло ићи до Пала. Ја, колико се сећам, значи, ишло се овим путем тамо према Шеховићима, значи, то је овај пут према Тузли. Ја колико се сећам, значи, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је туда могло?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја не знам, мислим да је постојао неки пут који је у почетку, нисам сигуран, али мислим да, иако се могло проћи, значи, морала га је обезбеђивати војска. Мислим да није био оно слободан саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је постао слободан?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, можда тек, тешко се датума сетити, али вероватно је то месец, два вероватно било. Ја не знам да ли је неко, значи, од функционера путовао на Пале, тих првих месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мијатовић, да ли је ишао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, он јесте, он је имао, значи, он је имао контакте, јер он је у то време био члан Главног одбора СДС.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он ишао, којим путем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да се ту и преко Србије ишло једним делом. Чини ми се да се то ишло овамо од Србије, па тамо према Бајиној Башти, па на Тару, углавном знам да се тим неким путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А телефонски контакти, да ли су били?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно да јесу, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, значи, Мијатовић је био члан Главног одбора, био је посланик у Скупштини Босне и Херцеговине и касније посланик у Скупштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грујић, да ли је имао контакт са Палама, да ли Ви знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, ја директно нисам присуствовао, рецимо, разговорима, али по природи, требало је да има, значи, по природи функције коју је обављао, требало је да има, али ја стварно не знам да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у истом објекту смештени?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, али нисмо били у истим канцеларијама, сви смо имали своје канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте некада причали о томе? Ви сте члан Привремене владе као и он, кажете, јеси јавио Палама, да ли они јављају нешто? Да ли знате о томе нешто? Каква је комуникација?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем знам да је постојао телефонски саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали телефонски контакт?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја никакве контакте нисам имао и ми смо имали на регионалном нивоу Секретаријат за привреду регије «Бинач». Она је обухватала неколико општина, Власеницу, Зворник, Шеховиће, Братунац и ми смо, ја сам имао контакте значи само са тим секретаром који је био на регионалном нивоу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били члан СДС?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам био члан СДС и СДС ме је значи фактички 1990. године и предложио за функцију секретара Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Као члан СДС, да ли сте у том смислу контактирали са Браном Грујићем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно, ми смо се сваки дан виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за нека упутства, наређења, да ли сте радили самостално или сте са овима са Пала имали нека наређења? Како је то ишло?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, није ни Грујић био у позицији да сазове Општински одбор СДС, исто као што ни Мијатовић није био у позицији да сазове Скупштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили на општини сами, самоиницијативно или сте добијали неке одлуке, наређења са Пала, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Што се тиче наређења, комплетна организација, значи, фактички успостављена је у складу са упутством. То је то упутство које је усвојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у међувремену увек постоји нека потреба за неком консултацијом, да ли је било тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја, колико се сећам, значи, није, а по природи, ја кажем, не могу ја сада рећи да ли је Грујић имао директне контакте, али, природно је да јесте, јесте, природно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је преносио одлуке неке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, што се тиче одлука Привремене владе, оне су објављене све у «Службеном билтену».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мислим, да ли сте сами били на општини без икога одозго? Да ли сте имали неке одлуке одозго, партијске, било какве, рат је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, рат је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина сама функционише од себе или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи, ја мислим да је првих месец дана, скоро све општине, значи, фактички су, мислим да су саме финансирале своје потребе, није било у том смислу, није било финансирања, значи, није било изворних прихода којима се финансирало директно то са Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Републике?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, већ касније се успоставља платни систем, значи, рецимо, СДК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, то можда, вероватно у априлу, већ је фактички почео да ради платни промет. Е, када је почео да ради платни промет, наравно, нормално су се извршавале трансакције, значи све финансијске трансакције, уплата пореза, доприноса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам, једноставније, видим да ту Ви нешто, ко је носилац, главни носилац власти на општини? Ко је ту сада, април, мај, јуни, јули? Ко доноси одлуке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, што се одлука тиче, значи, овде постоји фактички тај војни део, значи, полиција, видите, начелник или командир полиције значи учествује у раду Извршног одбора. Међутим, полиција ради по својим линијама, значи она је увезана са републичким МУП-ом, значи она ради свој део послова. Што се тиче овог војног дела, значи, већ ја мислим крајем априла и већ у мају месецу функционише штаб територијалне одбране, значи, штаб који самостално доноси одлуке, а што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно самостално?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, самостално, у смислу, када кажем самостално, који је однос војске, војска, Зворничка бригада ја не знам тачно када је формирана, али вероватно није, значи, у априлу. Она је формирана можда негде, чини ми се, можда и крајем априла или у мају месецу, и наравно, има, значи. Видите, у првом месецу, значи, то је доста хаотично стање, једноставно, хаотично је и у граду, мислим, све је хаотично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био начелник полиције, да ли се сећате, април, мај, тај који долази на састанке Привремене владе, кажете стално?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Овај овде значи под «К» је био у почетку командир, али можда, можда кратко, али мислим док је он био командир да није он долазио већ овај Василић. Мислим да је он био начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, начелник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је изнад Василића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, то је организација полиције, значи, Министарство унутрашњих послова, требало би да је, значи, начелник регионалног центра, па онда по управама полицијским, министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, какве везе има општина са полицијом? Да ли има неке везе општина?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: До почетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после нас занима, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је био Секретаријат унутрашњих послова који је, фактички, био општински. Тек се, значи, касније он издваја као републички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим почетком рата да то више није Општински секретаријат, већ је то станица, Јавна станица полиције која је у саставу МУП-а. Када кажем општински, у смислу не може општина да постави начелника или командира, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко поставља начелника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Поставља га МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде другачије чули, чак, напротив, да општина поставља начелника, од неких сведока смо чули и да је полиција орган Привремене владе општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Полиција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја нисам видео одлуку да је овај, рецимо, под «К» постављен од стране општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте писмено, а усмено нешто да ли сте чули о томе? Има ли неку одговорност према Привременој влади та полиција?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Има, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, информише шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, подноси извештај?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, тако је, то су, значи, усмени извештаји, ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме то подноси ту информацију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ако влада заседа у Извршни одбор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремена влада, онда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Привремена влада, јесте, значи, начелник полиције информише Привремену владу шта се дешава у граду. Пре свега, мислим, то је било питање значи обезбеђења објеката, границе, линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву надлежност има Привремена влада према полицији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нека овлашћења према њима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Има обавезу да обезбеди, значи, одређена новчана средства, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, значи, рекао сам да су сви били на платном списку, ја мислим чак да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је обавеза?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, шта има од овлашћења према полицији, плаћа, значи, општина плаћа полицију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која има још овлашћења? Тражи те извештаје?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Општина је тражила да полиција, пре свега, обезбеди јавне објекте, значи да обезбеди болницу, да обезбеди апотеку, да обезбеди, значи да обезбеди зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је одговорна полиција за спровођење таквих задатака, обезбеђивање?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Природно, значи Привременој влади. Фактички ако Привремена влада даје налоге, одговорна је њој, то је време, значи, када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког буџета иде исплата полицији и њеним припадницима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је полиција имала своја средства, али да понекада је, значи, Привремена влада, бар колико се ја сећам, у неколико наврата је, значи, давала одређена средства полицији, када полиција затражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има посебан рачун полиција?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је полиција или имала свој рачун или је имала дознаке, новчане дознаке, значи од МУП-а, али хоћу рећи да, значи, радници полиције, комплетна, значи, све полицијске службе нису биле на платном списку општине, у том смислу да су орган општине и да општина има обавезу да исплаћује њима плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, на чије име?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да су они имали своја средства, значи имали су своја новчана средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви као секретар привреде кажете, ја мислим, ко је онда то надлежнији од Вас да нам каже одређено, да не каже – ја мислим? Реците нам име тог човека који ће нам то рећи без – ја мислим?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пазите, не ја мислим, ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је друго. Шта знате, реците нам конкретно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Конкретно значи ја знам да полиција, значи сви редом, нису били на платном списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су били?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, рецимо у неколико наврата се десило да начелник или командир полиције значи затраже да се обезбеди одређена плата за неколико полицајаца, не знам ни ја и ми то ставимо на седницу Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је плаћао њих? Први пут ово чујемо, углавном сведоци кажу да општина плаћа полицију? Ми сада ово први пут чујемо од Вас. Ко плаћа, из ког буџета иде исплата полицајцима општине Зворник, па оне станице Челопек, ко то плаћа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Станица Челопек?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам рекла, примера ради, било које полицијске станице?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Било која полицијска станица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њих плаћа, из ког буџета то иде, то је питање?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја, значи, ја се сећам да су тражили средства од буџета и да им је, када год су тражили, значи буџет им је одобравао средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису увек тражили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде да видимо тај други део, ко то други плаћа када не тражи, ко им то плаћа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ево да пођемо од тога каква је била организација полиције. Значи, ако 06. априла 1992. године полиција није била на платном списку општине, значи, била је на чијем платном списку, била је на републичком буџету или је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, мај, јуни, јули нас занима, ко плаћа полицију, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим на крају, сва документација постоји, може се тачно видети да ли су платни спискови за мај, јуни, јули оверени за целу полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко плаћа територијалце?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Територијална одбрана, значи, комплетна била је на платном списку општине, значи све, фактички, значи сви ангажовани у територијалној одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти сви?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим овде на ту локалну територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Постојала је, значи, одлука да се одређене јединице значи ове добровољачке ставе на платни списак. Значи, биле су то одлуке општине, значи да оне фактички буду на платном списку и ја се сећам да је, рецимо, април, мај, јуни, да су по списковима које одобри начелник штаба ТО, значи да им је општина плаћала плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, одређени, да ли то значи да неки нису добровољачке или су све?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Када кажем за добровољачке, ја овде мислим на ову јединицу значи којом је командовао Жућо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био на списку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, а колико се ја сећам, рецимо ове јединице којом је командовао, Добровољачке гарде Арканове, ја се не сећам да су они били на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нису нам они предмет оптужења. Да ли сте чули за неког Пиварског Стојана?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао неку јединицу тамо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он плаћан од општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да јесте, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада сте ми мало онако неодређено рекли у пасиву, то ми се баш не свиђа када кажете, одлучено је. Ви сте члан Привремене владе. Ко је одлучио да се добровољци плаћају, ко је то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, када кажем одлучено је, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то онда значи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Став је био, значи да се исплате врше само у складу са одлуком Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији став?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији став?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Став Привремене владе, значи Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је Привремена влада одлучила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам то.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, значи, Привремена влада је одлучила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се ти и ти добровољци плаћају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се одлучивало на Привременој влади, да чујемо то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, на Привременој влади иде предлог, значи, да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, на пример, предлаже да се Жући плаћа, ко је то предложио, да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно, петнаест година је прошло. Ја се сећам, рецимо, да је био предлог да се та јединица, да се та јединица уврсти, како да кажем, не да се уврсти, већ да једноставно постане део, значи, територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је постала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, постала је део општинске територијалне одбране, пошто је цела територијална одбрана на платном списку и они су на платном списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то предложио да они буду део територијалне одбране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам да је у почетку на седницама Привремене владе био један представник из војске. То је био овако ниже рангирани, ја мислим, да ли је био заставник или водник. Чини ми се да се презивао Милосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је тај урадио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тај је био у некој функцији, да кажем, неког саветника или човека који је учествовао у раду владе, значи који је учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је ангажовао као саветника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве везе он има са Жућом, нисам схватила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сада покушавам да ја, једноставно, неку логичну целину, мислим ко је могао предложити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је влада донела одлуку да он уђе у састав ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се гласало, опет то сада не завршисмо? Како се гласало?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како се зове овај човек, ако може да понови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миросављевић.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Чини ми се Милосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милосављевић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се гласало на влади? Како се одлучивало, заправо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Увек је то било, значи, једногласно, није ту било никада против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се гласало дизањем руке или, како се одлучује?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, председник председава Привременом владом, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Брано Грујић председавао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, значи, ко је «за», наравно сви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било неких издвајања гласова, проблема?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све одлуке су доношене једногласно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекао је, колега, једногласно.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У том смислу, једноставно, одлуке су доношене. Значи, хтео сам рећи да није било проблема у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, једногласно, нисам баш глува.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сада, да ли је једногласно или не? Ја сам Вас питала, да ли је било да је неко издвојио глас, Ви кажете да није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није било да је неко издвајао гласове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких проблема да неко каже, нећу да гласам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када је дошло до тог, Ви нешто рекосте, Ратно председништво, па сада нешто се одваја. Имамо ту одлуку од 20. маја о формирању Ратног секретаријата и Ратног штаба, па да нам мало о томе појасните, каква су то сада два нова органа који се појављују према овој одлуци у мају месецу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је и то иницирано са Пала, односно мислим да је то овај Ђокановић доктор који је био, значи, у функцији повереника или координатора, мислим да је он, пошто, он је инсистирао тада да општина почне са радом, значи пошто није било могућности да се фактички конституише Скупштина, да председник Скупштине значи седи у својој канцеларији, а Скупштина заседа, ја мислим да је то иницирано, значи, са те стране, да се јасно раздвоје надлежности значи цивилног дела општине и војног дела, у том смислу, значи да се тачно и јасно зна ко шта ради, јер, ипак је то, значи, месец, месец и по дана рата, ионако сви раде све и свашта, да се једноставно тачно зна, значи, ко је, значи, шта је то што директно општина, када кажем општина мислим на цивилне органе власти, значи на ту цивилну власт, значи на органе управе, шта је то што ради општина, шта је то, значи, што раде други, односно тај Ратни секретаријат, војни, значи, тај војни део да се тачно зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је онда одржан састанак Привремене владе, 20. маја?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, значи, на том састанку је донешена та одлука, значи донешена је та одлука и та одлука је, такође, објављена у «Службеном билтену», значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо да је видимо на овом нашем монитору. Шта се ту формирало, ова два органа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је онда улога Ратног секретаријата, а која је улога Ратног штаба?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ратни секретаријат, значи, фактички сада води општина, води, мислим на цивилне делове општине, а Ратни штаб, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да нам пусти овај документ на камеру? А Ратни штаб, шта ради?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он координира, значи, та војна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна питања?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сада се дели цивилна и војна власт или како то сада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не значи да се дели. Ја сам рекао, значи, први месец то се једноставно није дефинисало у том смислу, али овде је очито постојала потреба, јер је то било, ја не могу са сигурношћу рећи, да је то наређено са Пала, али знам да је тај човек Ђокановић много пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви мислите да је од њега потекла идеја да се та два органа формирају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, јесте, јер је од њега потекла идеја, односно он је био тај који је требао да, значи, проведе ту одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да нам пусти ово или не? Ево, у реду. Па, како онда Брано Грујић председник и једног и другог органа? То нам објасните, кажете, одваја се цивилно и војно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите како, значи, фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, формирају се органи Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево каже, члан 3. – Ратни секретаријат сачињавају Бранко Грујић, Стево Радић, овај наш сведок «Н», Славко Савић, Драго Шакотић, а онда Ратни штаб опет сачињавају Бранко Грујић, сада овде друга лица, Марко Павловић, Драган Обреновић, Милош Пантелић, то је овај из СУП-а и Стева Ивановић, он је из Секретаријата за народну одбрану, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, када сам рекао да, када сам се позвао на ово упутство, односно варијанту А и Б, значи то је оно из «Holliday Inn», тачно ових значи пет лица, ова друга одлука, значи, фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којих пет лица мислимо, из штаба или Секретаријата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Из штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, тако је, значи, то је значи Ратни штаб, да се, ево видите сада овде по функцији, значи, које функције ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видела сам, али Вас питам, како Брано Грујић сада и цивилно и војно? Значи, он обједињује обе функције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, да, у то време, значи, до фактички, ја се сећам да је Мијатовић инсистирао, значи, с обзиром да се овде раздвајају послови, да је он инсистирао да, фактички он уместо Грујића, значи, преузме овај део, значи, фактички овај цивилни део који остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да он преузме цивилни?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, што не преузме?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Е, објашњење је било, значи, када преузме Скупштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије објашњење? Опет Ви у пасиву?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије објашњење је било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не могу да кажем Привремене владе комплетно, или ако је значи овај човек, Ђокановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте та Привремена влада, колико ја схватам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, ево кажем, наш, значи наш, сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ђокановић инсистира да Јова Мијатовић буде председник Ратног секретаријата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам да ли то инсистира, ја само знам да он инсистира, да Ђокановић инсистира значи на подели, значи ова два секретаријата, инсистира да Скупштина почне са радом. То су две ствари на којима је он инсистирао и он је био ту, значи, и април, и мај, јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила, ко је помињао Јову Мијатовића, да он ипак буде за цивилну власт, а ови за војну?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја, колико се сећам, Јово је тражио, значи, да он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, значи да он као председник Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се бунио да он не буде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, објашњење је било да ће бити када се буде организовала Скупштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије објашњење?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сада опет кажем, свих нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви, једноставно сви нисте желели да Јова буде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па не да нисмо желели, не видим ја ту да се није желело, јер Јова је тада био, значи, човек који је био и посланик и члан Главног одбора, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, сада Брано Грујић је и у Ратном секретаријату и у Ратном штабу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је он ту био главни неки од власти у Зворнику или не? Ми смо чули и нека потпуно другачија објашњења?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је улога Бране Грујића по Вама била у овом периоду, опет, мај, јуни, јули? Видимо председник Привремене владе, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секретар, шеф Општинског одбора СДС, сада добија још две функције? Да ли се то поклапа његова формална сва ова задужења са фактичким задужењима и овлашћењима у пракси, по Вама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: По мени, значи, што се тиче овог Ратног штаба, ја Вам стварно не могу рећи која је његова улога конкретно у том Ратном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете рећи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не могу, зато што нисам учествовао у раду тог штаба. Што се тиче овог, значи, Секретаријата у чијем сам раду учествовао, то могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, кажите то што знате.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је и даље, значи, он је и даље фактички председавао седницама Привремене владе, односно овог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не формално него и фактички?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, овог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се његова слушала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, он је председавао Привременом владом, значи овог Секретаријата фактички и наравно, и даље се Секретаријат бавио тим цивилним пословима којима се бавио, а значи, упоредно је радио фактички и овај војни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то све могао да постигне? Да ли је имао моћи, по Вама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, не мислим ја сада да је Грујић могао имати толико моћи и поставља се питање овде сада реалног односа снага на терену. Поставља се питање, ко је њега конкретно о свему томе могао и питати, мисли, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему, не разумем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, сада Ви кажете, да ли је имао моћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, морам Вас да питам, ја нисам била тамо, Ви сте били, Ви знате на терену како је то било.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја никада нисам учествовао у раду, значи, тог Ратног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта знате о томе, били сте ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Знам да је формиран, знам да је инсистирано са Пала да се то формира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни штаб, о томе причате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то радило?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, значи људи у том Ратном штабу су људи који су покривали све војне функције, значи ту је и начелник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, по функцији, значи он по функцији једноставно као председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли некада на тај састанак тог Ратног штаба?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи он је фактички овде, ја бих рекао да је он овде по функцији као председник Привремене владе. Не видим ја да он има конкретно задужење у том смислу, значи он по функцији као председник Привремене владе истовремено је и тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био главни у том Ратном штабу? Да ли се зна то?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се извињавам, ја као заменик браниоца, господина Грујића, морам да ставим примедбу са овим главни, ко је моћан и тако даље. То нису питања која Ви као председник већа, нити ми можемо правно да формулишемо питања, ко је главни. Да ли игде постоји као ко је главни, да ли уопште постоји главни? Ја Вас молим да та питања, у том правцу, ко је главни, ко је моћан, можемо оставити за неку другу тему, а не никако за судницу. Још Вас молим, не више као бранилац оптуженог, него ако хоћемо да утврдите истину материјалну. Онда молим да не постављате питања сугестивна, која иду само у правцу Грујића и Поповића, него да утврђујете ту чињеницу, да ли, евентуално, данас-сутра тужилац би могао да реагује. То интересује и овде оштећене. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, одговорите на моје питање.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ја кажем да је Грујић био председник Привремене владе, значи Привремена влада је колективни орган у коме, ја се сећам, да је, рецимо, у раду Привремене владе било и по петнаест људи, значи, присуствовало је доста људи седницама Привремене владе и који су били и формално чланови и који нису формално чланови, који су били, значи, покривали одређене функције. Владом је руководио, значи, председавао Грујић, у том својству ја сам био, значи, члан Привремене владе. Влада је доносила све одлуке. Ово сада када Ви кажете, ко је био главни у том смислу, није Грујић наметао ни једну одлуку, све одлуке су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то знам врло добро зашто Вас питам, зна и бранилац, али добро. Ја Вас само питам, на тој влади, да ли се дешавало некада да неко надгласа тог Грујића, да он ћути, да ви други одлучујете и тако даље, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, није било надгласавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни, Ви сте члан владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, да, тако је, значи ја сам учествовао у раду, два и по месеца у раду владе и ја, колико се сећам, није било надгласавања, што значи, одлуке су донешене увек, како да кажем, консензусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Консензусом?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, мислим, консензусом, шта подразумева, једноставно, није било надгласавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви о том раду Ратног штаба слабо можете нешто да нам кажете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви упознати са чињеницом да су били формирани, да ли су постојали затвореници на територији општине, муслиманске националности, у том периоду, мај, јуни, јули? Ја сам Вам рекла објекте у којима су ти људи држани, имамо ту и писмене доказе, исказе сведока. Да ли сте Ви знали нешто о томе, Ви као обичан грађанин и као члан Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, значи, о томе се причало, у граду се о томе причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему се причало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, причало се, значи, да су људи, значи, затворени у тим објектима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим објектима, да ли у сва три што сам ја поменула?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ево, конкретно, рецимо, Челопек. Значи да то фактички раде, значи, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да раде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да они држе те објекте, у том смислу да их обезбеђују, значи да су их они затворили, добровољци када кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су они затворили те људе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да. О збивањима, значи, у тим објектима, једноставно људи нису говорили. То је време када је то табу тема, о којој нико ништа не прича. Једноставно, људи о томе не желе да причају. Ја се не сећам да смо икада на Привременој влади значи расправљали конкретно о тим стварима. Не сећам се да смо донели неке одлуке у том смислу, да је било неких захтева у том смислу. То значи о тим збивањима се почело причати, значи, интензивно, тек након хапшења ове групе, значи Жућиних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не могу тачно рећи када је било, можда, шта ја знам, крајем априла или у мају месецу, значи, тада је први пут интервенцијом Републичког МУП-а, МУП-а Републике Српске, полиције, значи, фактички, они су похапшени сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће бити да је то било у мају месецу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу ја Вама да причам. Да ли сте Ви сигурно да је то било у том периоду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја кажем, тешко је, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао да их похапси?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да је са Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде податак да је то било крајем јула месеца?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Е, па добро, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, да ли сте чули, шта се ту дешава, кажете, причало се, о чему се прича у граду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Једноставно, причало се, значи, да доле злостављају људе, то је била тема о којој, значи, једноставно, није се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се причало о томе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ако Ви кажете да је то крајем јула, значи, фактички, то је све то време, док нису снаге интервенисале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец, два, три, колико?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ево, кажем, месец, месец, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причало се и сада Ви дођете на Привремену владу и онда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем, записници са Привремене владе су вођени, значи, можете извршити увид у све те записнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о записницима, причамо о причама. У граду се прича, шта ви на влади причате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам да смо ми на влади о томе причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кажете, држе и обезбеђују добровољци? Шта сте рекли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, то су похапшени цивили, људи који су држани доле као затвореници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио да се ту направе, да се ту држе људи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: О томе није одлучила Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремена влада није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нити је било на седници Привремене владе, значи, то се дешавало све мимо Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су ти људи ту доспели, ко их је ту спровео?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, вероватно је требало направити организацију, значи у које је требало довести толико људи, значи, требало је обезбедити и аутобусе и камионе, значи, направити организацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају добровољци своје аутобусе и камионе на општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Немају, немају, значи, имали смо предузећа која су имала камионе, која су имала аутобусе, имамо штаб територијалне одбране или Секретаријат народне одбране, значи који по службеној дужности значи или у оквиру својих послова фактички мобилише или употребљава или узима та возила и једноставно тим возилима их доведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те затворенике?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ко затвара затворенике?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко онда затвара, кажете, штаб ТО мобилише аутобусе и камионе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је онда закључак?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, али видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега, седите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можете тражити на одлучну чињеницу да он закључује, молим Вас лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражим ништа да закључује. Човек каже да зна да превози, немојте молим Вас, колега, молим Вас, седите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, не, Ви кажете, ко онда, стављам Вам примедбу на записник, то је моје право, зато се зовем бранилац. Немојте терати сведока да закључује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, колега, седите. Изволите. Ја уопште нисам терала ништа. Сведок сам даје свој исказ. Колега, немојте да сте нефер, изволите.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, овако, значи ја тврдим да на Привременој влади о томе нисмо разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да Привремена влада није никада закључивала о томе, нити је донела одлуку, значи да се људи затварају, да се људи доведу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, идемо даље.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да се направи обезбеђење тих објеката, дакле, то никада није било на Привременој влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте даље рекли, да не понављамо сада, пошто ме је сада колега прекинуо.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам рекао, значи, о томе се причало у граду. Значи, ако је читав град причао, наравно да сам и ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говорили сте о довожењу тих људи, цивила, затвореника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, ја се сећам, рецимо, да је био један, једном или неколико пута, значи да је био захтев да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији захтев?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Рецимо захтев «Дринетранса», «Дринетранс» која је, значи, имала своје аутобусе, да је био захтев, рецимо, да се плате услуге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дринатранс» да испостави?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, Привременој влади, тако је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражи од Привремене владе да јој се плати, шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да се плати услуга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која услуга?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, услуге превоза, значи, они су превозили војнике на линију, превозили су људе из територијалне одбране, превозили су, значи и једноставно, ја колико се сећам, значи, био је један или можда више захтева за таква плаћања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква плаћања?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Зато ја кажем, закључујем, значи, једноставно закључујем да су, значи, људи вожени аутобусима, али ипак о томе влада није донела одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти затвореници? Мало пре сте рекли превоз затвореника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем превоз цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, цивила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И војника, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, када сте Ви то сазнали? Ви сте то видели, значи, тај захтев да се њима то плати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ту је било захтева за плаћање је било можда, тако, јули, јуни, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Да ли је то плаћано?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, све што одобри Привремена влада, плаћано је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одобрила Привремена влада да се то плати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте, није одлучила о томе, зашто одобрава?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одлучивали о плаћањима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, све услуге, значи, све услуге које су за општину, значи које су вршили, рецимо Јавно комунално предузеће, Градски

водовод, болница, апотеке, предузећа за превоз, значи, фактички, пошто нису имали никакве своје приходе, никакве приходе, рат је, не ради ништа, значи, да би могли исплатити своје раднике, они су ишли са захтевом или да им се плати, значи одређене услуге или да им се одобре одређена средства. Јер, Комунално предузеће није имало своја средства на рачуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добијали те захтеве «Дринетранса», лично Ви да се плати превоз цивила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем, сећам се, ајде да кажем, сећам се једног захтева да је био, не знам тачно кога су превозили, да ли је војска, цивили, сећам се, рецимо, да је био захтев за плаћање и да је плаћено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете, о томе се није причало на влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте изнели тај захтев па да питате на влади, шта је сада ово? Кажете, није влада одлучила, како плаћате, ако влада није одлучила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Влада је имала, значи, има, ја кажем, позивам се поново на «Билтен», значи на «Билтене». Био је, ја мислим, април, мај, тек почиње радити платни промет, чини ми се крајем априла или почетком маја, да је у више наврата, рецимо, општина плаћала, дозначавала одређена средства значи овим фирмама, јер нису имала своје приходе и сваки пут када је ишла новчана дознака била је одлука владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте на моје питање одговорили.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто? Питам Вас, када сте видели то, да ли сте упознали Привремену владу, остале чланове, да се неки цивили превозе, а кажете, Привремена влада о томе не разговара?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то било нешто изненађујуће, чудно, при том причате да се прича по граду да добровољци држе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, није логично да пише, рецимо, да превозе заробљенике. Значи, то је могла да иде фактура, рачун, услуге за превоз цивилних лица, услуге за превоз војника у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво сте малопре рекли, без икаквог мог питања, за те цивиле, то ћемо видети и у транскрипту, а сада говорите друго, након интервенције браниоца. Зато Вас ја питам, кажете, добровољци то тамо држе. Одједном сада видите одлуку да се превозе цивили и никога о томе не информишете, а кажете, на влади се о томе не разговара. Да ли добровољци држе «Дринатранс»? Да ли је то њихова фирма?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то фирма?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је било самостално предузеће, значи то није било јавно предузеће. Значи јавна предузећа која су директно финансирана из буџета, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је ангажовао возила «Дринатанса»? Они, претпостављам имају аутобусе, да ли је тако? Ко је ангажовао, малопре сте рекли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сигурно влада није ангажовала, значи могла их је по природи ствари ангажовати територијална одбрана или Секретаријат народне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у том допису написали ко их је ангажовао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја, кажем, сећам се да је било неколико захтева за плаћање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога траже паре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, они траже паре од Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био буџет у општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала рачун Привремена влада свој?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала ТО посебан или је то све био један рачун?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Све је то био један рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све један рачун?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Све један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ТО имала свој посебан рачун?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда тек касније, значи да су одређена средства имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то мислите, када кажете, касније?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Када кажем касније, мислим на период када је почео платни промет. Сви секретаријати и све службе су имали своје рачуне. Значи, био је збирни рачун буџета, а онда се, значи, средства када дођу на рачун буџета, онда се они празне по квотама како је одређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је један рачун?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Један је збирни рачун, а онда се по аутоматизму празни, значи тачно се зна секретаријат колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ви Бошка Милића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, он је био тада директор «Дринатранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио он на састанке Привремене владе као директор једног већег предузећа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја, значи, он није учествовао у раду Привремене владе, није био члан Привремене владе, али, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се прича о неким стварима из његове надлежности, да ли је долазио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је долазио, видите, највећи број директора је долазио на Привремену владу да тражи демобиликзацију људи, једноставно, рат је. Њему су сви возачи, сви кондуктери мобилисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он тражи људе да раде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Највећи број директора значи долази на седнице Привремене владе, доносе спискове и траже да се људи демобилишу, једноставно, не може да функционише фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате где се налази Дивич?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, он је близу Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Муслимани били ту у периоду април, мај, јуни у Дивичу? Да ли се десило нешто са тим људима, да ли су негде одведени? Да ли Вам је познато о томе нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Када су 06. априла, значи, односно 08., 09., фактички у Зворнику није било Муслимана. Они су, колико је мени познато, значи да је Дивич остао тих првих дана рата. Значи, као и Козлук, тако и Дивич. Тек касније, не знам тачно у ком периоду, али касније, значи, ти људи су отишли, односно није их било на Дивичу више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су отишли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, нити сам ја организовао њихов одлазак, нити знам како су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја уопште нисам питала да ли сте Ви организовали њихов одлазак. Ја сам Вас питала, како су отишли људи из Дивича? Шта Ви о томе знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја тврдим да на седницама Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас ни то питала. Питала сам Вас, како су отишли, где су отишли, да ли знате, то су Ваши суседи, то је три километра од града? Да ли Вам је познато, где су отишли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тих дана се о томе није причало, значи, није се једноставно причало. О томе се причало касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се причало касније?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Причало се, значи, да су, да је један део тих људи, значи, одведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет пасив, одведен. Ко је одвео људе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ни то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет, педесет, петсто, пет хиљада, отприлике, колико је било Дивичана?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пазите, Дивич је велики, значи, Дивич је велико насеље које је сигурно имало негде две, три хиљаде људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви одведени или пола, да ли је испражњено место?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесте, значи, после можда извесног времена, на Дивичу није било људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се занимали Ви као неки члан те владе општинске, где оде цело село, ко одведе цело село? Да ли је то принудно, да ли је то добровољно, да ли су ишли пешке? Где су отишли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно, поново Вам кажем, то су ствари о којима се није причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете касније се причало. Када се причало касније и шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, све се почело причати, о свему томе што се дешавало, значи тек након хапшења ових Жућиних људи, значи, тек фактички када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, рекли сте, причало се да се људи тамо злостављају, добровољци и тако даље док су тамо, тако сте рекли малопре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи? Да ли се тада чуло, одакле су ти људи који су у Дому културе у Челопеку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тада се чуло да су то људи са Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сада кажете када су похапшени, а то је јули, они су тамо били у јуну?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, да, па били су у јуну, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули да су то Дивичани, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно нисам знао да су то Дивичани, можда, тешко је сада рећи када сам чуо. Ипак су се неке ствари дешавале, значи, неким другим токовима, мимо, потпуно мимо, значи, ево да кажем, неке локалне власти, неке Привремене владе, значи, дешавале су се ствари које нико није, значи, тај ко је организовао то, није ни у каквој обавези да обавештава нити Привремену владу, нити било кога, у том смислу кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, ко је тај изнад Вас, Ви сте Привремена влада, члан, ко је то изнад Привремене владе на општини Зворник? Кажете, Привремена влада не одлучује? Ко је то други, да чујемо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ко је то други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Ко је тај други ту сада, да влада Зворником, а да не влада владом Привременом?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, ја мислим да Зворником није влада ни цивилна полиција, ни влада, јер, пазите, прво долази Арканови, па долазе Жућини, па долазе разне те добровољачке јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има тих Жућиних у јединици?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам ја, можда тридесет, педесет људи, не знам тачно, значи долазе разни добровољци, онда наши локални, све наоружани, значи сви су, једноставно је то време када креће и општа пљачка. Влада се бави проблемом како обезбедити све то, једноставно ушло се у један, један потпуни хаос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30, 50 људи Жућина јединица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па не знам, не знам, једноставно не знам тачно колико је било, али, значи била је та јединица и сећам се одлуке да она фактички буде део територијалне одбране, те одлуке се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете, прича се да се злостављају. Који то добровољци злостављају, да ли помињу које групе? Које су све групе биле добровољаца да чујемо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ви сте споменули Пиварског, онда био је Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто нека јединица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Исто нека јединица, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам, све су то биле можда мале јединице које су биле, онда, били су «Бели орлови».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они плаћани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, не сећам се да ли је била одлука да они иду на платни списак. Онда били су, било је добровољаца из Лознице, мислим да исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада од свих тих које сте сада поменули, за које сте чули да то упадају тамо у Челопек и да злостављају? Да ли сте чули конкретно за неке или, односно да држе, Ви кажете да они то држе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, али не знам конкретно за људе. Али ја кажем касније када се о томе, када је о томе читав град причао, наравно причало се да то Жућини држе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Држе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, да су они, значи, фактички организовали све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта можете да ми кажете на овде сведочења, сагласна свих сведока, да тај затвор обезбеђују резервни полицајци полицијске станице Челопек? Има ту наш сведок «П», ја му не бих име помињала, не знам да ли има код Вас на списку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, има, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако још неки, Лазаревић, па Милош Јовановић и тако. Како можете то да нам објасните? Значи, они људи дошли овде и кажу, ми смо то обезбеђивали, полицајци, а Ви кажете, држе Жућини? Сада, како то да уклопимо, није ми то јасно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, када кажем држе, мислим на формирање и обезбеђење, то је фактички затвор, али, што се тиче полицајаца цивилне полиције, ја остављам могућност да су тај објекат обезбеђивали цивилни полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како обезбеђују када ови држе, то ми није јасно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је рекао да је чуо да држе, не да је видео.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам чуо, ја стварно, верујте, значи ја никада нисам био у Челопеку. Ја за све то време, за, не знам колико је то трајало, два, два и по месеца, и ако често пролазим, значи, колима од Зворника поред Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас занимало да видите шта је то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Никада нисам ушао да видим, никада нисам свратио, буквално никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и у то време на састанке Привремене владе долазио шеф полиције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био у јуну шеф полиције, да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам, ја знам да је у почетку био, значи, овај Василић, е сада касније, сећам се да је био начелник један из полиције из Лознице. Можда је он у том периоду био начелник полиције, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је икада тај начелник полиције говорио нешто о томе на влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли његови људи то чувају, полицајци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они кажу, они чувају? Да ли је тај начелник некада нешто рекао на седници владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то чува, кога чува? Да ли је помињао некада тај начелник Економију, Циглану да и тамо има неких цивила затворених?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали Мишу Јовића у то време?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Миша Јовић је у то време био директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радила та његова Циглана у то време, у јуну, јулу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да и тамо неки раде, принудно неки затвореници, неки цивили, Муслимани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сва предузећа су радила првих неколико месеци и наравно, радило је и то предузеће. Што се тиче, значи, Мише Јовића, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Њега је, значи, на место директора поставила Привремена влада, с тим што је он, значи, био директор и пре почетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да на његовом, том, што га је Привремена влада поставила, у његовој фабрици се исто држе неки цивили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то сазнали за Циглану?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, тешко је рећи, протек је петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Економију, да ли сте чули у мају, да су ту заточени неки људи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Исто тада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пољопривредно добро?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тада нисам знао исто. Касније, касније се о томе причало, касније је о томе читав град причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали Бубицу неког, директоровог возача из «Глинице»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, он је био возач Јефте Суботића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули, шта се са њим десило?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, после свих тих дешавања, значи после тих дешавања причало се на који начин је убијен човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин, шта сте Ви чули?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, људи су причали да су га набили на колац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је причао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, кажем, о томе се све причало, о томе је град причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то десило?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Али то све после свих тих дешавања, значи можда, ја мислим да се отвореније о свему томе почело причати тек након хапшења ове групе. Значи, једноставно, морате схватити да је у то време, односно требало би, ја схватам да у то време били су страх и трепет у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Све те паравојске. Ко је смео да им се супротстави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је плаћао, влада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које плаћа влада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, само та једна јединица, колико се сећам, била је, значи, на платном списку Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има овде и «Бели орлови».

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, вероватно је било одређених плаћања, али сећам се да је она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми друге и немамо међу оптуженима.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, ми и немамо друге међу оптуженима, немамо ни Арканове, ни те Нишке, него ове. Значи, они су били страх и трепет?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам за тог Марка Павловића, када сте Ви њега упознали први пут? Одакле је дошао тај човек? Да ли је то човек из Вашег места?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не. Марко је човек који је дошао из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао из Србије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пре, пре почетка рата. Ја се сећам, пошто сам био секретар општине тада, да смо имали једну седницу Скупштине на којој је председавао Абдулах Пашић, тада председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то отприлике било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је можда било, можда крајем 1991. године и сећам се да ме је он питао за њега, ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био, тај човек?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Била је у току седница Скупштине, значи одборници Скупштине су били ту присутни и била је седница Скупштине и питао ме је, ко је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он седео?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ту, значи биле су одређене групе новинара, значи новинара и ја сам рекао да су мени рекли, значи да је Марко, новинар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно Спасојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Бар је Спасојевић тада и причао да, заправо, да је он имао контакте са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грујић? Да ли га је познавао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно, али мислим да је, значи, да је контакте или бар, ја се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите на те псеудониме, молим Вас, када се изјашњавате.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Извињавам се. Ја мислим да ме је и први упознао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим Павловићем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже, ко је тај човек?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Представио га је, значи, не могу тачно рећи, да ли је рекао новинар или као човека који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали да није новинар?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Када сам сазнао? Па, када је, вероватно када је постављен за команданта штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сада као новинар, а сада као командант штаба ТО? Да ли је он неки војник, да ли сте сазнали тада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ми смо имали, значи, чини ми се два или три команданта штаба територијалне одбране, пре него што је Павловић преузео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знамо.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, дужност команданта или начелника, не знам како се зове. И наравно, он је од тада руководио штабом територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То знамо, него Вас питам, откуд сада то, да ли сте се интересовали код тог сведока «К» или код Грујића? Рекоше новинар, испале да није новинар?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, тај под «К», значи, нас двојица смо имали присне односе, добре односе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим пре, шта Вам је рекао, ко је тај човек?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја и овај под «К», значи он ми је рекао да је човек ДБ Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ДБ Србије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је Аркан био ту, да ли сте виђали тог Марка Павловића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана док је био ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Аркан је био можда два или три пута у згради «Алхоса». Ја сам га једном видео у згради «Алхоса», али се не сећам да сам видео тада Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке субординације између Бранка Грујића и Марка Павловића, по Вама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не могу ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су били паралелни органи или један виши, један нижи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не могу износити процене, ја само кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, према функцијама, питам Вас као правника, као човека који је све време ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, Грујић је председник Привремене владе, тај део надлежности, он руководи владом и значи он је председник владе који руководи тим цивилним делом. Е сада што се тиче Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како цивилним делом, а на састанцима учествује и командант штаба ТО, тако пише?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, на састанцима Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Штаб ТО је имао и одређене захтеве, имали су и захтеве да се, значи, обезбеде, не знам ни ја, новчана средства, да се обезбеди, значи, имали су захтеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И влада може да одбије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, али, значи, ја, колико се сећам, можда прва, не знам, два, три месеца, значи да део средстава, јер свакако је штаб ТО био на платном списку Привремене владе, односно био орган општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Орган општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, значи, он је орган општине. Ту је, значи, Секретаријат народне одбране и штаб територијалне одбране, значи то је био орган општине, фактички до почетка рата и наравно да је имао свој рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када почне рат шта је онда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Онда сам рекао да је био само тај један рачун извесно време. Када је кренуо платни промет, поново је кренуло пражњење средстава са збирног рачуна буџета на рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и даље штаб ТО орган Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, штаб ТО је значи орган Привремене владе све до оне одлуке, коју сте Ви поменули, коју смо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 20. маја?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате, ко је поставио команданта штаба територијалне одбране, Марка Павловића? Ми имамо овде писмену одлуку.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, писмену одлуку. Вероватно Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могла она и да га?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Разрешити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ако га је поставила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Формално јесте, а суштински не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам то, зашто суштински не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, мислим зато што је то, општина је поставила, али у принципу, никада се није расправљало, значи, нити о раду, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли није могла или није било потребе, не разумем, кажете, суштински није могла?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не мислим у том смислу да се Павловић издигао изнад Привремене владе, не мислим у том смислу. Једноставно, општина се тиме није бавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас као правника, да ли је имала овлашћење да га разреши, као што га је и поставила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Све функционере које је, значи, влада поставила, могла је и да разреши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некада да је неко рекао, хајде да разрешимо овог Марка, не ради добро?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико то није на састанцима владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није било захтева, нити писменог, нити усменог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је ове текстове закључака, одлука сачињавао у писменој форми, ко је то уобличавао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то диктирао и коме?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Један део тога сам диктирао ја, други део моји радници који су били стручна служба општине, секретар Привремене владе. Значи, била је група правника која је радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те одлуке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте. Што се тиче одлука унутар Секретаријата привреде, скоро сам их ја све диктирао, значи, једноставно у ходу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове одлуке Привремене владе баш?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: А Привремена влада, значи, то је фактички, записник са седница Привремене владе, значи, водио је секретар Привремене владе, значи «Службене билтене», значи објављивала је стручна служба Скупштине и по природи ствари, значи, те одлуке је требало, пошто их је он фактички и писао, да их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај секретар владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јовановић Гордан, Мишко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гордан?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, Гордан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он баш и писао ове текстове, а неке Ви, кажете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Неке сам ја писао, неке он, неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на основу онога што се на влади одлучи, па Ви онда то напишете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онда потпише председник Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када пише овде «с.р.», ово су копије који су изузети оригинали и достављени Хашком трибуналу које је то и одузео из општине, да ли је у «Билтену» објављена и нека одлука, на пример, да председник владе није потписао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могло то да се догоди?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није, значи, «Билтен» је, фактички, то је значи лист општине, званичан лист «Билтен», он излази значи све време рата и све одлуке које су објављене у «Билтену».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је стајала ствар са печатима, ко је имао печат у Привременој влади, значи онај велики печат «Привремена влада општине Зворник»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Печат Привремене владе је значи имао председник, печате органа власти су значи имали, ја сам, рецимо, имао печат Секретаријата за привреду, секретар Министарства одбране значи имао је свој печат, начелник штаба ТО је имао свој печат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то у једном примерку радило или у више?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да су то затечени или, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови су органи, да ли је то прављено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, нови органи су формирани пре рата, значи није се поново враћало на оно упутство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Привремена влада је тек 10. априла. Да ли се тада правио тај печат?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само један печат код Бране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је, ја мислим да сви су имали по један печат и вероватно секретар Привремене владе може да се изјасни да ли је било више печата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да направимо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 25 минута и претрес ће се наставити у 12 часова и 45 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након паузе.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СВЕДОКА СТЕВЕ РАДИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, како сте Ви вршили исплате? Кажете, Ви сте секретар за привреду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то ишло са исплатама, са рачуна, у готовини, да ли је било таквих неких ситуација?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, исплаћивало се, значи, углавном са рачуном, међутим, било је исплата и у готовини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим ситуацијама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Са рачуна је ишло, значи, углавном, ишле су исплате према предузећима, а што се тиче исплата, рецимо физичким лицима, оне су углавном ишле новчано, значи где има одлука о исплати Привремене владе, ако им секретар значи одобри исплату, онда исплата иде код благајнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим то физичким лицима се исплаћивало у готовини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Којим физичким лицима, мислим на припаднике територијалне одбране, значи, на војно ангажоване тих првих, рецимо, месец, два, можда три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само гласније.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Првих месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седнете па да приближите микрофон?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, првих месец, два, три, фактички то је била, значи, исплата по одобреном списку, значи исплаћује се из благајне и тако, а све исплате ове остале иду на рачун, значи са рачуна буџета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких исплата да не одобри Привремена влада, а да Ви то исплатите?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, било је исплата где се подразумевало, значи, нешто да се исплати, значи, мислим за сваку исплату није се тражила одлука Привремене владе. Мислим, постојале су неке генералне одлуке и онда, одлука је била, у принципу, да сви буду на платном списку, значи, сви и из радне обавезе и ангажовани, значи из војске и оне које је Привремена влада ангажовала и они који су били, значи, у саставу, дакле, све то што је било одобрено, значи било је исплаћивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се дешавало некада да се нешто не исплати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте, реците нам то.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, рецимо, дешавало се да стигне списак, рецимо, за исплату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Плате, рецимо из штаба ТО или стигне, рецимо, списак из једног предузећа, рецимо, стигне списак из СУП-а и ако није списак одобрен, рецимо од директора тог предузећа или начелника штаба ТО или командира или начелника полиције, онда нема исплате док се не одобри та исплата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте никада одобравали док то не одобри?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, у принципу је тако, значи, у принципу је тако функционисало, значи, одлука је Привремене владе, а онда иде одлука, исплаћује се, даје се налог за исплату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли и за припаднике територијалне одбране исто мора да одлучи Привремена влада, па да се плати или може само одлука команданта штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да то што је достављао рецимо, ако рецимо списак за плату достави командант штаба и ако га он потпише, онда се исплаћује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда не мора да иде до председника владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не мора зато што има одлука Привремене владе, значи да се исплаћује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека општа одлука?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, значи била је одлука да се финансира, значи, фактички била је одлука да се финансира из буџета, односно из средстава општине да се финансирају, значи, војска, полиција, комуналне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добровољци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они који су били стављени, значи на списак и фактички где је било одобрено, значи, исплаћивали су се и они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било некада неких исплата тако под принудом, на пример тог Жуће? Ми смо овде чули кажу оптужени да нешто нису хтели да плаћају, па имамо конкретно овде један списак на коме пише «предати на исплату Стеви Радићу», а доле испод тога има «одобрава командант штаба ТО». Хоћете да погледате ово овде код нас? Ево, дођите. Да ли ту негде Ваш рукопис препознајете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте. Значи, видите, не знам чији је ово горе рукопис, ко је написао «послати списак» чланова, значи, ово је значи Жућа, датум је, не видим само који је датум, али добро и значи ја сам овде написао «одобрава командант штаба ТО». Ја, уствари, ја мислим да овде није било исплате док командант не потпише. Значи, ако је командант потписао ово, ја сам својим потписом одобрио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је командант одобрио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако нема његовог потписа, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, нема ни исплате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда нема ни исплате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не. Овде пише «одобрава командант штаба ТО». Логично је да сам ја тражио то одобрење, чим сам написао «одобрава командант штаба ТО».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то рукопис горе «на исплату Стеви Радићу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, то је неко послао, неко, да ли можда неко из те јединице или неко, углавном, није мој рукопис, значи ово је доле мој рукопис, ево видите, рок 14.05.1992. године, значи, ја мислим да ово није исплаћено.

Констатује се да се сведоку предочава документ под бројем 02164097 под насловом «Списак људства од 01. маја 1992. године, командир Жућа до 17. маја», те сведок препознаје свој рукопис у тексту «одобрава командант штаба ТО».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сматрате да то није ни плаћено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте увек тражили да командант одобри?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, такво је правило било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исплату, добро правило, да ли је то правило поштовано?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да ту, чим сам, чим је Секретаријат или ја вратио то, значи да је тражен потпис команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Бранко Поповић да су ти припадници Жућине јединице отишли негде у мају месецу. Да ли се Ви сећате тога, да су они истерани или тако нешто, да су напустили па да су се вратили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се исто сећам да су отишли, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, тако можда, можда крајем маја или у јуну да су отишли и да их није било једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате под којим околностима су отишли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам ја, ја само знам ту околност да су касније похапшени, а то зашто су отишли први пут, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него када су се вратили, па су после похапшени, да ли знате како су се вратили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Поповић, нажалост имају плате, значи по повратку, али да главом не би платили, потписана је плата. Каже, али имате горе лепо написано са моје стране рукописом, «нека их плати Стева Радић». Он каже да је то његов рукопис?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могуће, ја кажем, не знам чији је рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада исплаћивали добровољце мимо знања команданта штаба ТО, Ви лично?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, можда, исплаћено је, значи, ја сам био у општини април, мај, јуни, негде отприлике можда почетком јула, ја мислим да су им исплаћене две или три плате, али мислим да је тражено да то потпише командант или неко кога он овласти, јер то је очито на том документу јасно да ја нисам одобрио исплату, зато што није било потписа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то другачије тумачи, да он нема везе са тим, него да Ви о томе одлучујете, тако произилази?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, на крају може се видети, јер то је само одлука, али може се видети из документације из књиговодства да ли је то плаћено или не, да ли је плаћено тог дана или је плаћено касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Брано Грујић депоновео свој потпис као председник Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже није хтео, није ништа хтео да депонује, нити да потписује, никакве налоге, ништа о неким финансијским трансакцијама, да је то избегавао, да је то све било у Вашим рукама, и протокол и печат и све?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, значи, сви функционери општине су имали депоноване потписе, сви су били потписници, значи, потписник буџета је био председник Привремене владе, а потписници органа који руководе, значи били су функционери који руководе тим органима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић, и печат и протокол налази се код господина Стеве Радића који је имао велико искуство, био дипломирани правник, имао велики утицај и све је каже било у Вашим рукама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, добро, видите, ја кажем, како је функционисало, значи, буџет, потписник буџета, председник и то је тако, значи, средства која се са буџета празне са јединственог, збирног рачуна буџета, која се празне на рачуне корисника буџета, односно у овом случају Секретаријата и управа, значи, одобрава само председник. А касније та средства користе, значи, одобравају и потписују, значи ако ја дам налог са Секретаријата, значи ја дајем налог са рачуна Секретаријата, не могу дати налог са рачуна Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, ко је плаћао трошкове Комуналног предузећа? Како је функционисало Комунално предузеће? Да ли је имало посла?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Комунално предузеће је значи Јавно комунално предузеће и оно је директно корисник буџетских средстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да. Значи, оно је корисник буџетских средстава и општина, значи, у буџету, годишњем буџету, планира тачно која средства планира за Јавно комунално предузеће и та средства се дозначавају, значи, онако како, да ли месечно, тромесечно или по потреби, углавном, значи одобрена средства, значи она која су планирана у буџету, значи фактички она се плаћају Јавном комуналном предузећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су долазили до Вас ти налози, односно захтеви Комуналног предузећа за неке трошкове, горива, превоза?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесу, јесу, наравно, значи Комунално предузеће, фактички, оно је корисник средстава буџета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли фактурише услуге које оно пружа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, по природи ствари, не би требало да фактурише услуге, јер је корисник буџета, значи он добија средства, значи унапред добија тачно одобрену квоту средстава, тако да не видим зашто би фактурисало услуге, осим ако су те услуге мимо тих значи квота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било мимо квота неких?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се конкретно, али вероватно јесте. Рецимо, шта знам, ако су требале одређене количине нафте, онда ако су требале одређене

количине, рецимо, не знам да се плати електрична енергија, тако, мислим, тога је било, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, шта је све Комунално предузеће радило тада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Комунално предузеће, мислим, оно је осим одржавања градске чистоће, значи, водовод и канализацију и наравно имало је запослене људе значи који се баве, значи, они су имали своју погребну делатност, значи све је то било унутар предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сахране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, тако је, значи све је то било унутар Комуналног предузећа, то је њихова делатност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Ви у том периоду, мај-јули да је било скупљања неког великог броја лешева на територији општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, то је Комунално предузеће радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је требована нафта за то или нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, али ако су тражили, вероватно су и добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је о томе некада било речи, да ли је долазио директор Комуналног предузећа на седнице владе, да ли је информисао нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, директор Комуналног је понекада био на седницама владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он информисао, да ли је подносио извештаје свог ресора нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, он је углавном тражио, значи, средства, да нема средства за плате, да нема за функционисање, у том смислу, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим за овај превоз тих лешева и то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није о томе ништа причао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, он је тражио средства и углавном је добијао средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић да сте Ви јако пуно сарађивали са овим Жућом и са његовом јединицом, да је он често био код Вас у канцеларији. Да ли је то тачно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то мотив његов да то каже, по Вама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, стварно, ја сам Жућу можда видео неколико пута. Једном се сећам да је он био у канцеларији, да је нешто тражио и сећам се да сам видео његовог брата једанпут у општини, а иначе, нисам стварно. Ја нисам имао разлога, зашто бих ја са Жућом имао контакта. На крају, ја сам долазио на посао у седам сати, понекад навече ишао у десет сати. Углавном, по читав дан смо седели, редови су били у канцеларији, значи сви они људи који су тражили од потреба за лекове, за гориво, за одлазак, за превоз ствари, значи то, јер Секретаријат је огроман, мислим Секретаријат за привреду, тако да ја, буквално, данима нисам излазио из канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о пљачкама неке имовине по Зворнику, из кућа неких? Да ли је било напуштених кућа, да ли су људи одлазили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте, људи су одлазили, значи, то је био велики проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се о томе разговарало на влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам нешто о томе.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, о томе се разговарало. То јесте био проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, то су у почетку, значи првих оних дана рата, углавном ови Арканови, значи, све што је било вреднијих ствари, аута, технике, техничке робе, то је, значи, једноставно био тај телас пљачке, који је касније, значи и ове паравојске, на крају и домаће становништво, значи, све је било наоружано, то је стварно био проблем града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се борили против тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ми смо, ја се сећам да је много пута на седницама владе да се расправљало о томе, да се тражило, једноставно, било је доста закључака да се у том смислу тражи од полиције да се обезбеде објекти. Рецимо, ми смо били у ситуацији да су људи почели пљачкати и рушити оне фирме које су општинске фирме, магацине, дистрибутивни центар, значи, једноставно продавнице, јавне, друштвене и онда, значи сећам се да смо много пута о томе разговарали, да су у том смислу доношене одлуке да се обезбеди и онда, онда су, заправо, дође до тога да са овима што пљачкају, пљачка и полиција. Значи, једноставно све је била једна општа пљачка и онда је то био један талас кога је стварно тешко било зауставити и мислим да првих месец дана, можда чак и мај месец да је то било веома тешко зауставити. Тек касније се, значи, нешто и учинило у том смислу и ми смо доносили одлуке да део тих роба из магацина, део роба које је одузимала полиција, да шаљемо у тај магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је одузимала полиција?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, полиција, рецимо, касније је полиција почела да одузима, значи, робу од ових који су пљачкали, да га зауставља, па је ту било неколико, значи, центара где се та роба одвозила, не знам, чини ми се у овај сутерену Робне куће, у дистрибутивном центру у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то само опљачкана роба се ту смештала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, ту се смештало, значи и роба. Ми смо, рецимо имали доста друштвених, напуштених продавница за које смо на Привременој влади значи давали одлуке да се та роба смешта доле. Онда смо имали ситуацију, значи да су већ и српске избеглице почеле долазити из овог муслиманског дела, значи, пуна је била спортска хала људи и онда, једноставно се појавила потреба да се формира, да се формира, како се звала, Комисија за смештај или тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи или робе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, људи, значи наших ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избеглица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Избеглица, јесте, да се смештају у те напуштене станове и да је та Комисија почела да даје привремена решења и, наравно, јављао се проблем јер станови су били опљачкани, значи, све што се могло изнети из станова, изнесено је, тако да онда из тих сабирних центара смо ми давали неке потврде и то оделење да се тим људима даје да једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта им се даје?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, рецимо, не знам, електрични шпорет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај шпорет, одакле потиче?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видите, значи, ми смо имали дистрибутивни центар у Каракају. Он је био у саставу «Велепромета» зворничког, оног великог трговинског предузећа и добар део роба смо имали ту, значи, то је директно, значи, које је било власништво, рецимо, Робна кућа је била комплетно обезбеђена са техником, мислим, техничка роба са, не знам, креветима и тако, а онда, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сте давали избеглицама, значи, те нове ствари које су на стању Робне куће?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Давало се, значи и тих ствари и ствари из Робне куће и ствари из тог магацина у Каракају, давала се и та опљачкана роба, углавном, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је доспевала опљачкана роба у тај магацин?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, мислим, ја се сећам, када је, рецимо, Дивич, када су, када је исељен Дивич, онда ја се сећам да смо имали на Привременој влади, да смо имали, чини ми се једну одлуку или закључак да ангажујемо, значи, прво војску и полицију, односно полицију да обезбеди, да обезди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихове куће?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да обезбеди улазак и излазак из Дивича, да се спречи пљачка и то је можда неколико дана и функционисало. То је неколико дана и функционисало, значи, те куће, можда неколико дана, а онда и донели смо одлуку, пошто смо имали, имали, значи, предузећа која су се бавила, чини ми се аутопревозом, предузеће једно које је имало своје камионе, и онда смо ми ангажовали те камионе, рецимо, ако је одузета роба или ако је роба из продавница вожена да се вози доле, значи у тај магацин и ја се сећам да се у Дивич није могло ући тих дана, пошто није дозвољавала, горе је била смештена јединица капетана Драгана и знам да смо имали одређених проблема. Нису дозвољавали, значи, нашим камионима да уђу. Ми смо имали горе, рецимо у Дивичу и друштвених продавница, значи, које су остале пуне робе и ми смо имали одлуке на Привременој влади да се та роба изузме и да се вози у магацин. Међутим, није нам дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тих продавница на Дивичу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из кућа, шта је било са њиховим стварима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није се могло то контролисати, једноставно, значи и поред, ја мислим да смо више пута, много пута на седницама Привремене владе, да се расправљало управо како зауставити тај талас пљачки, то, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то пљачкао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сви, сви, мислим, локално становништво, паравојске, па и полиција, једноставно, пошаљете полицију да обезбеди одређене објекте, па направи пљачку и полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био магацин те Робне куће, говорите о магацину Робне куће? Где је то физички било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Физички, то значи у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у Каракају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У Каракају је био исто, у оквиру Робне куће, то је дистрибутивни центар, значи, ДЦ један велики магацин, значи, и он је био у саставу Робне куће и када је рат почео, ДЦ је био пун роба, значи, то је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нова роба која треба да дође после, касније у Робну кућу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после, у рату, мај, јуни, јули, шта се сада смешта у магацину у Каракају, а шта у магацину у граду? Шта се ту доноси, ко ту доноси, по чијој одлуци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном је, значи, април, мај, можда прва два, три месеца, пошто су пуни магацини, значи и Робна кућа и ДЦ, али углавном се нова роба узима, значи, нова роба се додељује људима који долазе, углавном, а већ касније када нестаје те робе, значи, у међувремену се довози та роба, значи, опљачкана, одузета. Касније се почиње и она додељивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одлучио да се опљачкана роба ту доноси, па да се касније додељује избеглицама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ми смо, требало би видети неке одлуке, ја мислим да има и објављених одлука у «Билтену», значи да се формира тај, како се звао, тај привремени магацин, робни магацин, углавном, има тих, значи, једна одлука. Ја се сећам одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви ту одлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Немам, али кажем, вероватно је има у «Билтенима». Знам да смо много пута на седницама Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ми, ми имамо «Билтене», али ту одлуку, такву конкретну, немамо.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, знам да смо много пута, значи расправљали о томе, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада нешто конкретно да Вас питам, обзиром да ћу Вам предочити одбрану оптуженог који се директно позива на Вас. Да ли Ви знате да је постојала нека одлука да се из напуштених кућа, и српских и муслиманских, ствари узимају и дотерују ту, значи, не опљачкане ствари, одузете од стране полиције, него да се директно иде по кућама, узимају ствари и носе у магацин?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не сећам се, постоји могућност, кажем, ми смо много пута разговарали како спречити, знате, то је једноставно. Ви сте имали једну ситуацију, рецимо у мају и у јуну месецу, где су сва наоружана лица, сви су носили пушке, сви су ишли из стана у стан. Дакле, то се носило из станова, то се, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, малопре рекосте из Дивича, како сте хтели да обезбедите те куће, само да их чувају, а не да их пребацују?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наша одлука је била да се спречи улазак у Дивич и излазак из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Узмимо, на пример, село Козлук и сада ти људи се иселе, остају ствари. Да ли сте тада одлучивали на влади, разговарали, шта ће бити, пуне куће остале са тим стварима. Да ли сте одлучили да се те ствари изузму из тих кућа и да се сместе у магацин?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам. Ја се сећам да смо имали одлуке да из продавница, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не причамо о продавницама.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се да смо имали одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало да конкретизујемо. У нашој оптужници ставља се на терет оптуженима некима, не свима, да су из, да су пљачкали напуштене куће и муслиманских и српских власника и да је то касније ишло за Србију, а оптужени

Славковић Драган, не знам да ли га познајете, каже, да је влада донела Уредбу коју сте Ви потписали, као секретар општине, да се из свих напуштених тих кућа, и српских и муслиманских, дотерају фрижидери, замрзивачи, у Циглану и неко друго стовариште близу команде, да се изврши дезинфекција, јер се појавила жутица. Можда су, каже, ту били и телевизори и веш машине, зато што је више пута дошло до убиства између избеглица које су се отимале око тих ствари и оптужени Славковић каже да је он добио такво писмено са Вашим потписима, да може да улази у празне, напуштене куће.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могу ли да видим то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немамо ми то, ја Вас питам.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, стварно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да постоји могућност за оно што сам Вас питала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, ја кажем, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се улази у куће и да се из кућа сада то лагерује да би се сачувало и претходно дезинфиковало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ми смо једноставно имали проблем како да спречимо пљачку кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте спречавали на начин да се изнесе из кућа и да се чува у магацину?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, ми одлуке на Привременој влади, одлуке које имају у «Билтену» које су, значи, објављене, тичу се, значи, да се та роба, пре свих техничка роба и значи намештај, да се из јавних објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустимо јавне објекте, о кућама причамо.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте, знате Јовића. Да ли сте некада са њим нешто причали везано за такве неке ствари?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јовића Мишу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, он је био директор «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, каже овај оптужени да му је директор Миша Јовић баш дао такво писмено са Вашим потписом, да може из тих празних кућа да ствари доноси у Циглану где је он обезбеђивао те затворенике на Циглани, а ти затвореници тврде да су они ишли неким организованим камиончићима и скупљали ствари из кућа? Неки кажу да су чак видели да је неки камион прешао у Србију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мени је познато, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он имао је ту одлуку код себе, да може да улази у куће, узима ствари и да доноси ствари на Циглану.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем, нека се покаже одлука, ја сваку одлуку могу да познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би све имало да се покаже, нема да се покаже.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, никада Секретаријат није доносио одлуке, дакле, Секретаријат није тај који доноси одлуке. Секретаријат је тај који извршава одлуке. Одлуке доноси Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је влада некада донела такву одлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, ја се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, сигурно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да сте потписали везано?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли било каква одлука везано за ствари из напуштених кућа да сте Ви потписали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се улази у куће, да се не би то пљачкало, да се носи на сигурно место?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ми смо само тражили од полиције, од војне полиције, одм, значи тих, да кажемо, војске да покушамо спречити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да заштитите имовину?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, да заштитимо имовину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам схватила.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: А пљачка у то време је имала један, сви су пљачкали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су ишле те опљачкане ствари?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где носе ови Ваши локални у Србију, коме носе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, локални носе кући својој, дакле, ја сам рекао, некакав редослед је постојао. Значи, прво се та најквалитетнија роба, нова роба, тај први талас пљачке, значи, углавном је то ишло овамо, а тек касније, када је то узело маха, то су сви, мислим, и цивили, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке жутице, да ли се појавила у почетку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било потребе да се дезинфикују ствари из тих кућа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја се тога уопште не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, неке жене прале фрижидере тамо на Циглани, они доносили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После носили у магацин, у Робну кућу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, да је било жутице, сигурно је да би о томе неко морао донети одлуку, бити информисан. Мислим, медицински центар смо имали који је функционисао, Комунално које је функционисало, тако да нема говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже и оптужени да је, каже, његова група била у Циглани код Мише Јовића, а Стево Радић је одредио другу групу са плавим камионом да исто то износи из напуштених кућа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам имао једну врло непријатну ситуацију, можда, тако, јуни или јули, да је много возила одузето, односно одвезено и она су била у сабирном центру, тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватна?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, приватна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Зворника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Из Зворника код Лознице и да су се позивали, да је Привремена влада доносила такве одлуке, да сам ја доносио такве одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко пребацио у Србију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: А неко пребацио. Међутим, то је, једноставно, било организовано, пљачка је била потпуно једна, значи, Привремена влада није имала, ја то одговорно тврдим, није имала никакве механизме да спречи то. Пљачка је била појава која се бар у то време, значи, није могла спречити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Видите, када је оптужени питао сведока «К», тог ту, знате на кога мислим, да ли он зна за такву неку одлуку да сте Ви потписали, он каже, то је потпуно тачно и каже сведок «К» да он зна да је општина Зворник, односно да је била политика да се прикупља имовина из напуштених кућа и да се дели овим избеглицама српским из Тузле и он каже да не зна да ли је то баш одлука Привремене владе или Стеве Радића, али сигуран је да је био такав магацин у подруму Робне куће и да су из њега дељене ствари у циљу да се заштити напуштена имовина, али, каже, осим што је било пљачке, тачно је да је влада организовано прикупљала ту имовину из напуштених кућа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не. Такве одлуке, ја Вам кажем и као члан Привремене владе, ја се не сећам да је таква одлука била. Секретаријат никада такву одлуку није донео, јер било је сасвим довољно у то време, за те прилике, сасвим довољно, значи, роба и техничких и намештаја из тих јавних објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За избеглице?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јасно, Робна кућа је имала толико, три спрата Робне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како сте онда мислили да ту имовину сачувате из тих напуштених кућа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Превасходно је, значи, овде када се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То треба за сваку кућу по један полицајац да чува?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то могло?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, није тада могло и ми смо, значи, ја колико се сећам, на седницама Привремене владе углавном се тражило да се то насеље обезбеди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цело насеље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, тако је, Дивич, Козлук, значи напуштена насеља где Муслимана није било и да се, једноставно, спречи на улазу и на излазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се Козлук спречио, како се то сачувало у Козлуку, та имовина?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не знам тачно када је Козлук, значи, када су напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. јуна, пише овде тако, кажу сведоци, а имамо и неке писмене доказе о томе.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је Козлук, овај, 26. јуни, вероватно по истом принципу као и Дивич. Мислим да је дато овлашћење или полицији општинској, овој цивилној или војној полицији да се обезбеди Козлук. Међутим, ја сам негде почетком јула отишао, значи, негде, чини ми се, не знам, 05., 06., 08. не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, из Зворника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, не, отишао сам из Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тог места?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте сигурни да то није тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, ја бих стварно волео да се покаже неки папир. Ја кажем, у оном хаосу, врло је могуће, свашта се потписивало, да се разумемо, мислим, тако да, али тако нешто да се организовано прикупља из кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, из кућа да се износи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, то је бесмислено, мислим да је то стварно бесмислено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте Ви камион одредили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду људи, затвореници да то скупљају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је сила камиона који су се људи сами организовали, само ставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, уствари, уопште знали да има на Циглани тих затвореника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тада ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је човек који каже да је чувао затворенике на Циглани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја тада то нисам знао. Ја хоћу рећи ово, да је доста камиона, рецимо, кружило градом, који су стављали ону, имали смо ознаке за обележавање камиона, возила, ТО, била је то нешто као таблица и значи, ако је возило имало ту ознаку, оно је могло да се креће, јер је могло ићи у Србију, тако да су људи, једноставно, узимали те ознаке и онда радили за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта рекосте Ви за Дивич. Шта сте Ви знали, на крају, о том Дивичу? Чули сте да су отишли, а ништа друго не знате? Кажете на влади, да ли је причано о томе на влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја се не сећам да се о томе икада причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Грујић да је на седници владе постигнут договор да Јово Мијатовић оде тамо пошто су ови изразили Дивичани жељу да изађу на муслиманску територију, да је он обавестио владу повратно, Јова, да је договорено да они могу да иду према Кладњу, да је организован транспорт мирним путем, аутобуси, да су отишли ка Хан Пијеску, па каже, да су они отишли, попаковани у аутобусе. Следећег дана ујутру, каже, сви су били на седници владе, када су видели испод прозора неке аутобусе, па да сте Ви им обезбедили доле да им се снесе хлеб и млеко, каже секретар за привреду задужио неког радника Скупштине да оде до дистрибутивног центра да узме хлеба и млека, конзерве за те људе, па су онда они опет кренули ка Тузли и тако даље, ти Дивичани, да се то све причало на влади да су они хтели да оду? Да ли је Вама то познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам да је на влади било, било предлога да се преговара око одласка људи са Дивича. Ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то предложио да се преговара?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не знам. Ово ако Грујић каже значи да је то био Мијатовић, а ја стварно не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били Ви на тим седницама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам. Мени је познато, значи, да је било преговора, позната ми је та чињеница, али стварно не знам ко је учествовао у тим преговорима и ја се не сећам да је влада донела одлуку. Ако има одлука владе, значи, Привремене владе која је одредила комисију за преговоре, ја бих волео да је погледам и ако је то то, онда вероватно јесте, значи вероватно је таква одлука донесена, али ја, кажем, позната ми је чињеница, значи да је преговарано, али ко је учествовао у преговорима, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Милош Пантелић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Е то је овај начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, овај из Лознице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада он на некој седници владе нешто причао о Дивичанима, да ли се Ви сећате? Грујић се и о томе изјашњава.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је после дан, два од тог одласка Дивичана дошао Милош и на седници владе обавестио да Дивичанима у Тузли нису дали да прођу и да су враћени и да су онда војноспособни издвојени мушкарци, а жене и деца су пуштени тамо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се те чињенице не сећам, а сећам се, значи, да је био покушај да они иду у Тузлу, тога се сећам, значи те чињенице, а да је Пантелић значи обавестио владу, не сећам се, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Батковић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Батковић знам сада где је, пошто радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Радим у Бијељини, а Батковић је, значи, једно село поред Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је био Батковић у мају и јуну, шта је ту било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја знам сада, да је у Батковићу био, значи центар, значи затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабије нас то занима сада, него да видимо тада, да ли сте знали да је тамо био неки центар?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сабирни центар?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано да је тада дошао овај Милош и да је рекао да је контактирао сабирни центар у Батковићу, да их тамо пошаљу на размену те Дивичане?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војноспособне?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могуће, али ја се стварно не сећам, могуће је да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут чули да тамо има неки центар за неке затворенике у Батковићу, да се ту мењају ови српски затвореници са муслиманске територије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када сте чули први пут?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште знате да су биле неке размене у периоду мај, јуни, јули, цивила затвореника на територији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, мислим, сећати се сада, ја стварно не знам, мислим, кажем, познат ми је Батковић, тада нисам знао шта је уствари било, ко је био тамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тачно да сте послали хлеб и млеко за те људе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су били ту испред зграде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, па и ако јесам, то је хумани гест, зашто да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам рекла да је нехуман, него да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим сада сам Вам освежила сећање са овим неким исказима Бранка Грујића, па, рекох, да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, и одлуке да видим, мислим, наравно, то је протек времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта знате о Козлуку? Исто сте били секретар за привреду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам, ја кажем, Козлук када је исељен, ја мислим да сам тих дана отишао из општине. Значи, ако се то десило негде крајем јуна, ја сам почетком јула отишао из општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, крајем јуна је било, а Ви сте отишли почетком јула?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, али добро, видите, то је трајало ипак дуго, ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па баш зато Вас и питам, да ли знате шта је било са тим људима? Да ли су они требали да иду, да ли су хтели или нису хтели, шта је то било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам да је на Привременој влади одлучивано о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Козлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, не сећам се да је било каква одлука у том правцу донесена. Ја сам видео једну фотографију можда касније из Козлука. На тој фотографији сам, била је ту једна импровизирана бина и значи, ја мислим да је то било тог дана када је требало да буде исељавање и видео сам на тој фотографији, видео сам неке, сећам се на фотографији да сам видео Мијатовића, пошто немам овде на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, слободно само те који имају псеудониме.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мијатовића, сећам се да је на фотографији био и владика зворничко-тузлански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било раније, али овај дан када је било исељење?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, ја сам једну ту видео, али то када је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се причало на влади о Козлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да се причало на влади, јер ја мислим да је у то време да су све активности око тога вођене изван општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то изван општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не мислим да се у згради општине било шта о томе причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се причало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могло се причати у штабу ТО или у војсци или у полицији, али у општини не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић, влада као колективни орган, донела је одлуку, али не писмену, то је био договор да се Фадилу Бањановићу одобри да може изаћи са народом. Замолили смо начелника штаба и начелника полиције да припреме њихов одлазак, да људи нормално изађу и да не буде малтретирања, на влади каже причамо, само није писмено одлучено.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могу сви чланови Привремене владе да се изјасне. Ја колико се сећам, у то време у раду Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили на те седнице Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам, значи у то време на седницама владе било је по петнаест људи. Сви се они могу изјаснити. Ја се стварно не сећам да је на влади таква одлука донесена. На крају, влада је ту да доноси писмене одлуке, никада влада није доносила усмене одлуке. Шта има влада усмене одлуке да доноси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то значи да усмених одлука није ни било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим, одлука је, ако је писмена, ако је објављена, то је ваљда одлука владе, потписана, заведена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко је превезао те људе, Козлучане?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, нисам, тада нисам, ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте после чули и када је то било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам тих дана значи збиља ишао из општине, значи, ишао, односно договорено је да ја напустим општину и да ће ме Привремена влада именовати за директора једног предузећа и пошто због тих збивања и других, наравно, није могло да се то уради на седници Скупштине, ја сам почетком јула био мобилисан можда неких двадесет или тридесет дана у Пилици и онда када сам се вратио, добио сам одлуку Привремене владе и онда сам можда негде почетком августа значи заузео позицију директора предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате још неко место које тако, ево сада смо ипак чули да сте чули да је Дивич тај исељен, је ли тако и то све, сада сам Вас ја подсетила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Читав град је о томе знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, малопре рекосте да нисте, сада испада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Али званично не, званично се на органима владе о томе није причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам уопште званично.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мене онда или нећете да схватите или не схватате, ја Вас уопште не питам званично, него шта Ви знате, званично, незванично?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је све тако званично, не би нам Ви требали да утврдимо материјалну истину.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јасно, јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је наш циљ. Има ли још неко село тако велико да је исељено, да Ви знате, да су људи негде прикупљани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, касније, не знам да ли је када је Козлук, да ли је заједно са Козлуком или после Козлука, да ли је ишло ово, муслиманско село исто поред Козлука, Скочић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И исто тако Ђулићи, значи и овај део према Сапни, значи и то исто, али мислим да је то уследило у јулу или августу месецу, значи исељавање тих села муслиманских.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исто тако било, на исти начин?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, не знам, јер ја тада ни физички нисам био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже да су Ђулићи били 01. јуна, а не јула?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могуће, јуна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Онда јесам, онда јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту били?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, ја сам мислио да је јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате о томе нешто да се ту дешавало, да је ту неко преговарао са тим људима или се и тога не сећате?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, где то пише да је 01. јуна?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Чини ми се да је у јулу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци говоре.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који сведоци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте колега Ви мене да испитујете, ја сада питам сведока да ли зна. Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда, немојте му криво предочавати да пише негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо писане документе у списима.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је ипак јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Хашког трибунала.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда чак и крај јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јула?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јула, можда чак крај јула или почетак августа, то се дешавало тада. Не знам тачно, мислим, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, не знам када се дешавало, кажем, не знам када се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам тада, значи, нисам био тада ни мобилисан, био сам тада директор предузећа и радио сам своје послове, наравно, нисам био ни члан Привремене владе, значи ни као функционер Скупштине ни као волонтер, нити сам учествовао у раду Привремене владе, али, наравно познато ми је да су у том периоду исељени, значи Ђулићи и то је мање-више познато свима, значи, читавом граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим људима, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно, касније, познато је свима. То је опште-позната чињеница која је касније, када се све то дешавало, не знам август или септембар, колико су људи били, значи у згради Техничког центра у Каракају, не знам тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, извињавам се, отворена је истрага, то је предмет једне истраге која се води посебно и сматрам да иде ван оптужбеног акта и да таква питања не би могли да постављамо. Значи, цела истрага се води, донето је решење о спровођењу истраге и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите. Ви сте рекли да никада на влади ништа није причано о људима који су негде затворени, да ли је тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је била табу тема која се није причала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се причала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви кажете, чули сте да се врше малтретирања и никоме нисте осетили потребу на седници владе нешто да кажете или да питате шта се предузима или нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није се о томе причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А ван владе, када изађете у ходник и то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, мислим, у принципу, рат је, наравно, страшна појава, мислим све што се дешавало, сада причамо са ове дистанце, наравно, то је било неко време у коме се нису постављала ни питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никога нисте питали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада неки начелник полиције који је долазио, Милош Пантелић, Маринко Василић, говорио о неким затвореним људима? Да ли је било у граду неких затвора? Да ли је био затвор у овом Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суду за прекршаје, у управној згради «Новог извора», да ли је био затвор?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је, значи, да, да, то је било, ја мислим да је то значи Дивич, ја мислим да су ту прво затворени људи из Дивича, а онда су отишли даље, то је, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, Батковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у Челопеку, у Дому културе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, значи, одатле, Челопек па у Батковиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су били прво у граду, у том «Извору»? Где је то у односу на општину?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је, то је близу, то је фактички, значи, општина је, заједничко је двориште, значи један део дворишта је СУП, други део дворишта је Суд за прекршаје и Основни суд, значи у сутерену, односно зграда између Основног суда и Суда за прекршаје је та зграда «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели те људе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, нисам видео, али сам знао, значи да су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ту ставио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, не знам стварно, ја мислим да су неколико дана само ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то објекат?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тај објекат је «Новог извора», значи ове фирме чији директор је био Миша Јовић. Значи, то је, ја мислим да је то управна зграда «Новог извора» у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате ко их је сместио у зграду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је затвор држао, да су тамо држали добровољце?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су добровољци држали своје људе у граду, у неким објектима, неке затворенике?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, стварно, за ту околност не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био руководилац те зграде? Ко је био надлежан за ту зграду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, зграда је припадала предузећу «Нови извор», значи том предузећу је припадала зграда, тако да вероватно је тада била празна и неко је донео одлуку да се људи ту сместе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко неко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте питали Мишу Јовића, да их није он ту затворио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи, такве одлуке на влади није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од његове фирме је зграда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, на Привременој влади такве одлуке није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се вратимо само на онај превоз. Рекли сте «Дринатранс» је превозила те неке људе и Ви добијате тај налог за исплату и платите, а Привремена влада то не зна?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас тако схватила.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ми објасните ако сам Вас лоше схватила.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте пар пута је било захтева «Дринетранса» да им се плати превоз и то се плаћа. Ја Вас питам, да ли сте на Привременој влади питали, ко су ти људи чији превоз плаћамо, Ви кажете, нисам.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, све или скоро све рачуне и фактуре које су стизале од Јавног комуналног предузећа, «Дринетранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иду, где?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, иду на одобрење, ако има одлука Привремене владе иду у Секретаријат, значи има одлука, ја одобравам плаћање и плаћање врши, значи, служба, служба врши плаћање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви видели те захтеве, да ли су већ били у Привременој влади па дошли код Вас?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, могу се видети ти захтеви, није проблем, тако да се може комплетно видети на шта се односи. Мислим, кажем, сећам се да сам видео не знам, један, два, три захтева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да окренемо сада питање. Када Ви видите те захтеве? Да ли их видите два пута, и када дођу па иду у владу па када се враћају или само једном?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је пут?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ако сам на седници Привремене владе, значи, захтев иде на владу, влада одобрава, када га влада одобри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га пре него што дође до владе Ви видите већ?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, зашто бих га ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам Вас.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи он долази на Привремену владу код техничког секретара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво тамо иде захтев?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, значи, технички секретар, значи, тражи и то иде на владу, на влади одобравамо. Ако се ради о већим износима и ако нема одлуке за плаћање, међутим, ако је у оквиру већ донешене одлуке на влади, онда иде директно са секретаријат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ни не иде на владу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, али то су, рецимо, мала плаћања, мислим, мала, новчана мала плаћања, нису значајна била плаћања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте упознали владу да они фактуришу превоз неких цивила? Кажете, постоји општа одлука и не мора да иде на владу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако је влада донела, значи, одлуку да се плаћају услуге, значи Јавном комуналном предузећу, апотеци, медицинском центру, «Дринатрансу», значи има та одлука и наравно одлука се извршава, одлука је извршна и чим дође на плаћање налог Секретаријату, Секретаријат плати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мене не схватате. Ја ћу Вам сада предочити. Оптужени Грујић каже да он уопште не зна да су постојали затвореници. Сада испада да сте Ви одобрили исплату, не, ја Вама то предочавам, знате, овде седи и Тужилац, па Ви размислите, ја не знам како да Вам другачије објасним. Испада Ви не обавештавате владу, а плаћате превоз за неке цивиле који се ту развозе, превозе. Да ли зна влада или не зна, то је питање?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, пазите, влада мора знати, да се разумемо, мислим,, не може ништа, ни један рачун. Ја када кажем мали рачуни, мислим, можемо рецимо данас да кажемо стигне рачун од 100 ЕУРА, значи не треба о том рачуну да расправља Привремена влада, али ако стигне рачун на 10.000 ЕУРА или тадашњих динара, значи, наравно мора ићи на владу. Ја бих волео да видим значи било коју, значи такву фактуру. Ја кажем само, сећам се да је било неких фактура од «Дринетранса», значи да им се плате неке услуге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нама се овде сви изјашњавају сведоци, а и ево и оптужени Брано Грујић каже да се говорило по граду, да ти Жућини припадници плачкају, да приводе, да саслушавају, малтретирају и то. Да ли сте Ви чули у том периоду, мај, јуни, да се тако нешто дешава по граду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесам, мислим, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли за Челопек сви су знали да су тамо, шта, како сте рекли, злостављани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: О томе се причало тек, значи, када су похапшени, ово што Грујић каже, значи да се знало да они приводе, хапсе, мислим, знало се. Није било инструмената, полиција, једноставно, није имала моћ да то спречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на влади одлучивали, да ли сте налагали полицији, начелник седи ту, да ли је тако, учествује у раду владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сигурно да се и о томе расправљало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте чланови владе, шта се расправљало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Расправљало се о томе, значи, како да се реши тај проблем. Па, очито, чим није могло, значи, чим су морали да интервенишу, значи, специјалци из МУП-а, тада МУП-а Републике Српске, значи да није била могућношћ да се то на локалном нивоу било шта реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто су дошли ти специјалци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, дошли су значи да Жућине те, због свега што су радили тамо, значи да их похапси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њима јавио шта су они то све радили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је био неки инцидент са оним министром?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Са Остојићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, знам, тај инцидент је и био повод за акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то или ово што су радили по граду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Повод, значи, повод да се акција тада одреди, значи, мени је познато да су они министра зауставили и малтретирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су ови дошли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, можда после неколико дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, знало се у граду да они врше ту неке препаде, по граду и све. Да ли је на влади у том правцу спречавања тога нешто одлучивано и неко обавештаван о томе, пошто, кажете, не може влада да ништа ту уради?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Влада је тражила много пута, значи, пошто је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се обраћала влада, односно ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Полицији, значи цивилној полицији, значи цивилној полицији, пошто је био ту и начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже тај начелник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је углавном рекао да нема ни довољно људи, ни снага да то може обезбедити, да полицајци, једноставно, нису у могућности да то ураде, да се боје ових људи, у том смислу. Значи да фактички цивилна полиција није могла то одрадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се обраћали и као влада неке друге за помоћ, осим својој полицији у општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам. Значи, Грујић као председник ако је такве дописе писао или обраћао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке горе на Палама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао неко на Пале да нешто каже, да се нешто жали да не можете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Колико се сећам, у то време једини контакт са Палама, значи одржавао је Мијатовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао на Пале?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте. Мени је познато да је ишао, а не знам да ли је Грујић ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте на Влади разговарали да га задужите да он тамо нешто јави?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је он и тражио да се то одради, да се то коначно заустави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај Ратни штаб, кажете, он је функционисао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић да је то само било неко мртво слово на папиру, да то уопште није заживело, да то није имало никакве састанке, ништа, да је то било онако нешто и да би Вас требало да питам, откуд то име Ратни секретаријат и то, да Ви о томе сигурно боље знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, значи, такав предлог, ја, колико се сећам, значи био је вероватно од Ђокановића, значи или је човек, значи, он је био тај који је задужен и он је тражио да се раздвоје фактички, да се општини врате надлежности цивилног дела, значи да општина буде оно што је цивилно, да секретаријати, органи општине функционишу, а да ово, значи, што је војно, да се фактички измести, значи да то више не буде предмет. Ја мислим да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио тај Ратни штаб војни, да ли је радио или није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он није заседао у општини, а да ли је заседао у штабу ТО, значи није ми познато, у општини није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли Ви у штаб ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: На те седнице, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на седнице, видим да нисте члан, него овако, код тог Марка? Какав сте однос имали са Марком?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесмо и ја сам био, значи, били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли тамо у штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, понекада, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оне просторије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада тамо видели Брану? Да ли је ишао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте седели некада заједно, вас тројица, нешто разговарали о стању у општини или нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не, мислим, да Вам кажем, ја знам да сви су ишли у штаб. Мислим, у штаб се на крају ишло и по пропуснице. Није се могло отићи из Србије ако се нема пропусница, значи у штаб се морало ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила за пропусницу, него нешто битније овако.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем оно што је, рецимо, штаб ТО тражио од Секретаријата, углавном је то ишло на владу и не знам, кажем тих исплата што је, евентуално, значи командант одобравао, то, али иначе остало, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић да, ако је Жућа добијао нека писмена наређења од Ратног штаба, то је могао добијати само од Стеве Радића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испада да сте Ви у Ратном штабу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не, мислим да је ово тенденциозно, крајње некоректно, мислим да, не, нема говора. Ја стварно, често је он и после тих догађања мени импутирао неке односе са Жућом. Ја стварно нисам имао никакве односе са

Жућом. На крају, може тај човек да се изјасни на те околности, то није ништа спорно. Значи, никаква овлашћења. На крају Жућа је био под директном командом штаба ТО. Ко сам ја да Жући наређујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био однос Жуће са командантом штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно био му је подређен, била је јединица у оквиру територијалне одбране, штаб ТО, па види се из документа који сам ја одбио исплату, значи одбио сам зато што није било, одбио сам Жући исплату јер није било потписа команданта штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то када су напустили, шта се дешава? После колико се они враћају ти Жућини? Да ли Ви то знате? Колико су то дуго били ван терена?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се стварно колико су дуго били. Сећам се да су се вратили, али колико су дуго били, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били некада у ситуацији да присуствујете неком састанку владе или неког таквог органа на који су упали ти Жућини или неке паравојске, па нешто малтретирали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам био на једном састанку на коме су дошли, мислим да нису били Жућини већ неки су се звали «Жуте осе» или «Бели орлови» или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућини су «Жуте осе», он то каже, тако су их после звали.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да, ја се сећам да су једном били и да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то периоду било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда, можда у мају или тако нешто и сећам да су дошли на седницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Привремене владе, значи комплетна влада је заседала и прекинули су седницу и тако, једноставно, затражили да сви идемо или у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то упао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Онако бахато прекинули седницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да није био Жућа, већ су били неки други људи, не знам стварно ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они ту тражили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ништа, они су тражили, рекли да нема влада шта да тражи, у том смислу да није влада никаква власт и малтене постројили целу владу и ајде кући, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, до када је Марко Павловић био ту у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, не знам, познато ми је да је и он ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пошто сте Ви постали директор тог предузећа почетком јула или пре тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, не знам у ком периоду, али мислим да је то било касније, мислим да је то било можда августа или тако, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ухапшен?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли зашто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је негде одведен?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да је враћен у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било после оног хапшења ових са Пала, «Жутих оса» у граду или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда истовремено или не знам, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада, да ли је он био командант или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви рекосте, не знате тачно када је формирана ова Зворничка бригада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, то је регуларна војска, Зворничка бригада, има документ о формирању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је формирана та бригада, ко је био командант, да ли се сећате и где им је било седиште те команде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Било им је седиште у Каракају и то је била зграда касније њихова, значи, комплетна је била зграда Стандарда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту седео?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, војска је комплетна, команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само команда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, вероватно, пошто је то огромна зграда, значи то је велика зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту и војника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то војници?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, то су војници, значи, фактички тада се први пут формира Зворничка бригада и онда, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих војника се формира?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, углавном се формира од домаћег цивилног становништва, значи од мушко способног становништва, значи које је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су пре тога ти радили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ови који су били у штабу ТО, значи формира се фактички од тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се онда дешава, кажете, Марко је и даље био командант штаба. Ко ме сада он командује? Какав је сада однос када се формира војска, однос војске и штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам, требало би видети одлуку када је формирана војска, у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Логично је, значи, да логично би било да војска преузима те надлежности штаба ТО, тако би било логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда Марко радио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не знам, значи, Марко све до свог хапшења, значи он је био командант штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио ТО за то време до хапшења Марка?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Шта је радио ТО?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радила војска? Не рекосте, ко је командант, не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда је био први командант Обреновић или Василић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је била подела надлежности послова између војске и ТО, шта је ко радио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, то није у мојој надлежности, ни тада било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било борби у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, није, углавном, значи, што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ван Зворника да ли је било борби?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, постављене су линије разграничења, чим је, фактички, први дан када су Арканови ушли, постављене су линије разграничења и касније борби ја мислим да није било, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на тим линијама, да ли је било борби?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, касније јесте, наравно, то је било, али, значи, не неких војних операција у том смислу, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме онда командује тај командант бригаде ако нема борби? Шта он ради ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, први пут када се формира бригада, први пут организовано се, значи, формира војска која организовано заузима положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на тим линијама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у граду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Војска, наравно, полиција обезбеђује град, војна полиција и полиција, значи, та нека подела надлежности између војне полиције и полиције, цивилне у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је однос између полиције и те војске, да ли има ту неки однос или не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, вероватно су уредили те односе. Мислим, питање надлежности је вероватно било у самој одлуци о формирању, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мора се одредити надлежност, значи, логично је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате шта је радио штаб док није ухапшен Марко Павловић? Коју је он имао функцију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, до формирања војске, фактички штаб је тај који је организовао територијалну одбрану, значи војску која треба да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после, када се формира војска, шта се дешава са штабом?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, стварно, не знам, мислим, не знам шта се касније дешавало, да ли је Марко и даље остао или није, не знам стварно. Не знам ни када је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, био је командант до хапшења, то сте сада рекли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам када је ухапшен, значи, не знам када је ухапшен, не знам када је формирана војска, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Изволите питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пре Вас је саслушан један сведок Гора Савић па нам је она рекла да Брана Грујић, иако је на папиру био председник да он фактички није ту своју власт вршио. Да ли је то тако било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, није, мислим, Гора је дактилограф која је радила у општини. Она је, значи, била дактилограф дактилобироа и она је, наравно, сви дактилографи су радили одлуке значи Привремене владе и Секретаријата и других органа општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало гласније, не чујем Вас ни ја.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи одлуке које је она радила, значи, мислим да, видите, ако неко ко је председник може не имати власт председника, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Она нам је даље рекла да сте Ви били Бог и да сте неке надлежности Бране Грујића Ви вршили, а он није могао Вама да се одупре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, све што се тиче Секретаријата, значи, да кажем цивилног дела Секретаријата, мислим на привреду, овде је било значи око именованја директора, привремених органа, болнице, значи организације јавних служби, то значи, то је било у надлежности Секретаријата и то није спорно, значи ја кажем да сам по дванаест и више сати био у општини, али тај војни део, значи, организација војске и све оно што је било изван, то је значи искључиво радио Грујић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, шта је тај војни део његов подразумевао што је он искључиво радио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ево, ако ја кажем да никада нисмо расправљали нити донели одлуку да се, рецимо, исели Дивич или да се исели Козлук или да се, значи, било који.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Гласније, молим Вас, гласније.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ако никада на Привременој влади није било одлуке значи да се иселе одређени делови, значи, никада то није било на влади, То је ипак урађено, значи, сигурно да постоје материјални докази ко је све то изорганизовао, није Привремена влада, није Секретаријат којим сам ја руководио, јер фактички нисам ни излазио из канцеларије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је, да ли је Вама познато, ко је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да је смисао, заправо, смисао те интервенције, значи, када је формирана, значи раздвојена та цивилна и војна и било да се дефинише шта ко ради, у том смислу. Мислим да је то, не само што је био значи захтев Ђокановића који је тада био повереник, значи, није то био само његов захтев, већ, једноставно, због унутрашњих односа унутар владе требало је то регулисати, значи да се тачно зна шта су надлежности, значи цивилне надлежности општине и то остаје у овом Секретаријату и неспорно је значи да сам ја највећи део тих надлежности и вршио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, немојте ми сада завијати причу. Ја Вас питам, Ви кажете, није на Привременој влади одлучено да се иселе Козлучани, па је ипак то урађено. Па сте онда поменули, зна се ко је то урадио, ја Вас питам, да ли Ви знате, ко је то и где је то одлучено, ако није на Привременој влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: На Привременој влади, значи то није одлучено, јавно на састанцима тога није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли имате Ви сазнања неких где је то одлучено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То Вас питам, конкретно реците. Реците ми у вези ових, кажете, били сте члан СДС. Да ли су држани партијски састанци у априлу, мају, јуну?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да нису, мислим да, можда и ако је било, можда један или два, али ја мислим да није, јер ипак рат је и није се могло, значи, организовати фактички ни Скупштина да се састане нити Општински одбор СДС. Можда је био један или два, али ја се не сећам тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Да ли су сви чланови Привремене владе били чланови СДС?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам званично јесу ли били, али их је СДС; значи кандидовао на ту функцију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Овог Драгана Ђокановића, доктора помињете. Шта је он ту био, неки саветник, посредник или са Пала према СДС у Зворнику, ја сам то тако разумела?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Повереник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Повереник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Повереник, да ли влада или значи републичка влада или неки републички орган или СДС на нивоу Републике, значи, они су за све регије, значи одредили поверенике и он је био повереник за ту регију, значи, за неколико општина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта тај повереник конкретно, шта он, да ли он присуствује седницама Привремене владе или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је долазио неколико пута да интервенише, значи, његов, он је тражио, значи, он је тражио да се, значи, прво организује Скупштина, да се сазове седница Скупштине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то смо чули.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Даље је тражио, значи, да се ови секретаријати формирају, даље је тражио да не постоји Привремена влада, већ да Привремена влада се поново преименује у Извршни одбор, као што је и била, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, он је био повереник СДС?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Или владе републичке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На нивоу републичке владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ово гласање на Привременој влади, то смо нешто мало прелетели преко тога, кажете, једногласно. Да ли сте то дизали руке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја мислим да у том смислу није ни било гласања, у том смислу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није на тај начин?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, та Привремена влада је била један оперативни орган, значи, који се бавио дневним проблемима, значи оно што је дневно проблем, ето тим се и бавио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како сте онда одлучивали, кроз неки разговор?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ето, углавном, председник отвори седницу Привремене владе, ставља на дневни ред. Ту је и технички секретар који је имао уређене тачке дневног реда, води се записник. То што је значајније иду одлуке, одлуке се објаве у «Билтену», што није, иду неки закључци и ето тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Да ли је било неких обавезних инструкција СДС о чему нисте ни одлучивали, него то је обавезна инструкција и по томе се поступа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно те инструкције нисам видео. Брано је био, значи, председник СДС и ако су биле инструкције, биле су код њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, до када су плаћани ови Жућини људи, људи Пиварског, до када су плаћани из општинске, да тако кажемо, касе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да су они плаћани можда једно месец или два, треба видети да ли су, ја знам, значи, биле су одлуке Привремене владе да се прво они, прво организују јединице, значи и те јединице, у тим одлукама је стајало да ће бити, значи, плаћане из буџета општине, тако је стајало. Ја мислим да су они били, не могу тачно рећи, али можда једно месец или два, јер полако се већ, значи, полако, ја мислим да у другом, трећем месецу, како креће платни промет, значи, како почне да ради СДК, онда већ Секретаријат народне одбране има своја средства новчана, штаб ТО има своја новчана средства, празни се буџет, тако да све мање имају потреба да траже директно средства од буџета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је у то време, април, мај, јуни, постојала војна полиција у Зворнику? Да ли је Вама то познато, да ли је постојала војна полиција?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте, поред цивилне полиције била је и војна полиција. Она је била углавном, значи, на мосту и тако, мислим не знам ни ја, код неких објеката. Град је углавном обезбеђивала цивилна полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми сада, да ли је командант ТО имао неког свог војног надређеног и у том периоду пре формирања Зворничке бригаде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја то не знам, стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То Вам није познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала Вам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Радићу, дајте мало нам појасните, Ви сте правник по професији. Схватио сам да сте пре рата били секретар Скупштине општине Зворник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико дуго сте били функционер општински пре избијања рата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, отприлике годину и по дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Годину и по дана?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте радили пре тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пре тога сам, радио сам у општини, једно време у Геодетској управи, а онда сам радио једно време у Суду за прекршаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, били сте у општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Годину и по дана и секретар општине, па видите ситуацију општине пре рата и њених надлежности и њеног функционисања и сада након избијања рата. У чему се разликује по надлежностима, по чему се разликује општина Зворник у неком чиновничком смислу у смислу обављања неких послова пре рата и након избијања рата, да би то проузроковало, ево Ви рекосте, дај да једном поделимо, да се зна шта је војно а шта је цивилно, јер извесно се добило неких војних надлежности, па нам реците, управо то, какве су надлежности Привремене владе, ако њу схватимо као неког наследника оног Извршног одбора?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, значи Привремена влада је била, значи, фактички имала је све надлежности Извршног одбора општине, значи баш онај Извршни одбор Српске општине Зворник који је формиран негде значи или крајем 1991. године или почетком 1992. године, значи, она је имала изворне надлежности и била је организована на исти начин на који је организован Извршни одбор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Извршни одбор?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква су сада војна овлашћења тог Извршног одбора, дакле у војном смислу, да би се на крају, после два месеца, дошло до тога, дај да то поделимо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, у саставу Извршног одбора, односно Привремене владе, били су и двојица функционера који су покривали директно војну област.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то су?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су секретар Секретаријата народне одбране и командант штаба ТО и то су двојица функционера која директно, значи, покривају, учествују у раду Привремене владе, значи они раде своје послове, што значи да Секретаријат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у складу са тим овлашћењима Привремена влада неки орган који је надређен команданту штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нема говора. Никада Привремена влада није била надређена команданту штаба ТО:

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па шта ће командант штаба ТО, он је члан владе, зашто је он члан владе, како онда влада није надређена свом члану?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам, рецимо, док је Павловић био члан Привремене владе, врло ретко је долазио на састанке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Небитно, говоримо о овоме. Командант штаба ТО је члан Привремене владе и питање је, какве ингеренције има сада Привремена влада у односу на члана, задуженог за ТО, у односу на Вас. као некога задуженог за привреду и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или сте ви скуп неких самосталних функционера који дођу па се ишћекулају и онда се то објави као нека одлука?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, постојала је одлука, значи одлука о организацији, значи постојала је одлука о организацији Извршног одбора општине Зворник, значи одлука о организацији где је децидно стајало шта су надлежности, значи, Извршног одбора и шта су појединачне надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате пре рата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, али то је исто, значи, та одлука о организацији органа управе или како се већ звала, значи, она је директно примењивана на Привремену владу. Привремена влада је, фактички, Извршни одбор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ја морам да прекинем колегу да се надовежем. Донета је одлука о проглашењу ратног стања?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то мења у овлашћењима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, што се тиче одлуке о ратном стању, и та одлука је била, значи, предмет где је републичко руководство тражило хитно да се стави ван снаге, то је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она је донета, сада да ли је тражено.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, она је донета, међутим, ако погледате, ја нисам одавно видео, али ако погледате, рецимо, суштину те одлуке, не може, ко је општина да прогласи некакво ратно стање. Значи, у тој одлуци могло је само да се каже, шта је то општина, што општински органи значи раде у тој непосредној ратној опасности, односно у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је донео ту одлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, та одлука је, или је донесена, или Кризни штаб или Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви не знате? Ко је то куцао? Ко је сачинио то писмено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ми смо добили, значи, ја мислим да све то, значи о формирању, сва та документа ми смо добили у пакету са Пала, значи, читава та организација, оно варијанта А, варијанта Б.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. одлуку о проглашењу ратног стања? Да ли сте и то добили са Пала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим у некој форми је, ја не знам како је, углавном знам да је то било предмет расправе и сећам се да је Мијатовић тражио као посланик тада Народне скупштине и тај Ђокановић, да је и он тражио значи да не може да ради Привремена влада, да се та одлука стави ван снаге и то је био један од разлога да се закаже Скупштина, седница Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је написао ту одлуку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим сада после петнаест година ко је написао одлуку, значи одлука је, једноставно, одлука је као таква донесена. Треба видети само ко је донео, да ли је донела, значи, Привремена влада и ако је донесена одлука Привремене владе, значи, то је одлука Привремене владе, ако је записник са седнице Привремене владе, значи водио секретар Привремене владе, логично је да је одлуку написао секретар. Не искључујем могућност да сам је и ја, значи, заједно са њим писао, али, кажем, то је одлука владе или је то одлука значи Кризног штаба, не може бити одлука појединца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта та одлука мења у функционисању Привремене владе и њеним овлашћењима у војном делу, рат је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је том одлуком само речено да ће се формирати штаб ТО, мислим да кажем, нисам сада у позицији да видим одлуку, али знам да је штура одлука, да је неколико чланова само имала, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Штаб ТО је постојао и раније пре рата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, да, вероватно одлуке које су постојале пре рата о организацији штаба ТО, оно ратне опасности или непосредне ратне опасности. Значи то је можда чак била одлука која је преписана. Не знам, мислим, стварно не знам или смо имали инструкције, не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је ту сада председник Привремене владе? Да ли је он само први међу једнакима или има и неке друге ингеренције и овлашћења?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, Привремена влада значи онако како је радила, Привремена влада у којој сам ја, значи два и по месеца радио, значи, она се преваходно бавила овим цивилним делом, бавила се организацијом ТО, оно, једноставно, како да се организују те јединице на терену, да се то људство, не знам ни ја, давала је инструкције штабу ТО, да штаб ТО направи, односно Секретаријат народне одбране да направи поуну тих јединица и да се једноставно те јединице распоређују дуж линије разграничења. То значи, инструкције су биле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви као неко ко је задужен за привреду, да ли сте на седницама владе подносили неке извештаје из Вашег ресора, влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесам, углавном, значи сви функционери из оквира својих ресора су наравно информисали, зато су и биле седнице да се каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је и командант штаба ТО, па не знам ни ја, командир полиције и тако даље, начелник полиције, да ли су и они на седницама Привремене владе подносили извештаје влади о стању у својим ресорима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Што се тиче полиције, начелник полиције је подносио извештај углавном о стању у граду, да полиција није у могућности да обезбеди јавне објекте, да се отело контроли и да нема довољно људи, у том смислу, да нема довољно материјалних средстава, а што се тиче штаба ТО, ја не знам тачно значи када је Павловић преузео дужност команданта, али ја се сећам да је он врло ретко долазио на седнице владе, тако да тих извештаја није ни било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, пре њега су били неки други?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Било је неких смена. Да ли су они подносили неке извештаје у том смислу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То, тај први неки месец или месец и по дана је било значи како изаћи из тог хаоса, како једноставно послати те људе, јер нама се дешавало да читаве јединице значи које штаб ТО упуту на линију разграничења оду. Мислим, имате проблем да војна полиција мора да враћа људе, углавном се о томе разговарало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам Вас добро схватио, када смо већ код команданта штаба ТО, нисам Вас баш добро схватио. Када сте Ви човека упознали и под којим именом?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја сам њега упознао пре рата, значи, не могу ја тачно рећи, можда чак и 1991. године, значи, упознао сам га под именом Марко Павловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можда чак и 1991. године, она прича када сте Пашићу, је ли тако, рекли да је у питању новинар?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, јесте. Била је једна седница Скупштине и ја мислим да је то била можда новембар, децембар 1991. године, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 1991. године?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он нам каже да је то име добио на предлог сведока «К» када је постављен за команданта штаба ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте га упознали под његовим, да ли сте уопште човека упознали под његовим правим именом?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, значи, ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте уствари чули да се он не зове тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, у том збивању и у том времену у ком сам ја био тамо, значи, тих неких два и по, три месеца, ја сам значи био убеђен да је он Марко Павловић. Ја сам га једино знао под тим именом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате ту на том списку сведока «Н»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате, да ли знате ко је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците, шта је он био тада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је био подпредседник Привремене владе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Подпредседник Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, по одлуци Привремене владе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он каже да је о Дивичанима и о понашању према њима разговарао и са Бранком Грујићем и са Вама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја, стварно, ја се не сећам те чињенице, кажем, на влади се није разговарало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле у време када су они тамо где су?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он то зна, зна и како се према њима понашају, да се злостављају и тако даље и да је о томе причао са Вама и са Грујићем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да ли то на седници владе или?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не на седници.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: А не на седници?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Небитно, па битна су Ваша сазнања, господине Радићу, сада немојте Ви, Ви сте упорни да ли је то било на седници, да ли има писмена одлука, небитно, небитно. Битно је само да ли Ви као становник града Зворника у то време нешто знате, после чемо да причамо да ли сада то знате из званичних извора, да ли се расправља на седницама владе и тако даље. Ви као Стево Радић, небитно шта сте тада тамо, само да ли сте знали и ако јесте, од кога сте то чули и шта сте чули и тако даље, разумете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не сећам да ми је, значи, да ми је ово лице под «Н», ја се не сећам да ми је причало о тим дешавањима, не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли као што рекосте, Ви сте употребили израз «тражење», ја сам то тако записао, мислим да сам Вас добро чуо, рекли сте да сте били у ситуацији да видите један, два или три тражења «Дринетранса» ради накнаде неких трошкова превоза цивила, војске и тако даље. Да ли је било каквих «тражења» и од хотела «Дрина» везано за неке трошкове исхране, обезбеђење хране неке негде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам да је било тражења хотела «Видиковац» који је био у саставу хотела, односно то су била два, у једном предузећу значи два хотела, хотел «Дрина» и хотел «Видиковац», то је био «Стари град», предузеће «Стари град», да је било захтева да се плаћају рачуни. Наравно и то предузеће, значи у то време није радило. Став је био да се плаћају, по фактурама да се плаћају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, знам, на име чега, да ли сте се упуштали у то, на име чега ти трошкови, да ли је у тим фактурама стајало, какви су то ти трошкови, за кога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Било је и састанака, значи, било је, ако су одређене јединице биле, не знам где, у «Алхосу», постојала је кухиња, значи храна. Део јединица се вероватно хранио и у хотелу и тако, једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, и део јединица и према неким сазнањима овде из ове суднице и људи из Дивича који су били смештени у Дому културе у Челопеку су два пута дневно добијали храну управо из хотела «Дрина», то траје, из дана у дан, нажалост, све их је мање, из дана у дан, али, кажем, то траје, њих тамо имао преко стотину, двеста obroка сваки дан, па тако пута тридесет дана, то је велики новац за неку фирму, па Вас питам, да ли сте имали прилике да видите какве фактуре у том смислу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја знам, значи, да смо ми плаћали те обавезе, значи да је Привремена влада то одобравала, односно да су била таква плаћања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква плаћања?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, они фактуришу, па ја не верујем да је на фактурама писало комплетно, већ не знам, фактуришу се услуге исхране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије исхране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не сећам се да ли је на фактури писало која исхрана, кога, али знам да су, значи, и том предузећу плаћане услуге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се храни у хотелу «Дрина»? Кога храни хотел?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мени тада није било познато да је из хотела «Дрина», значи да је храна ишла за те људе, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта им онда плаћате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, у хотелу је било и доста састанака, у хотелу је било, значи доста људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, то је у питању двеста ручкова дневно, о чему причамо овде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ваљда сваки дан било састанак за двеста људи? Па то ваљда ни Скупштина општине Републике наше?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда, ко је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно такве рачуне, не знам, ево треба да видим, кажем, ако је било таквих рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно Ваше, што нема написано, није се ни десило, не знам како другачије да Вас схватимо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема написано, није било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи, видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, малопре рекосте, било је, а ја Вас питам, кога храни хотел? Ви сада кажете, ако има писано, шта Ви знате о томе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако је хотел, рецимо, фактурисао не знам ни ја, хиљаду ручкова, то је велика сума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па баш зато Вас питамо, да ли се Ви запитате, кога храни тај хотел?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Немогуће је да је то могло да буде плаћено без Привремене владе, то је велика сума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малопре кажете, знам да је плаћано?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Плаћали смо нешто, значи, они су били на платном списку, значи, као што смо Комуналном плаћали, као што смо плаћали разним установама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писало на тим фактурама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, значи, плаћали смо и медицинском центру, апотекама и коме све нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево одлука о проглашењу ратног стања од 06. априла, на седници Кризног штаба је донета. Да ли сте Ви тада били, 06. априла у Кризном штабу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је дан, значи, када је рат почео фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пред рат?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, 08. априла, кажу сведоци, сада ја не знам, како се Ви тога сећате. Одлука о проглашењу ратног стања, 06. април. Ево погледајте одлуку.

Констатује се да се сведоку предочава одлука о проглашењу ратног стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај текст срочио, да ли Ви знате нешто о томе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да је овакав, мислим с обзиром шта све пише у одлуци, ја мислим да је ипак ту постојало упутство, значи, поготово ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Пала?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, у другом члану, ово српског народа, ово, не знам ни ја, Скупштина, чини ми се члан 2. Онда питање надлежности полиције, па ту се помиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одбрана.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, па одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послове одбране преузима ТО и делови резервног састава милиције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, значи ипак је то једна одлука коју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте дипломирани правник. Када се заратило, по којим прописима сада радите? Које сте прописе користили у разграничењу тих овлашћења?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ми смо имали, значи одлуку о организацији општинских органа управе. То је била одлука коју је усвојила, та одлука је усвојена у складу са овим правилима, значи, која смо добили са Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи организација, али она је у суштини била скоро идентична као и органиазација од пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мирнодопским условима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, тачно се знало шта, не знам, управа прихода, геодетска управа, Секретаријат за привреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ратно је стање. Да ли има ту неке измене?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, нема, значи, да фактички никаквих нових одлука није било, тако да се примењивала фактички та одлука, одлука значи коју смо имали од пре рата и фактички та одлука о организацији органа управе је била донесена за ратно стање, јер када погледамо тај допис који је достављен са Пала, па она варијанта А и варијанта Б, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ништа мењано?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли то значи, кажете, Секретаријат за народну одбрану је био општински орган?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сада штаб ТО исту има улогу, нема измена?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су била два органа, значи, фактички и у мирнодопској организацији је постојао штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада овај штаб ТО у ратном стању?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, значи, фактички није уопште новоформирани орган. Значи, он је орган који је постојао и по претходној одлуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При ком органу је он сада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи он је орган, фактички, то је био орган општине, значи, био је орган општине и начин на који је значи надлежност Секретаријат народне одбране, штаб ТО, значи Секретаријат за привреду, геодетска управа, управа прихода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је и даље при влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, кажете, Марко слабо долази на те седнице?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не знам када је он тачно значи постављен за команданта, али колико се ја сећам, ретко је долазио на седнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је долазио, да ли је узимао активно учешће или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном не, углавном, ја мислим, никаквих информација у том смислу шта штаб ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некада да је он поднео неки извештај или нешто, ево, дешава се то и то, у граду, ван града, војне операције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он прича?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, он је углавном долазио да присуствује седницама и евентуално да тражи новчана средства за штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у дискусијама неким?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је објаснио отприлике које су прописе примењивали од момента доношења одлуке. Моје питање је следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које одлуке, о проглашењу ратног стања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ратног стања и формирању ових органа општине. Који су основни прописи били на основу којих су донете те одлуке, да ли сте Ви примењивали конкретно прописе Босне и Херцеговине, питање за организацију, ајде да кажемо тако, сада се каже локалне самоуправе и везано за организацију територијалне одбране? Да ли су то били прописи који су се примењивали, ако је донела СФРЈ или је можда Република Српска, ако је у то време постојала, Ви ме подсетите, доносила Скупштина своје посебне законе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се не могу изјаснити, то је била Скупштина српског народа Босне и Херцеговине, значи то је издвојени део ових српских посланика значи који су чинили Народну скупштину која је функционисала негде до почетка рата и у току рата и она је доносила законе. Значи, та Скупштина је доносила законе. Ја се сећам да оно упутство које смо добили, значи, то је било упутство о организацији органа, не знам тачно како се зове то упутство. Тим упутством је децидно значи било прописано тачно, значи, организација општинске, значи општинских органа и надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то упутство у оквиру оне варијанте А и Б?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плана?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, тако је и ми смо значи када смо организовали прву седницу Скупштине, значи, прву седницу Скупштине, то је било још у време значи док смо имали заједничку Скупштину општине где је председник Скупштине био Абдулах Пашић, значи ја секретар. То је био значи или крај 1991. или почетак 1992. године, значи ми смо на тој седници Скупштине, значи Српске општине Зворник која је формирана у складу са тим упутством, донели, између осталих одлука, значи и одлуку о организацији органа управе. Међутим, значи, та одлука је донесена у складу са упутством, али, с обзиром на надлежности значи, ја мислим и као правник тада сам ствари посматрао, да су надлежности, углавном или скоро потпуно исте значи као и надлежности органа, свих тих органа у цивилном, односно органа које смо имали – и Секретаријата народне одбране и штаба ТО, дакле, свих органа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи пре одвајања ово на српски и муслимански део?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте, значи, и у том периоду, пре тога сте били секретар општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Вама су прописи релативно били познати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има ту неких битних разлика?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Интересује ме, да ли је по упутству СДС, да ли је постојало упутство СДС да председник Општинског одбора СДС буде председник Кризног штаба? Да ли је то спроведено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ово упутство које смо добили, то је варијанта Б, оно је тачно рекло, значи, кључне функције и ја тачно знам, ево сада, да видим то упутство, у коме децидно стоји да значи у Кризни штаб, односно у српске органе општина по функцији улазе, па под 1.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам само ово питао.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, председник Општинског одбора СДС, значи, али ја мислим да децидно није стајало да ли мора председник Општинског одбора СДС бити по функцији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био председник код Вас, да ли је баш код Вас био председник Општинског одбора?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Кризни штаб функционише до формирања Привремене владе или паралелно и даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нема га паралелно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи до када, колико ради Кризни штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, Кризни штаб је фактички радио, па, ето, када су почеле те припреме, значи, ако су почеле, не знам ни ја крајем 1991. године, он је радио, отприлике, значи до априла, он је радио до априла и тада фактички Кризни штаб се укида и значи Извршни одбор, односно Привремена влада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли председник штаба по функцији постаје председник Привремене владе или се посебно бира?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, по функцији је председник Привремене владе, видите, значи, синтагма или сама реч Привремена влада, ја не знам одакле уопште смо имали тада, јер по Упутству је требало да буде, значи Извршни одбор Српске општине Зворник и то су све надлежности Извршног одбора, а не никакве Привремене владе. Значи, зато ја и кажем, Привремена влада је Извршни одбор општине. Значи, по функцији је председник, ми смо имали председника Извршног одбора, Србина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имали сте и председника Кризног штаба?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како је дошло до тога да председник Кризног штаба постане председник Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Зато што је председник Извршног одбора поднео оставку и вратио се у «Глиницу».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли су Арканове јединице, где су се лоцирали, где су становали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ко?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Арканове јединице, СДГ после освајања Зворника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мени колико је познато, они нису били у Зворнику.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су били у «Алхосу», Каракају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су били у «Алхосу», можда на дан, на дан уласка у град, они су били или евентуално дан пре. Мени није било познато где су лоцирани, али су негде у Србији били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био неки затвор у «Алхосу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: На почетку значи тих првих дана, они су формирали тај затвор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Арканови људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био ту у том затвору?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном, значи, људи које су они хапсили.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, који су, Срби, Муслимани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Муслимани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Муслимани?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је формирана нека Комисија за асанацију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, Комисија за асанацију, сећам се да је постојала, а не знам ко је формирао, али је постојала Комисија за асанацију.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је њен био задатак?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је то, да су то углавном радили, или Комунално као предузеће или одређени људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, они су значи радили асанацију ово на почетку рата, значи ти мртви који су били у Зворнику, значи они су закопавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: После, не видим, није било дејстава после, фактички ратних дејстава није било, није било ратних дејстава.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су биле неке сахране тамо, како се врше те сахране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су радили ови из Комуналног предузећа, значи то је Комунално радило, Неђа Млађеновић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је сносио те трошкове?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, Комунално предузеће је орган општине и оно је значи директно на буџету општине и оно тачно има своју финансијску квоту и значи по аутоматизму добија средства од буџета општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали, колико су обавили сахрана?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, не, али знам, па на крају, то је било и на телевизији тих дана, не знам ни ја колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим после, мај, јуни, да ли сте чули за неке веће?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већи број мртвих лица који се сахрањују?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У масовне гробнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је пуно људи сахрањено у једном дану?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На гробљу Казамбашча? Нисте? Добро, ово, питао Вас је судија Крстајић, председник већа око ове «Дрине», шта сте Ви мислили због чега плаћате тој «Дрини», шта им плаћате, када они издају фактуру? Да ли сте имали у глави, шта то они траже?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ми смо имали тада стање да привреда значи да не ради, значи, фактички, осим «Глинице» која је тада имала извоз, значи и девизне приливе по основу извоза. Ја мислим да остало из привреде ништа није радило, а бар тај први

месец дана и можда два месеца и пошто је, значи, «Глиница» имала одређена финансијска средства, ја знам да нам је «Глиница», значи општини.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не «Глиница», него мене интересује, хотел «Дрина» Вама фактурише неке угоститељске услуге, храну и тако даље и Ви то плаћате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А, рецимо, у јуну месецу, то ме занима, у јуну месецу ти рачуни су били сигурно већи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта Ви претпостављате, откуда то, а кажете, не знате да има и колико има затвореника у Челопеку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја знам да они никада на фактурама нису писали шта је то што они фактуришу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам, али новац, износ је већи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, износ је већи и те веће износе је одобравала Привремена влада, а рецимо и «Дрина» тада није радила, није имала својих прихода. Већина предузећа нису имала изворних прихода.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, шта траже да им се плати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта онда траже да им платите? Да ли се расправљало на Привременој влади шта треба да платите «Дрини»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, али знам да смо углавном прихватили одлуке за плаћање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Да ли Вам је познато да су у општину допремљене неке кутије са новцем, драгоценостима, сатовима и тако даље, одузетим од некога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, у општину не.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се извињавам, ја нисам као бранилац имао ништа против да се нека питања постављају која би нешто ново могла да открију и тако даље, ценећи улогу оштећених. Међутим, то сам малопре рекао, сада када је истрага отворена и која је тајна и тако даље, да не би излазили, сада је Тужилац за ратне злочине преузео нешто и овлашћен је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам управо ово питање хтела да поставим, изволите, наставите, поставите питање до краја. Немојте молим Вас, колега, да прекидате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја мислим, нисам сигуран, можда јесте, ово што каже Перковић, ове сатове, накит и то, да ли то подсећа само на то Технички школски центар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте у праву. Значи, питање је, ево ја ћу поставити, питање које сам ја заборавила. Да ли сте Ви икада били присутни да је у општину у току ова три месеца, неко донео неке сатове, златни накит, предмете одузете од неких затвореника, јер овде имамо сведоке који говоре да су доносили некој благајници Секи тамо предавали списак и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присутни били да је нешто донето?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо нешто уопште?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из штаба ТО да је доношено или однекле са терена?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У ком периоду, ево реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви о томе ништа не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека Сека благајница?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, она је била благајница и она је директно била у Секретаријату значи, чији сам ја шеф био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ништа не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко доносио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овај сведок «Р» ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок «Р».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он каже да је био у штабу ТО када је то донешено и да је то он онда уредно све пописивао и да је то све ношено у општину. Ви радите у општини, да ли је тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, ношено у општину и тамо службеници општине и ова Сека то примају, то потпишу да су примили и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И шта даље са тим, мислим?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја Вас питам, Ви сте сведок, нисам ја.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви шеф Секи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам, али она мене о томе није обавештавала. Ја стварно, по природи би било да, ако је то записнички примљено, да ја потпишем као секретар Секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо, како се зове Сека?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Она се зове Слободанка, Слободанка, само да видим како се презиве, чини ми се Јелић или Јеличић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је она сада, где она ради?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Она ради у Пореској управи општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било тако нешто да Ви не знате, да Ваши подређени раде, примају тако нешто, а да Ви немате појма?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да би ме обавестила, мислим треба чути и њу, али мислим да је то ствар о којој би ме морала обавестити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас нико ништа тако није обавестио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно о томе не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нешто сведок је причао да је скуп неки у Козлуку на коме је присуствовао владика. Када је био тај скуп? Мене конкретно интересује прва ова, да ли је њему познато да су грађани Козлука хтели да се иселе у правцу Тузле, то ме занима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Та чињеница ми је позната, значи и позната ми је такође чињеница да су била два покушаја да се селе, односно један који, не знам зашто није одрађен и овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нису отишли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, не знам стварно, јер те активности су вођене значи, мимо општине потпуно и у ком периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мимо општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, не мислим, нису вођене у општини и у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо исказе да је и Брано Грујић ту имао информације о томе, да је чак и отишао на скуп, па је неког повређеног?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, добро, Ви сте поменули, значи да сам ја имао велике његове надлежности, ја јесам имао надлежности у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он каже, не ја.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја јесам имао надлежности у општини, оне су неспорне, али те надлежности које се тичу преговора, војске и тога, то никада нисам имао, нити сам на било каквом скупу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада сте рекли не Ви, него нико из општине то није радио? Онда испада да Брана није из општине?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, ја кажем, ја нисам, није било у општини таквих састанака, а позната ми је чињеница да он јесте, он јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Био, видео сам и фотографију, значи, из Козлука на којој се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству онда он то иде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам видео ту једну фотографију на којој сам видео Мијатовића, њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био овај сведок «К»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Само да видим, сведок «К» јесте «К», онда владика, један верски исто поглавар, исламске верске заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су тамо радили? Да ли Вас је то заинтересовало, шта су причали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, нисам стварно, они су водили те неке активности и ја поново се враћам на ону одлуку значи о подели надлежности. Постојала је реална потреба за поделу те надлежности управо због овога. Због овога, да се тачно тај војни део издвоји из општине, значи дефинитивно да се тиме не бави општинска администрација, јер секретаријат је општинска администрација, значи она то ради, а овај војни део да се измести.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам разумео да је оно Ваше питање, када је колега Перковић интервенисао, да је он одговорио да се формална и фактичка власт поклапала у то време у Зворнику, а истовремено је рекао да су неке ствари, приликом исељавања Дивича, каже, неке ствари се дешавају изван Привремене владе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је изван општине, па сам ја питала, које то изван.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ви сте питали да ли је донесена одлука да се преговара. Значи, никаквих одлука у том смислу није било да се преговара. Поменут је Мијатовић, Јово Мијатовић који је био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али значајно је исељавање толиког села.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај ко изван одлучује, ко је тај?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: О исељавању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки један или неки инокосни или колективни орган?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Једноставно сам хтео рећи, значи, није Привремена влада такву одлуку донела. Значи, морате поћи од тога да се многе одлуке су се доносиле не на седницама Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брано каже да јесте, да је донета одлука усмена и за Дивич и за ово.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја тврдим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви одсуствовали са тих седница владе? Ја схватам да Ви уопште нисте били на тим седницама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, ја сам био на многим седницама владе, на већини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каже на влади је донета одлука да се људима дозволи слободан прелаз и тако даље, задужени онолики аутобуса, иду, враћају се, прате их? Ви на тој седници нисте били?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сведок под «К» и под «Н» и многи били су на седници владе, тако да могу да се изјасне, али ја се стварно те чињенице не сећам. Ја знам да су вођени преговори, али у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда то водио? Није влада, него ко? Који је то паралелни орган власти? Да ли је била још нека влада у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није била још нека влада, али, очито је, значи да, ако су на преговоре ишли Павловић, Грујић, Мијатовић, значи влада није донела одлуку, значи, одлучивало се на другом месту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али они су сви били чланови?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесу, али ја тврдим, на крају, нека се изјасне сви чланови владе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Дакле, они су мимо владе одлучивали, чланови владе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, ја кажем, у овом делу, али ја се не сећам да смо на влади.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ево још једно питање. Да ли му је познато да је долазио овај доктор, професор патолог Зоран Станковић у Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ВМА у Београду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, садашњи министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мени је познато да је он био у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, али ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошао, ко је то њега позвао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно ко га је позвао, али знам да је у неколико наврата био у Зворнику.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта је радио, због чега је долазио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ексхумације.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је ексхумирао?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кога и где?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То се дешавало, ја мислим тек можда тамо септембар, не знам ни ја 1992. године, очито да те ексхумације, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле ексхумације, са којих локација?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, значи то је неки период када ја стварно нисам био ни у општини ни у влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да је радио ексхумације?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Познато ми је, значи, да је долазио, познато ми је да је долазио. То је била општепозната ствар и да је радио ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио у мају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У мају, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У априлу, крајем априла, почетком маја?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и тада радио ексхумације или нешто друго?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, ја мислим да, јер у априлу је било, значи, лешева, када је град, фактички, значи када су Арканове снаге ушле у град, значи, били су лешеви. Мислим, требало је извршити ексхумацију тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите вађење из гробова, какве ексхумације?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или прегледање док још нису сахрањени?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Прегледање, тако је, или прегледање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, хвала Вам.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок Жућа за кога је сведок овде рекао да га познаје, он је овде рекао у судници да је први пут када је дошао у Зворник, да је дошао због договора око доласка добровољаца, два аутобуса. Да ли сведок има сазнање, ко је одобрио, ко је платио те аутобусе када су дошли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако је, значи, захтев за плаћање био на Привременој влади, одлуку је могла донети.

НАТАША КАНДИЋ: Пазите, то је сам почетак.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је сам почетак, значи, не искључујем могућност да је, значи, платила општина.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви лично упознати са тим?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Много је плаћања било, много, много је докумената и плаћања било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите за превоз тих, за долазак?

НАТАША КАНДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било плаћања превоза добровољаца, када дођу?

НАТАША КАНДИЋ: То су она два аутобуса прва која долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли плаћа то неко ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је општина плаћала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одлучио да се то плати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, или Кризни штаб, зависи у ком периоду, или Кризни штаб или Привремена влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мора неко да одлучи или можете да платите?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, мора да одлучи.

НАТАША КАНДИЋ: То је 07., 08. април?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, значи, то је фактички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризни штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, па Кризни штаб, јер није ни било Привремене владе.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је помињао да је било неконтролисано стање, да нико није имао контролу, да се пљачкало, одвлачило. Да ли имате сазнања о томе, шта се догађало са кожама у месарама у граду или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: У једном тренутку чули смо да су Муслиманима престале да се исплаћују пензије. Да ли Ви нешто знате о томе? Ко је наредио да се преко банке, преко банке су се исплаћивале пензије, ко је наредио да се Муслиманима не исплаћују више пензије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим, пензије нису биле у надлежности општине, јер је постојао Фонд пензијског и инвалидског осигурања који је имао свој рачун. Зашто би општина исплаћивала пензије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, плате, да се скину са платног списка, неки кажу да сте Ви то одлучивали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимани да се скидају са платног списка?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сви, значи који нису били, који нису били, било је, значи, Срба који су дезертирала на почетку рата, значи, фактички, на платном списку, значи оно што смо ми одобравали, били су само они који су радили, значи који су били у радној обавези и ту је било, значи и Муслимана и Срба који нису били, значи, фактички Муслимана који нису били у граду и Срба који су дезертирала и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта онда са њима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нису били на платном списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је скидао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је била одлука Привремене владе, чак су и директоре предузећа, чији синови су рецимо били дезертирала, смењивани одлукама Привремене владе, због тога што су њихови синови дезертирала.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна, ко је и када је донета одлука о томе да Муслимани престану да раде, када им је забрањено да више раде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, није ту требало доносити никакву одлуку, јер, фактички, значи ако су Арканове снаге ушле 08. априла у град, 09. априла, значи, ни једног Муслимана није било у граду, значи ни у једном предузећу, фактички, у априлу месецу, мају месецу, значи у јуну, наредним месецима, физички значи није било Муслимана који су радили.

НАТАША КАНДИЋ: Када је био јавни позив да се сви јаве на своје раније послове, шта је онда било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сада да ли се један број Муслимана вратио, ја знам, рецимо, у нека предузећа да су се вратили, можда месец, два дана и они су били на платном списку за плаћање.

НАТАША КАНДИЋ: И примали плате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо чули овде другачије.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Треба видети те спискове, наравно, сви спискови су, фактички, то су били спискови предузећа, све што је била та радна обавеза, то су била предузећа.

НАТАША КАНДИЋ: Многи су нам помињали те разне потврде, пропуснице за излазак из Зворника, са једне стране Муслиманима, са друге стране Србима за кретање, за прелазак, за одлазак за Србију и сви кажу, односно оно што смо чули да сте Ви то потписивали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пропуснице су потписивали фактички сви, од председника владе, чланова Привремене владе, команданта штаба ТО, дакле, зависи у ком периоду, начелника полиције, секретара секретаријата, значи, зависи ко, имали смо, значи, потврде, рецимо, не знам о одласку цивила, из медицинског центра су тражили потврде, полиција из своје надлежности, значи сви из своје надлежности.

НАТАША КАНДИЋ: Један од сведока је хашким истражитељима помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите, немојте молим Вас да прекидате.

НАТАША КАНДИЋ: Помињао да је било на седници Привремене владе говора о томе шта се догађа у Школско-техничком центру, па да је неко питао, да је Бранко Грујић питао шта је са људима из Школско-техничког центра, а да сте Ви одговорили да су скинути са воде и хране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја у то време нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је био јули и август.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам председнице већа који хашки истражитељи, који хашки истражитељи, која изјава хашких истражитеља, на које околности то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стављам примедбу на то питање, Ви сте издвојили записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставили сте. Који записник, сведока?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Било какав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је он давао изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не његова, не његов исказ, Ви не пратите, сведока, не њега као сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок који је саслушан овде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који, име и нека се цитира то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, па рекао је и овде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице, нећемо – неко је рекао то и то. Ако мени дозволите да га тако испитујем, свака Вам част.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «К», ето.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је овде «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на суђењу.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То није тачно, јер ја у то време нисам био у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је то други период, он је рекао да је то јули, август.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам у том периоду био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «К» се изјашњавао о другом периоду.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је јуни, није јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо тамо, то ће морати истражни судија још једанпут то све поново да саслушава, вероватно и овог сведока, претпостављам, не знам да ли ће га звати.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је доносио одлуке када су ангажовани булдожери, камиони за сахрањивање, да ли је о томе одлучивано, говорено на Привременој влади. У чијој је то надлежности?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је то у искључивој надлежности Секретаријата за народну одбрану или штаба ТО, али чини ми се Секретаријата за народну одбрану.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он то зна,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сахрањивање? Па, зар нисте рекли Комунално предузеће?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, Комунално већ, госпођа је питала, значи, ко ангажује машине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко ангажује?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, значи, то је позив као за људство, тако и за машине, значи могао је упутити Секретаријат народне одбране.

НАТАША КАНДИЋ: Ко одобрава то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, секретар секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За народну одбрану?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Народну одбрану.

НАТАША КАНДИЋ: Када је употреба тако великог броја, мора да је неко из Привремене владе упознат, како Ви то знате да се одобрава у таквим случајевима, да одобрава секретаријат?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам причао о надлежностима, значи о разграничењима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако већ унапред, да је у питању садржан и одговор. Значи питање је било, да ли Ви знате да су ангажовани неки камиони?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, не знам, ја кажем, то је у надлежности, по природи ствари, значи, то је у надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у њиховој надлежности?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су ангажовани камиони, неки булдожери, ровокопачи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У разним периодима, значи, ангажовани су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нас интересује период мај, јуни, јули 1992. године. Да ли Вам је познато то? Како су ангажовани ти, малопре рекосте, привреда и штаб ТО ангажује разне?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте, значи, фактички све што је било у надлежности привреде, значи то је ишло на Секретаријат којим сам ја руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: А све што је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би се узео ровокопач из «Глинице», коме мора да се обрати?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нама се уопште нису обраћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису вама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, Секретаријату за привреду не, значи, они су морали да се обрате или Секретаријату за народну одбрану или штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или штабу ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Вашем Секретаријату за привреду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако је то привредна фирма и има неко средство своје?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, али видите, значи, искључива надлежност да се употреби или позивом значи дозволи употреба тог возила и тих машина, искључива је надлежност Секретаријата за народну одбрану, значи, то је њихова надлежност. И никада ја, колико се сећам, никада није било то, значи у Секретаријату за привреду, да се ангажују машине, нема говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога тај Секретаријат за народну одбрану добија сазнање да треба да тражи ровокопач од «Глинице», на пример?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Неко му је тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај неко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, значи ко је наредио, неко је и тражио, значи ако је неко наредио да се значи, да се употребе те машине, значи, неко му је тражио. Ја тврдим, значи да то није у надлежности било значи Секретаријата за привреду, нити је било када ико од мене тражио тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок био у ситуацији, ја нисам добро схватила, он је помињао данас кориснике буџета као што је Комунално и још неке службе, које онда не морају да подносе те рачуне, него добијају одређену своту. А да ли је било ситуација да постоје, направе се неки трошкови и постоје рачуни које сведок мора лично да одобри? Да ли се догађало, на пример, ја сам се питала у једном тренутку када сам чула овде како седе тамо у оној кафани «Јединица» поред Дома културе у Челопеку, седе Репић и још неко пије и помислила сам, сигурно не плаћају, него неко други плати. Ко плати то, на пример?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Таквих рачуна ја се не сећам да је било, значи, таквих рачуна да се плати пиће Репићу или тако нешто, не знам, нема говора.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било некада у пракси неких рачуна који су се правили у Србији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам да је било рачуна из хотела у Малом Зворнику, хотела «Језеро» у Малом Зворнику, да је било рачуна. Ти рачуни су одобравани на Привременој влади и они су плаћани.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Комунално нешто куповало у Србији, да ли је имало потребе за неким дезинфекционим средствима, да ли има таквих рачуна?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, али Комунално је имало своја средства, значи, ако је набављало, имало је своја средства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Комунално преко Вас морало да фактурише, не знам, сандуци, вреће?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, Комунално је добијало средства.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ако су рачуни ван Државе, ван Зворника, у Србији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су директно ишли Комуналном, Комунално је плаћало са свог рачуна, било је самостално предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи где набаве, па тамо где су набавили тамо плаћају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јасно, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из свог дела?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, имали су своја средства и плате по фактури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је тако ишло и за гориво?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, вероватно, све потребе, јер су они имали своја средства, довољно средстава.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Испустио сам једно питање, можда је оно расправљано али ја нисам чуо. Говорило се о пљачки станова, напуштених, е сада мене интересује, да ли су органи власти, полиција, војска, било ко, да ли је одузимао од неких пљачкаша робу, белу технику и да ли је то депоновано у магацин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је рекао? Добро, хвала, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Извините.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је данас током свог излагања рекао да су они на седници Привремене владе разговарали, да су имали проблема повлачење јединица, бежање са линија фронта. Када је то било и под којим околностима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То мислим да је било почетком, баш почетак, рат је почео 08., 09. априла, то је био, значи, април месец.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Са ким сте Ви то о тим војним питањима разговарали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, то је била општепозната чињеница, проблем, значи који је био тада у општини и о том проблему је значи разговарано на Привременој влади.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је та војска тада имала довољан број људи да покрије сву линију и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, није она била ни организована, штаб ТО није имао ни фактичку могућност да организује. Значи, то су биле сеоске страже. Први пут је војска успостављена фактички када је формирана команда бригаде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су те сеоске страже слушале команду, било кога, Ратни штаб или било шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, штаб ТО је у својој организацији имао људе, значи, од команданта, имао је неколико људи, не знам ни ја, можда пет, шест, седам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, коикретно је питање. Да ли су те сеоске страже, које кажете да су напуштале, бежале, шта су радиле, до формирања Војске Републике Српске слушале команду ТО, у том смислу, да ли су биле дисциплиноване?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Њих је, значи, фактички мобилисао Секретаријат народне одбране, а биле су стављене под команду штаба ТО.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми, до када је ЈНА била у Републици Српској, односно у Босни тада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам првих дана, значи да су биле снаге. Е сада колико дуго. Знаш да је уследила једна одлука о повлачењу и сећам се да је једна тенковска јединица, значи повлачила се, да је била дужна да напусти, али не знам тачно у ком периоду, значи, то је можда могао бити мај или јуни, не знам тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих се вратио на ову одлуку од 20. маја. Реците ми, па сам ја погледао, чланови Ратног штаба Брано Грујић, Марко Павловић и Драган Обреновић, у којој функцији је Драган Обреновић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Драган Обреновић је, могуће да је он тада био командант или те јединице, јер ако до тада није била формирана звани Зворничка бригада, а он је, значи, рат када је почео са својом јединицом је дошао у Зворник.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Коју је он функцију сада, члан Ратног штаба, шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја тачно не знам коју је он тада функцију обављао, да ли је био командант војске, или мислим бригаде, да ли је бригада у том периоду

формирана или није, а ако није значи формирана бригада, он је био командант те јединице и значи као командант те јединице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је уопште формирао ту бригаду, ту Војску Републике Српске?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То није било у надлежности општине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли Ви знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јер одлука о фомирању војске је уследила, чини ми се да је одлука била 09. маја 1992. године, јер се и слави тај дан као дан војске и ту одлуку је, значи могла донети влада републичка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте ко је могао, да ли знате или не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте Ви видели било када ту одлуку или упутство у том смислу да се формира Војска Републике Српске, од кога, шта, ко да се стави?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да се вратимо Драгану Обреновићу. Да ли је он касније постао или у то време, да ли је он већ био у Војсци Републике Српске или коју је функцију касније имао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја се сећам да је он касније у Зворничкој бригади био начелник штаба, а да је командант штаба био Пандуревић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је много касније.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, то је много касније, али ја мислим да Обреновић није био командант.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је био први командант Зворничке бригаде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од кога сте Ви добили позив за мобилизацију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Од Секретаријата народне одбране.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У којој јединици?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је била чета или батаљон у Пилици.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пилица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то Војска Републике Српске била?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, то јесте, већ је била формирана војска, командант је био, значи то је већ, то је био почетак јула месеца.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко је тада био командант те јединице, тог батаљона?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Командант те јединице је био мислим или Здравко Лукић или Петровић Стеван, не знам тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да останемо још код ове одлуке. Ја бих молио, Ви сте током излагања рекли да, посебно на питање уваженог члана већа, господина Крстајића, на његово питање у погледу самосталности команданта ТО, Ви сте рекли да је он апсолутно самосталан у односу на Привремену владу, тако сте одговорили. Међутим, ја бих молио сада да предочите сведоку ову исту одлуку о којој говоримо, то је ова одлука од 20. маја, да му предочите члан 5. који говори о сасвим нечему другом у погледу функционисања ових органа за које он каже да су требали бити паралелни од Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите Ви, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада испитујете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Органи Привремене владе општине Зворник, заседаће свакодневно, разматрати питања из своје надлежности и предлагати Привременој влади доношење одговарајућих одлука, закључака и наредби, дакле ови органи, Ратни секретаријат и Ратни штаб, чији је члан један од чланова Марко Павловић, закључке и наредбе, а одлуке, закључке и наредбе доносиће Привремена влада Српске општине Зворник. Зар то није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колега Перковић заступа председника Привремене владе Грујића исто, а овде је директно колизија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у праву сте, тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сам мислио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немојте се Ви секирати, колега. То су управо питања која сам добио управо од колеге, јер ми тврдимо да је одлука Привремене владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека прокоментарише сведок.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Влада је заједничко тело, нема ту шта, није колизија.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Како сте рекли, да је заједничка?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже да су органи Привремене владе ће предлати доношење одлука, а да ће одлуке доносити Привремена влада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи испада да није Ратни штаб самосталан у односу на.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На Привремену владу, значи и Брано Грујић да је самосталан у односу, о томе се ради, нема колизије, колега, имам рефлекс за то.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, колизија може бити, односно сам тај члан, не знам како је формулисан, али јасно је да ту постоје паралелна два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у овом члану 5. се каже да ће одлуке доносити цела влада и за један и за други орган?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да предлоге и мишљења и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органи само предлажу влади.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то није било тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да никада Привремена влада није донела ни једну одлуку, нити било који акт из надлежности Ратног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сада имамо ситуацију да ово што пише, није тако, а иначе имамо ситуацију да оно што не пише није ни било, добро. Сада смо расчистили, идемо даље.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисмо расчистили, већ кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да никада није било као што пише у члану 5.?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Моје следеће питање је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако испада одговор. Члан 5. каже да орган владе, на пример Ратни штаб, предлаже Привременој влади, а онда Привремена влада одлучује, доноси одлуку, а Ви кажете да тако никада није било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, органи владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Секретаријат и штаб.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То се односи на органе владе, органи владе су значи Секретаријат народне одбране, штаб ТО.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мене интересује, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде баш каже, формирају се органи Привремене владе, Ратни секретаријат и Ратни штаб, у члану 2., а члан 5. говори о органима Привремене владе који заседају свакодневно, па сада испада сада да ова одлука није поштована?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја сам мислио да су то органи значи ови општински органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, ово је одлука о реорганизацији и формирању органа Привремене владе.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада испада да ова одлука у члану 5. није поштована?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја, значи, ја једноставно тврдим да ни једна одлука, значи овог Ратног председништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратног штаба.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ратног штаба значи није донесена на Привременој влади, није била значи на Привременој влади и ја тврдим да није значи било у «Билтену» општине Зворник. Све одлуке махом су биле у «Билтену».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Билтену», да је донета одлука.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је уопште прочитао било коју одлуку Ратног штаба?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам, нисам прочитао одлуку Ратног штаба.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли је био упознат са било којом писменом одлуком Ратног штаба?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А усменом?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је доносио одлуке Ратни штаб?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна да ли је уопште доносио одлуке, а ако не зна ни за усмену ни за писмену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја га питам сада, да ли зна да ли је Ратни штаб нешто радио или није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, јесте, радио је у Секретаријату народне одбране, односно тамо у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су доносили одлуке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Вероватно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам био ни на једној седници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били, добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, да не би губио време и колегама, претпостављам да су уморни, да имате Ви некакав и Ваш распоред, ја бих само још једно два, три питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они имали у општини некакав сеф, депозит, било шта?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сеф?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сеф?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сваки функционер у својој канцеларији има сеф, касу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касу, за паре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, то су била углавном документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ствари неке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: А што се пара тиче, значи, то је једноставно код благајника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код благајника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, благајника.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај сада кажете, сваки функционер, претпостављам да мислите и на своју личност, да ли је тај сеф Секретаријата за привреду био код Вас у канцеларији, код благајнице или код неке треће особе у канцеларији?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, што се тиче новца, никада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ја питам за сеф, оставите сада новац, драгоцености, документа, само питам физички где се налазио тај сеф и ко је имао кључ од тог сефа, то Вас сада питам?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, то није сеф у оном смислу, то су значи оне лимене фактички, значи они метални ормари, значи то није онај класичан сеф, то су метални ормари који су били у канцеларији значи сваког функционера општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ту стоји?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И ту стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки папири?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Акта, папири, а сеф је значи био фактички у благајни, значи благајница је имала сеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сека?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи код благајнице?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сеф је значи био код благајнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Секе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где су новчана средства физички, кажете, биле су исплате плата, да ли су и оне биле код благајнице у Секретаријату за привреду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, све исплате су вршене у оквиру Секретаријата за привреду и то су биле новчана, значи све новчане исплате, готовинске исплате фактички су ишле из благајне, а исплате безготовинске, значи, ишле су налозима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада у погледу овог «Алхоса». Да ли може да каже, шта је све било у тој згради, који су секретаријати, да једном расшчистимо ко је ту све био и до када?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Цела општина је била ту, значи, фактички општина је почела.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када кажете цела општина, да ли и штаб народне одбране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, сви.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: До када?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Неки период, краћи период и онда је после тог краћег периода, значи општина, органи општине иду у банку, а онда се задржавају у банци кратко време и онда прелазе у општину.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли народна одбрана прелази по ослобађању Зворника у просторије, ајде да кажем своје бивше просторије, народне одбране?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Вероватно, мислим, по природи ствари.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не знам тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте ишли икада у штаб територијалне одбране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је ишао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где сте ишли? Да ли сте ишли у те просторије где и пре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, Ви питате који период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико дуго су били, када су прешли из «Алхоса»?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када, када отприлике?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Можда 15, 20 дана, можда два, три недеље, не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли неко остаје у «Алхосу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, у банку се селе органи општине, у «Алхосу» остаје штаб ТО и полиција.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мало пре кажете да се штаб ТО иселио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Поставља се питање да ли је, јер ми из банке нисмо могли отићи у општину, онда није могао ни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте могли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Зато што је изнад Зворника, биле су одређене муслиманске снаге и онда се пуцало око општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то око Куле града што је било?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не око Куле града, то је ближе општини, значи, ближе општини и онда није било безбедно једно време.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сада не знате када је штаб. Када сте се Ви преселили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ми смо били у згради «Алхоса» можда, ево да кажем, две недеље, три, онда смо прешли у Привредну банку.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: По ослобађању, ја се извињавам што Вам упадам у реч?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, да, значи од 08. априла па надаље, значи, па смо онда прешли у Привредну банку и тамо смо били можда две недеље и онда смо прешли. Па, ја мислим да смо вероватно почетком маја прешли већ у општину.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Већ у општину?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, ко остаје у том «Алхосу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја знам ко прелази, ја знам ко одлази, значи, сви органи општине одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полиција?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Полиција одлази у своју зграду, која је одмах иза зграде општине.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли неко остаје?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Штаб ТО и Секретаријат народне одбране су пре зграде општине, значи и они су безбедни ако је општина безбедна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је сада у «Алхосу»? Да ли има тамо неке војске, полиције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, тамо значи остаје, тамо је вероватно штаб ТО или Секретаријат формирао регрутни центар, значи тамо долазе људи, значи тамо се мобилишу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја Вас питам сада, два, три пута, па сте ми рекли, штаб ТО је пребачен, прешао је и он у просторије, оставимо сада када. Ја Вас питам, после тог његовог преласка штаба ТО, Марка Павловића, да ли неко остаје од војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је регрутни центар да прима ове што долазе, војнике, сада је рекао, регрутни центар остаје.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно не знам да ли је неко остао од органа, не знам стварно, то је чињеница коју не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Јовић Милета?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он седи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је био значи у штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли седи у граду или тамо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, док.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је магацин оружја?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Док смо били у згради «Алхоса», у згради «Алхоса» је био и магацин оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, после да ли се преселио у град?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остао тамо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Миле остао тамо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, вероватно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, то када сте разговарали, кажетео тој проблематици, бежање тих јединица са линије, не знам о тим другим проблемима о којима сте говорили, пљачкама и тако даље. Да ли имате Ви одлуку Привремене владе о томе, та и та јединица, не знам побегла, било шта, да ли имате Ви такву одлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како одлуку да су побегли?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Одлуку, писмено некакво?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Како ће бити одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да буде одлука, побегли су, мислите, информацију, шта колега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Информацију да су побегли, одлуку да беже, шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, прича да су побегли, па да ли имају одлуку о томе?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли имају неку одлуку да каже, морају се вратити, наредбу, инструкцију, било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте доносили одлуку да морају да се врате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је значи било у искључивој надлежности Секретаријата народне одбране да мобилишу људе. Ја знам, да смо се, Привремена влада се бавила том проблематиком.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, господине Радићу, али у овом члану 5. не каже то, каже да влада треба да доноси такве одлуке, а Ви сада кажете, то би тамо требало? Исто, Ви сте током данашњег Вашег исказа рекли да било шта о исељењима, о проблематици са Козлуком, о било чему другом да се говорило, постојао би неки писмени траг?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ово што Брано Грујић говори или неки други сведоци, па ја сада Вас питам, да ли о томе што Ви кажете да сте говорили, постоји писмени траг, а Ви кажете, зашто би се то писало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не кажем да сам ја говорио, ја кажем да је била општа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли ја могу да извучем закључак да се нису све ствари уносиле у записник које су разматране на Привременој влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не можете, све што се расправљало на Привременој влади, значи, било је у записнику.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте унели у записник то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, вођена је књига записника.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је значи секретар Привремене владе, он је водио књигу записника.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где је та књига?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим? Извршни одбор је имао своју књигу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, ево, ја Вас питам, где је та књига?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ту књигу или тај протокол, значи те записнике је водио секретар Привремене владе, налазила се у Извршном одбору, налазила се, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражила сам писменим путем. Одговорено је из општине да нема тога.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Била је, значи, на свакој седници секретар Привремене владе је водио записник са седнице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, следеће питање. Да ли су постојале неке, ајде да кажем неке шире организационе форме од општине, на нивоу Мајевице, Семберије, било чега другога. Председнице већа, ја се Вама нисам смејао када сте постављали питања, реаговао сам два, три пута, сматрам питање врло битним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам се уопште Вама смејала, колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја то не знам одавде, ја постављам питања, а Ви се смејете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте да претпостављате ако не знате, нешто што је погрешно, ја Вас сада информишем да се уопште не смејем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Када Ви будете питали, ја када се будем смејао, ја ћу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно се смејте, ја се Вама не смејем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је постојала некаква друга територијална организација, поред?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, у овом упутству, по овом упутству које је стигло са Пала, значи, поред организације општина, постојала је значи организација и, како се то звало, значи САО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Семберије и Мајевице?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, јесте, значи, јесте, постојала је организација, значи у тој организацији, био је тај некакав како да кажем, координирајући орган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада у том упутству, полако председнице већа, молим Вас дозволите да питам, да ли у том упутству стоји да је виша надлежност тих САО територијалних организација од општинских?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је логично, то је логично.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли и те територијалне организације коју Ви зовете САО, да ли су и оне имале у извршном смислу задужене људе за народну одбрану, војску, Секретаријат за привреду и тако даље, полицију, начелника неког центра за тај САО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, што се тиче Секретаријата којим сам ја руководио, значи, био је човек из Шеховића који је био секретар Секретаријата САО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Вама надређен тај из Шеховића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, он у том смислу није био надређен да свакодневно, нисмо ни имали контакте прва два месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао овлашћења у односу на Вас?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У организацији је било, значи у упутству о организацији, значи, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички, да ли је он некада Вама нешто наређивао, да ли је имао право?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је могао да Вам нареди?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: По том упутству, вероватно јесте. Али, мислим, ја знам да је у упутству била организација и тих САО.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је и полиција имала такву надлежност?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, за полицију не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Војска?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И то не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, размене ратних заробљеника како су вршене? Да ли је постојао неки повереник и комисија, осим ове о којој смо говорили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, не зна ништа о разменама.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, то је април месец и тако даље.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја о томе стварно не знам ништа, никакав орган, ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је функција била у надлежности повереника владе Републике Српске Мијатовића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није Мијатовић био повереник. Мијатовић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, повереник је био Ђокановић, он је био посланик у Скупштини, колега, на Палама.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, која је његова од овог Ђокановића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тај Ђокановић је, значи, координирао рад, у том смислу органа међусобно. Ја знам, рецимо да је он тражио да се одлука о формирању Привремене владе стави ван снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Да ли сте питали за Мијатовића или за овог? За њега смо чули.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: За Ђокановића, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо да понављамо.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Зато кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мијатовић, шта је он имао, када иде на Пале, шта онда он каже?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, он је човек који је по природи требао да координира те неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио када дође на владу, шта каже, шта је чуо на Палама, шта се ради?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И он је инсистирао на овоме, на чему је инсистирао и Ђокановић, значи да почне са радом Скупштина, да Скупштина доноси одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто то, исто то.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, да, тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сада, следеће питање, осим овога да је чуо да је Марко Павловић, то је чуо од Драгана Спасојевића, да је он неки новинар, па ДБ и тако даље, да ли је постојала нека домаћа ДБ тамо да оставимо сада ДБ Србије, да ли је постојала нека домаћа ДБ и која је њена надлежност?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не. Мислим ја се сећам да је, ево поново се враћам на упутство. Значи, у упутству је, јер сам га ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, да ли Ви знате да ли је било домаће ДБ, Државне безбедности Републике Српске, Босне или како год желите на том подручју?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је било тих представника у Зворнику за време рата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Начелник у Зворнику је био Жугић који је касније био начелник Центра јавне безбедности Подгорица. Сећам се да је он на почетку рата био начелник, значи, да ли је то била тузланска регија или не знам како, али знам да је он био начелник ДБ.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, како сте Ви смењени, под којим околностима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам негде крајем јуна, значи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не само, под којим околностима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Овај под «Н», значи «Н» је дошао и рекао да се од мене тражи да се повучем из општине и ја сам рекао, добро, мислим, где ћу да радим, шта ћу да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тражио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Овај овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта он каже?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па он каже, ето, једноставно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то тражи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: На Привременој влади и тако, једноставно, став је, у том смислу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар и Ви нисте на Привременој влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видите, они су једноставно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Судија, могу ја да наставим?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Хтео сам Вама одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, он ми је рекао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли сте о Вашој смени икада разговарали са покојним Жугићем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја чак мислим да су Перић и Жугић заједно дошли, значи у моју канцеларију и да су ми они саопштили да, једноставно, то је отприлике било овако да, нисам ја на тој некој линији, једноставно, ту се води рат, ту су неке ствари од поверења. Нисам ја, једноставно сметам. Ја сам одбио, рецимо, у јуну месецу многе рачуне да платим, буквално сам одбио да платим рачуне и то је изазвало револт одређених људи и ја сам рекао, нећу да плаћам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, Вас је начелник Центра безбедности у Зворнику сада покојни Жугић сменио са Ваше функције?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или Вам је рекао да треба да одете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, он је само рекао, значи да је процена једноставно да ја нисам човек за те послове. Ево, отприлике је то тако било, значи, једноставно, реметиш тај неки концепт, овде се ствари, ја се стварно нисам петљао у читав тај, све то што се радило, али он је рекао, једноставно, ето као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, немојмо сада, његова смена није нам овде предмет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како није, председнице већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зато што човек тврди да има председник не знам Привремене владе, долази му начелник Државне безбедности, не смењује га Марко Павловић, некакав, квази припадник ДБ, наводно из Србије, него га смењује ДБ из Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да га смењује ДБ.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Каже му то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да га он смењује, већ му преноси да је на влади било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су још, осим овог првог упутства, добијали било каква упутства са Пала, Републике Српске и тако даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја стварно не знам, осим тог упутства, значи ја не знам, ја сам као секретар општине, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, стварно, друга упутства, али имам стварно потребу да, ако дозвољавате да одговорим на ово питање, јер га сматрам провокативним, стварно. Значи, мене није сменио начелник Државне безбедности, једноставно су ми њих двојица дошли и рекли, реметиш тај неки концепт и једноставно ниси ти човек који припадаш овом времену и треба да се склониш. Ја сам рекао, где треба да идем, кажу, бићеш директор једног предузећа, да ли је у реду, у реду је и ја сам једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е па то, садржај ми није јасан, господине Радићу, то сада мени није јасно, како он као начелник Државне безбедности?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, није он.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Вама каже.
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, он је само био представник.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви кажете да је он.
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, он је био присутан и то ми је рекао Раде Перић који је касније именован за, значи који је заменио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цаба ја Вама ту цедуљу.
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Извињавам се, код «Н» који је касније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, колега.
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он ми је значи рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте још два питања.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Три је рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три? Добро, нека буде четири.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим, ја Вама нисам бројао ова четири сата, председнице већа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сами бројали, нисам ја, Ви сте рекли још два.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте ионако преузели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз сагласност са колегама.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Инквизиторне поступке овако, предложићемо Вас за истражног судију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуго сам радила тај посао.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То на рачун мој или на рачун Тужиоца, не знам коме се обраћате?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Тужилац је преузео овде проширење истраге, нову истрагу у овом поступку, па, према томе, више нема места и сматрам да није коректно дозвољавати сада пуномоћницима оштећених када је истрага отворена, да иду преко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да завршимо питања за сведока, а примедбе сте ставили.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Могу сутра да наставим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, сведок нам данас иде, враћа се.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте га питали четири сата и то Вам се нон-стоп понавља, Ви испитујете четири сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите колега.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И сада када ја треба да постављам питања, Ви кажете завршите, завршите, треба да малтретирам овде људе који седе шест сати. Немам више питања, али повређујете право одбране, не први пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја имам предлог, пола четири, може да се поставља још доста питања, можемо и да останемо и много дуже, али оно што мене интересује, питање које бих ја поставио везано је за сведока који је предвиђен за сутра и у том делу, вероватно, би било потребно да се и овај сведок изјасни поводом исказа сведока који је предвиђен за сутра, да сада не предочавам шта је, претпостављам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо о чему мислите, ми смо за сутра предвидели другог сведока.
АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим да би било нужно да сведок остане, да бисмо то урадили како ваља.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Грујић ће вероватно имати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам ја то све.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да бисмо то урадили како ваља, ја знам да је то везано и за трошкове и за малтретирање сведока, али ако хоћемо да заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је на добровољној бази донео одлуку.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Наравно, ако жели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није морао ни сада да дође.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сутра не могу, стварно, неке друге прилике, али сутра заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чућемо сведока, ако буде потребе за суочењем, ми ћемо Вас опет звати.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зваће га вероватно и колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислите неки други дан тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, требаће за други предмет, вероватно.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, хвала. Сведок се овде изјаснио да због временске дистанце од петнаест година и да заиста није могао да се сети свих одлука владе, поготову оних писаних, па оно што му предочите сети се, што, наравно му не предочите, не сети се, а такође се није могао ни сетити шта је све он потписивао. Моје питање је, да ли је потписивао само оно што је он директно, да тако кажем, диктирао или је, помињу се неки правници који су били у служби, па су писали неке одлуке и акте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неке туђе одлуке?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не мора да буду одлуке, не мора да буду одлуке, акти, овлашћења или тако нешто слично?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи, оно што је било у надлежности Секретаријата чији сам ја био шеф, значи ја сам те одлуке и диктирао и потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви диктирате дактилографу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то потпишете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А никада Вам нису дали нешто већ откуцано да Ви потпишете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесу и то, све што је прошло на влади, а тиче се Секретаријата, ја сам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То пита колега.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда то сачињавао, значи тај други?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, вероватно секретар, технички секретар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте читали то што потписујете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, наравно, наравно, то су одлуке са владе и записник, значи, били су записници, било је то, да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли то значи да се може сетити баш сваког акта који је он потписао или сте нешто, дозвољавам да се нешто због временске дистанце не може сетити?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па наравно да не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, конкретно сам га питала за оно, он каже да то никада није потписао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Доћи ћу и ја до конкретног, само морам прво од општег да пођем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја се извињавам, то ће трајати мало. Да ли је, каже сведок да је постојала одлука да се ствари које су одузете од, како их је назвао, ових који су опљачкали, држе у неком магацину, па се то додељује лицима којима је то потребно. Да ли је таква одлука постојала и да ли је он потписао такву одлуку, пошто није у списима, због тога питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се одузму ствари опљачкане, па да се тамо лагерују.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Конкретно мислим, не уопштена одлука, него конкретно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, није била одлука или нисте Ви потписали или је можда неко други?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам потписао никакву такву конкретну одлуку. Ја кажем да смо то на влади често разматрали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлучили тако нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, и била је значи одлука да се једноставно, значи, те ствари, да полиција одузима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлука на влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте је видели?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да је била, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је потписао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па сваку одлуку Привремене владе потписивао је председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели одлуку или нисте?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли пре два минута, да све што се одлучивало на влади се писало, морало да се напише?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није било усмених одлука?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, али све је ишло у записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо записнике.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, нису све одлуке које су донесене објављене у «Билтену», значи само важније одлуке, значи, било је доста одлука једноставно које нису објављене у «Билтену».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми питамо да ли је о нечему била одлука, добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Такође је сведок рекао да су те ствари које су одузете од ових који су опљачкали, да ли он може да каже, од кога је то одузето, пример један?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да су то били и полиција и локални, добровољци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, да, то је једноставно сви, значи део, ма, општа пљачка је била, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, полиција пљачка па после полиција одузима од других полицајаца, како то изгледа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам рекао тек касније се успоставља ред.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Од кога одузима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном је то одузимала војна полиција и цивилна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих који пљачкају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли потврду неку пише?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то процесуира, да ли то неко гони, кажњава?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ми смо имали доле тај магацин, значи и у том магацину значи били су људи који су примали ту робу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се ради са тим који су опљачкали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је надлежан СУП, мислим или не знам ни ја, једноставно, ја не улазим овде у надлежност да ли је Тужилаштво или је СУП требалил да процесуирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али малопре рекосте да не знате како да станете томе на пут и ево сада ухватите тог пљачкаша, да ли то сада спречавате да се то даље не дешава, тако што тог неког кажњавате или не? Ви сте члан владе, таман ето ухватио се неко који пљачка, шта радите са њим?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сви су наоружани, све је то, мислим, све је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како даље то спречавате, ако га не казните?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је одлучивано на влади шта даље?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, никада влада није одлучивала о томе да некога казни. Мислим, једноставно, то није било на влади.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, да идемо даље. Одузму се те ствари од тих који су опљачкали, сместе се у магацин, некоме се доделе, е томе коме се доделе, да ли се додели на основу неког папира, одлуке, решења, ко то потписује? Да ли је тога било написано или није?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, ја се сећам да је Привремена влада.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мене интересује ово што је опљачкано, не оно што је из Робне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то сада даље додељује, дајте столицу сведоку нека седне.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека, нека, седите, седите. Када се додели, како се додели, коме се додели?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је значи, то је било у надлежности, да ли је то било, не знам како су се звали, значи, али то је било да ли оделење за избеглице, Комисија за избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми неку одлуку.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, има нека одлука, значи и они су, чини ми се да је Чеда Којић био на почетку председник те Комисије и он је то, једноставно, значи све одлуке он је потписивао и та његова Комисија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је то радио?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Нисам разумео ко је то радио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та Комисија за избеглице.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, Комисија за избеглице, јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И добро, то треба из магацина негде да се пребаци, тај камион што то вози и тај ко руководи тим превозом, добио неко овлашћење, ко му то даје, превоз да га заустави милиција, па онда да му не одузме? Да ли је то у ресору његовог министарства?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ми смо имали, то је било, чини ми се предузеће које је то радило, да ли «Превоз Зворник» или не знам тачно и они су значи радили те ствари и они су довозили, развозили, значи давали потврде. Тиме је значи руководило ово одељење за избеглице или Комисија шта је требало, они су значи од нас, имали су камионе, требовали су нафту, добијали су потврду за нафту, ето то је тако ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми знамо да има «Дринатранс» и «Аутотранспорт», овај сведок «К» што је био. То је сада неко треће предузеће?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да је то део «Аутотранспорта»; то су камиони значи, ово предузеће које има камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онда «Аутотранспорт»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: «Аутотранспорт», тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко требају од њих камионе за те потребе, за робу ту?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, та Комисија је формирана, Комисија, не знам тачно шта стоји у одлуци, за ту Комисију за избеглице, али они су имали на располагању два, три камиона и са тим камионима су значи возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту робу?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли они сами себи дају то овлашћење, потврду? Они немају јавна овлашћења, они нису општина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како иду по граду, да ли носе неке телевизоре, фрижидере, како иду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, били су, сви су имали неку налепницу територијална одбрана, значи, та возила, јавна возила, значи која су имала налепницу територијалну одбрану, они су могли слободно да се крећу по граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози та возила?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, углавном мобилисани, значи, рецимо налепнице територијалне одбране имали су возила болнице, Комуналног, «Дринатранса», «Аутотранспорта», значи оно што је било возила, јавних возила. Значи, они су имали те ознаке. Ко је имао те ознаке, нису их заустављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево наш окривљени, он је био тамо добровољац у тој јединици Пиварског и он каже да је он тим камионима ишао са тим затвореницима из Циглане и са тим Вашим потписаним овлашћењем, скупљао ствари по кућама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мојим потписаним овлашћењем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не. Ја сам се изјаснио да никакав таква овлашћења нисам потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ћемо да суочимо. Изволите колега даље.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Оваквих питања би било много, не желим да колегама, само једно још. Да ли се води неки кривични поступак против сведока у Тузли, овде истрага нека?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не води се никакав поступак?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Добро, питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили су ми, нема ништа. Изволите.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања? Само једно питање. Ево ту нам је сведок Гора Савић, па ово што рече колегиница да она каже да сте Ви тамо били Бог и батина и све. Она рече да сте Ви њу, на неки начин приморали да она пређе у тај штаб ТО, тај Ратни штаб тамо, из општине да пређе код Марка Павловића. Да ли је тачно то, да сте је Ви распоредили као њен шеф, па сада, како је она то доживела?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте је Ви распоредили на било који начин да пређе код Марка тамо у зграду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Она је била, значи, у дактилобиру. Сада, дактилобиро, да ли је то било, то је била значи она стручна служба или Извршног одбора или, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у општини.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У општини је био, али да ли је дактилобиро био у Секретаријату за привреду или директно у Извршном одбору, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли пређе она овамо код Марка и како и када?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам када. Знам да је била у дактилобиру, радила у општини. Знам да је касније била у штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже, Ви сте јој рекли тамо да пређе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам ја могао рећи идите тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као шеф?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Као шеф, ако сам је решењем распоредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, када је отишла из општине, колико је била?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни до када је била?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Она је стари радник, значи, она је дуго радила у општини, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се уопште сећате да сте некога трансферисали из општине у штаб ТО код Марка?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због потребе посла, тамо да недостаје неки дактилограф?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, али није искључена могућност значи да се из секретаријата и једног у други пребаци, није то уопште проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Колико сте имали дактилографкиња у општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да је тај дактилобиро имао доста, не знам тачно у то време, али можда, па био је то баш дактилобиро можда пет, шест дактилографкиња, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио у општини, осим Горе Савић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Било је дактилографа још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била Перић Драга?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да је и она била дактилограф.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била Ерић Десанка?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Соња, јесте, исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у општини?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У општини, сви су они, значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо у штабу ТО, ко је тамо био као дактилограф?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно не знам, да ли је била она или ко је пре ње, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни колико је било?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не знам стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменуште малопре да сте Ви у јуну доста одбили рачуна да платите. Ко ме сте одбили?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Стизали су ми рачуни, рецимо из хотела Малог Зворника и ја нисам хтео више да плаћам те рачуне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неки да сте одбили?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Стизали су и ови рачуни из хотела «Дрина», из «Видиковца», једноставно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На име чега?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, на име тих услуга.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хране или спавања или смештаја?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, и спавања и хране и свега. Ја сам рекао да ја то више нећу да потписујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вам слали ти објекти, хотели?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте и ја сам рекао да то више нећу да потписујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то слали директно на Секретаријат за привреду или на владу, како?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Добро, то је ишло у општину, не знам ако иде у владу, онда влада проследи Секретаријату, тако да мени је једноставно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са неким да имате проблем, да Вам тако фактуришу неке ствари које не треба да потписујете?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам, са Грујићем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам, Грујићу сам рекао да ја то више нећу плаћати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта он каже?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је сматрао да то треба плаћати, да те ствари треба плаћати. Ја сам сматрао да не треба. Можда је и то био један од разлога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из штаба ТО, да ли Вам је у јуну нешто стизало, неке плате да сте одбили неким територијалцима или припадницима?
СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислим да јесам, мислим да јесам исто тако, јер чини ми се да смо ми договорили да више на такав начин не иду плате, да се директно плате исплаћују са штаба ТО, јер је штаб већ у мају имао свој рачун, имао своја средства.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте хтели да штаб директно плаћа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, дефинитивно имају своја средства, имају буџет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, они су и даље хтели преко Вас?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су и даље хтели, јесте, да ли им није било довољно средства или је то била једна устаљена пракса, ја сам једноставно тражио да то више не иде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је на крају било у јуну? Да ли су плаћали преко Вас или сте Ви одбили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се. Ја знам да сам неке рачуне одбио да платим, да сам неке одбио да платим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На име, чега?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, плата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плата?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Углавном се ради о платама и радило се о овим трошковима хотелским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плата војницима или цивилима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, плата, мислим плата војницима. Цивили су били у радној обавези, значи, они су фактички били на платном списку својих предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, у јуну је бригада. Којим Ви војницима као општина плаћате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да се више од момента када се формира бригада, нема више општина шта да плаћа. Дакле, значи, општина је плаћала до формирања бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, они нешто траже, Ви одбијате. Зашто траже ако је бригада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тражи штаб ТО и даље, значи, тражи штаб и даље. Наравно, имају своје трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како тражи штаб ТО када је формирана бригада, то Вас пита?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сада не могу тачно да знам када је формирана бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та бригада формирана у једном дану, донета је одлука и формирана и људство све попуњено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Наравно, мора се одлука провести, мислим, она ако се данас донесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је трајало то формирање?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Онда вероватно и попуна и то је ствар војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, колико је то отприлике трајало?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Треба то бар месец дана да се то значи, наравно, то је ипак бригада велика, треба је формирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате неког Благојевића што је био нешто болестан, неки командант, неки Видоје?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је тај био?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је он био на почетку, на почетку ја знам да је он био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај седео?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је кратко био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где му је било седиште, мислим, где је радно место његово?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је био, значи, он је био, ја се сећам, он је био у «Алхосу» доле, још док је био штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он са Марком био паралелно или је био шеф?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је он био пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је он био пре или је можда касније први командант који је именован, не знам тачно. Знам да је био, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је он био, да ли је био и Марко или не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам ни да ли је он био, можда је био чак и командант бригаде, не знам тачно. Мислим да ли је био командант штаба ТО или командант бригаде, не знам. Једно јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујићу, да ли имате неко питање? Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја се извињавам, ја бих конкретно око овог списка за који сте Ви рекли да Марко Павловић није хтео да потпише, то је рекао и господин. Да предочите оно што је рекао Марко Павловић, како је рекао, рекао је да су му то донели добровољци, када су се поново вратили из Србије, да он није хтео да потпише, да су му они рекли да је то Стево Радић рекао, да је он рекао, идите код Стеве Радића, па нека вам он то плати. Стево Радић сада каже да није ни он хтео то да плати. Да ли је то тај списак?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте, јесте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То Вас само да рашчланимо, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао Марко Павловић, као што сте Ви сада, али добро, видећемо у транскрипту. Хоћете да дођете?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, прво бих Вас питао, прошли пут је Жућа обећао доставити нека документа. Да ли је шта доставио и ако јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, изволите питање за сведока.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: И ако је доставио, да нам доставите копије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, изволите питања, сада смо на питањима.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Друга ствар, ја сам овде имао много питања за сведока, међутим, обзиром да сте Ви позвали човека који је саслушан у Хагу као осумњичени, човека против кога се води истражни поступак у Тузли, исто такође као осумњиченога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, ја Вас молим.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нити сам био у Хагу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим Вас лепо, ја имам, имао бих за цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да се у Тузли против Вас води поступак.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ни у Хагу ни у Тузли.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ево видите, у документу каже, између осталог се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, у ком документу?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Резиме личних података осумњичених, па каже лепо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, о ком документу причамо?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Документ који је дошао из Кантоналног тужилаштва у Тузли који ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Лепо каже, осумњичени Грујић Бранко, Поповић Бранко, Радић Стево, Мијатовић Јово, Спасојевић Драган и тако даље. Ви сте човека саслушавали цео дан овде, није јавност искључена, овде су присутни и друга страна, односно муслиманска страна која може лако да, што кажу, ово искористи све и злоупотреби и ја ћу одустати од многих питања која бих поставио овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вас ја не разумем, каква јавност, ко је предложио да се искључи јавност?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, нико није предложио, али није искључена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би била искључена?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато што из ових разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закон каже када се јавност искључује.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Из разлога ових које сам напред рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сведок, упозорен је да не мора да одговара ако би се изложио гоњењу.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато и нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питања за сведока.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за његово сведочење.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Полако, молим Вас, цео дан Вас слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта да радимо?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Зато сведок и није одговорио адекватно на многа питања, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви стављате примедбу да он није искрено, добро, тако реците.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Човек није био у ситуацији да одговори на питања како би одговорио, да није био у овим околностима у којима јесте.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево он сада негира то што Ви причате.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам њега упозорила све по закону која има права. Он то право није искористио, одговарао је на питања и упозорен је на дужност казивања истине.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Господине Радићу, ти си био у Кризном штабу и у Привременој влади и до краја са мном. Да ли се сећаш када је Аркан дошао у канцеларију, да ме сменио, сећаш ли се тога?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам био тада. Познато ми је да је читав Кризни штаб ишамарао Аркан. Ја нисам био тада у «Алхосу» и знам, то је општепозната чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи, зна да ме сменио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: И поставио сведока «К»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И то исто.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Можеш нам нешто рећи мало око овлашћења Извршног одбора, односно одлука о Извршном одбору, да нам мало прокоментаришеш, која су

овлашћења Извршног одбора? То би ти као секретар Скупштине и који си писао те одлуке, морао знати.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам рекао, значи, да смо одлуке радили на основу упутства и да су оне скоро идентичне, значи по овом Правилнику о организацији органа управе. Значи, председник Извршног одбора има овлашћења тачно прописана одлукама. значи он председава седницом Извршног одбора, гласа, потписује све одлуке Извршног одбора. На одређене одлуке има право «вета», даље, потписник је рачуна буџета, потписник је скупштинског рачуна. Истовремено је потписник рачуна свих органа општине, свих секретаријата и управа, све то пише. На крају, то је акт који је објављен.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли ти је познато да ја никада нисам депоновао свој потпис у Служби СДК?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није ти познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није ми познато.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: То ћу ја доказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да јесте?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је депоновао? Шта Ви знате о томе?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мени је познато да је налоге потписивао и, видите, немогуће је било извршити било какво плаћање са буџета, директно са буџетског рачуна на рачуне органа управе, а да их не потпише председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте потписивали, господине Грујићу?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ама, да Вам сада кажем, искрено, постоји одлука владе, када смо све рачуне скупштинске угасили и оставили само један рачун који је радио, а то је рачун Секретаријата за финансије који је он потписивао.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви потписивали ове одлуке?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, никада, не него одлуке, него те налоге, финансијске налоге, не.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Сва плаћања, значи, директно потписује председник.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није тачно, ја ћу то доказати, доставићу ја документа из СДК да нисам имао потпис. Даље, да ли ти је познато као правнику, да у току рата штаб територијалне одбране и полиција стављају се под команду најближе војне команде?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није ти познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Овај документ показује то, госпођо председнице, да је 28.05. командант српске бригаде «Бирач» наређује, каже, штабу територијалне одбране, што значи да је имао овлашћење да нареди штабу територијалне одбране. Наш господин правник то не зна.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам видео документ.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам га никада видео.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, да ли је било у почетку услова за сазивање Скупштине општине и рад?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Рекао је то да није било.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро. Рекао је да нисмо гласали никада на Привременој влади, да нисмо гласали, да није било потребе да се дижу руке, јер се није гласало.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није се гласало, мислим да су одлуке биле углавном једногласне, значи у смислу, није се прегласавало.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи, није било потребе за дизањем руку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, баш тако.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Рекао си да у седницама владе је учествовало по петнаест људи, што значи да су ту били и учествовали и директори и начелници органа управе и чланови владе и не знам представник, представници здравства, школства и тако даље и тако даље, да ли је тако?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: И да се дуго остајало на састанцима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Зависи, понекада, зависи, али, значи поред чланова Привремене владе, учествовали су у влади, ја знам да је на свакој седници био и председник суда и тужилац и представник «Глинице».

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли се сећаш да је једини разлог био раздвајања ова два органа, направљена су два подоргана владе, баш зато да се не би дуго задржавали на седницама владе, да не би ови из општине, не знам, из здравства, из школства, слушали проблеме војске, а војска слушала проблеме разумеш ових других, па смо рекли, направили два мања секретаријата који ће часком телефоном договорити се за неки проблем и после ћемо тај проблем изнети на влади и влада ће о томе одлучити, као што стоји у члану 5. ове одлуке. Према томе, ова два органа су нижа по рангу и по власти од владе која ће доносити одлуке по њиховим предлозима.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја остајем код свог става да је иницирање, значи, разлог за доношење ове одлуке, да је затражио повереник Ђокановић и да је то био разлог да се тачно раздвоји цивилна власт и овај војни део, то је био основни разлог.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, то није тачно, избегаваш да одговориш праву истину, управо због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту спорно? Ви сте у сва три, Ви сте и председник владе и у Ратном секретаријату и у штабу?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, зато што су та два органа само да се договоре, рецимо, зафалило је пет тона нафте, треба демобилисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте у сва три?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Слушајте молим Вас, треба демобилисати неког инжењера, зове овај из штаба ТО, односно овај из војног одсека, тражи фабрика тог и тог човека, хоћемо га пустити, пустите га и ми се договоримо и касније одлукама владе, рецимо, пуштен је тај и тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте председник те владе?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па јесам, али нисам никада хтео сам да одлучујем било шта, него сам управо то и јесте поента, да одлучимо и да то влада верификује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, потпуно сте друго причали. Ви сте рекли да Ратни штаб уопште није заживео?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није никада заседао, само се чујемо телефоном, разумете, треба овога ослободити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не нисте рекли ни телефоном, ево сада ћу да нађем, управо сте рекли.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Никада он није заседао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сте рекли да то не постоји, да је то само фиктивно, а сада кажете да је управо то било да би се брже одлучивало.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то кажем, зовне телефоном, треба нам тона нафте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам тако причали, то је сада ново у Вашој одбрани?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не, није ново сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Тај орган никада није заседао, никада није имао седницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно да ли је седница, да ли је одлучивао, да ли је, није битно да ли је телефон или шта је?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо то кажем. Даље, овај други скупштински орган, Ратни, како се звао, Ратни секретаријат.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Секретаријат, јесте.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Исто тако смо, седне пар начелника, зачас договоре шта треба решити и решимо то ми пре седнице владе и на седници владе износимо и верификујемо то што смо се договорили на том ужем округу. Према томе, ништа нема ни тајно ни спорно.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, значи, ја остајем код овога, Секретаријат, значи, Ратни секретаријат је био у превасходној функцији значи да то дефинитивно постане администрација општине, значи да се бави општина, управо то, органи који га чине, значи да раде свој посао.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Даље, рекао је да Жућо никада није био код њега, а сећа да је Жућо рекао да га је звао секретарица, да је често био код њега. Мислим, само нека се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Стварно нисам.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Да ли ти је познато, а морало би бити познато, да је Радован забранио политички рад СДС?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам и рекао да није заседала, колико се ја сећам ни Општински одбор СДС ни Скупштина, значи, није заседала. Ја не знам први пут када је Општински одбор заседао, али сигурно ових првих месеци није.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: У Вашој једној другој изјави на страни 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој изјави причате?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Изјави која је дата хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо то да користимо.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али само кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то да кажете, идемо даље.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нећемо то користити, али кажем само, када је тамо рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо користити, али кажете да је рекао.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта ја Вама овде личим, хајте молим Вас питања.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нешто је помињао око ексхумација, око професора Станковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам га чуо, доктор Станковић је био само на ексхумацији Срба на Глођанском брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добро, да не остане неразјашњено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква сазнања он нема шта је радио у овом периоду.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам га чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није ни рекао.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Врло слабо сам га чуо сво време. Ја сам Вас молио пар пута да не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ви сте, чини ми се рекли шта сте радили са онима који пљачкају, када се ухвате у пљачки. Верујте у то доба, кога затворите, ви сте га наградили, тај је у затвору, једе и неко га чува, а овај кога отерате на линију, тај има шансе пет пута више да погине. Према томе, у то доба није имало сврхе никакве затварати, једноставно се ти људи одмах стављају на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када већ Ви то сада помињете, да ли је тачно ово што прича сведок да су биле одузимане ствари и стављане у тај магацин? Да ли је то истина?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Полиција је управо тим који су то крали, који су, шта би са њима радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте чули одбрану окривљеног Славковића шта је рекао, да је влада донела одлуку, уредбу, да је Стева Радић потписао, да они иду у станове?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Јесте Ви чули његову одлуку, да такву одлуку влада никада није донела, нити је он потписао, ја сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви и даље тврдите да то што прича Славковић није тачно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Није тачно.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја кажем да влада такву одлуку никада није донела. Јесмо донели одлуку да се све куће печате и станови, да се запечате и да се комисијски предају избеглицама у записник на привремено коришћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок да је пуно било пљачкања. Да ли је било одвожења у Србију, да ли је то сада познато или не?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо, данас у Београду имате сто пљачки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо о Београду, причамо о Зворнику.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: А камоли 1992. године у рату у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, ја Вас конкретно питам. Да ли је тачно ово што каже сведок да је цео град знао да се пљачкају куће и да се односи роба у Србију?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Полиција је вероватно знала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли је то тачно?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сигурно да је било информација на влади да се пљачка, да се носи, да се одузима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте предузели као председник владе?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Предузео сам, захтевао сам стално од полиције да спречава то, да приводи те људе, да узима робу и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да се то дешава?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Људи моји.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, ја морам да интервенишем. Сада, да ли Ви њега испитујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све радимо, колега, не знам када ћемо то да радимо, када. Сада када је ту сведок, управо му предочавам изјаву сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја сада не знам, да ли он прво пита или Ви њега сада питате или он пита сведока или он и сведок разговарају, или суочавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, управо му предочавам одмах на исту тему, нећу да разводњавам тему.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Више то личи на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, исту тему, само да видимо да ли сведок говори истину према оптуженом или не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он је рекао да не жели да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, молим Вас, седите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: На многа питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пљачке нису отворене у истрази, него је у овој оптужници.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице, на многа питања нећу, нећу поставити, из разлога што знам да сведок неће бити у ситуацији да одговори, због тога што је ситуација таква каква јесте.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја само хоћу да кажем, значи, никаква истрага се не води, нити у Тузли, нити у Трибуналу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте овде сведок, да ли се води у Трибуналу, ми немамо никакву информацију да се води у Трибуналу.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Истражитељи су били још 1998. године, пре осам година у општини и све тада запослене у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ту изјаву Вашу нисмо данас предочавали.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја сам овај папир добио пре петнаестак дана, нисам ово добио давно, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Грујићу, само везано за ово што, значи, ово што је рекао сведок да је постојао Ратни секретаријат и Ратни штаб, а Ви сте рекли да Ратни штаб није био, уствари, никакав Ратни штаб, само сте га тако назвали?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај штаб нешто одлучивао телефоном?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Никада није одлучивао ништа, само су се договорили око набавке нафте, око демобилизације, око мобилизације и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда одлучивао о тим војним питањима, када је то раздвојено?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Штаб територијалне одбране је имао свој комплетан тим који је одлучивао и видели сте, има тамо одлука, пронађите па ћете видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли значи да је онда ово само на папиру?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Штаб територијалне одбране је имао и свога начелника и свога безбедњака и свога набављача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ово данас што причамо, овај документ од 20. маја, то значи да је само на папиру формиран Ратни штаб, Ви и Марко Павловић и Драган Обреновић и који четврти?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам, мислим да је био овај.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Стеван Ивановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, какав је онда то орган?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи, потребе полиције, треба полицији чизме, униформе, разумете, плата и тако даље, да решимо, треба војсци униформа, треба војсци нафта, решимо, ето, ништа више. Ништа, само обична логистика, решавали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа значајније?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа даље нисмо никада одлучили нити решили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све се значајно решавало на влади?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Све. И како пише у члану, лепо Вам пише у чл.5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је онда то могло да буде одлучено?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Могу ли ја нешто да поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако се значи све значајно решавало на влади, а никада на влади није донесена одлука да се исељава Козлук и Дивич, где се донела та одлука, ако се никада није донела на влади, а никада, то ја тврдим, а то ће потврдити сви чланови владе, да се никада о томе није расправљало на влади. Где се онда о томе одлучивало?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ево, видите, и ово је једна од ствари коју ја сада не могу полемисати са њим, због ове његове ситуације каква јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви њега да штитите, Ви сте овде оптужени, није он, Ви сте мало побркали улоге.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим Вас лепо, јесам ли ја упознао владу да ме је звао Пејо и да је рекао да је одобрио Фадилу Бањановићу да може изаћи али преко Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила сведоку да сте Ви рекли да је донета одлука на влади, он каже није.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ево видите, госпођо председнице, сви се не сећају, они подпредседници двојица су били, не сећају се, он се не сећа, сви се не сећају, само сам ја јадник одлучивао све.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, не, дакле, не ради се овде, то је важна одлука.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нико се не сећа, нико није био на састанку.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Дозволите, дакле, није уопште тенденциозно, ово је важна одлука, ово је тако важна одлука. Дозволите, тако важна одлука ако је донесена на влади, морала је бити објављена у «Билтену», морала је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је било и одлука које су усмено доношене, он каже да је била усмена?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Одлуке су биле донесене само, зато ја кажем, записник са свих седница Привремене владе постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени и за Дивич је усмено донета одлука, када је Јово Мијатовић рекао да људи хоће да иду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не спорим могућност да се о томе разговарало, али да влада донесе такву одлуку, да је о томе, у смислу, да је неко, не знам ни ја већ информисао, да је Грујић информисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмену одлуку, не каже он писмену?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, али да је одлука донесена, да је предложена одлука, па чак и усмена, ја тврдим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се причало о томе на влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја кажем да не спорим да је Мијатовић могао рећи, ја стварно о Дивичу не знам ништа. О Козлуку не знам ништа. Ја само хоћу рећи, дакле, да се део послова директно везан значи за војску одређивао мимо Привремене владе, то хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је то питање војске исељавање неког села? Да ли је то питање војске или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То је било војно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војно питање?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Чисто војно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко одлучује о војним питањима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 20. маја, да ли се нешто мења?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: После 20. маја о тим питањима је морао да одлучује управо тај штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: И није ништа случајно што су поредана та имена ту, управо по функцијама које су номинално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени само гориво и тако те мобилизације, ништа више.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Зашто гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако узмемо у обзир да он то каже, има ли неко виши још да о томе одлучује?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пазите, тада у општини није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, неко изнад па да они спроведу нечије наређење?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Помињали смо овде, значи, ове регионалне органе, ове САО: Ја стварно знам значи да су били, знам да су формиран, да су имали своје надлежности, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Ви за Светозара Андрића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам чуо, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека бригада тамо, Бирчанска, Бирачка?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он имао нека војна овлашћења над Зворником? Ево сада управо оптужени је показао један документ где он наређује команди штаба ТО управо то раздвајање и то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам први пут видео на телевизији када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта имате о томе да нам кажете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Када је Бањановић значи показао онај документ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Који је Ваш коментар на то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да је наредио, тада је Бањановић рекао, значи да није наредио Грујић, односно да је наредио овај, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је спровео наређење?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да је спровео наређење. Ја сам то први пут тада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то сада нешто ближе говори или не?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, Андрић, он никада није био на седници владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то нико ни рекао.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Мислио да хоћете довести у везу владу и команду те бригаде, дакле, тога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је писмена наредба, није он физички седео на влади. Нико није рекао да је он седео. Добили смо из Хашког трибунала, то је документ који има број заведен у Хашком трибуналу у Секретаријату.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, да ли је то неко вештачио да је то тај потпис, шта значи заведен? Биће сваки документ, сваки документ, ја сам у

једном предмету доставио документацију, сваки је заведен, сваки је заведен. То што је заведен, не значи, него, то што је заведен, а Фадил Бањановић хашки документ који је наводно у Хагу депонован као оригинал, за који нико није утврдио, доноси овамо као сведок на вољшебан начин да не знамо ни одакле му документ хашког истражитеља и хашког тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из предмета Хашког трибунала, знамо. Завршите само одговор.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питање је овде, да ли је то оригинал, него човек користи само, јер је ту био, да се то разјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да завршите одговор. Ја се извињавам у име колеге.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Питали сте за генерала Андрића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Да ли знате тог човека?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, знам га и лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично га знате? Када сте га упознали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, он је, ја мислим да је и он дошао на почетку рата, значи, када су ове јединице ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у Зворник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, мислим да је дошао. Није био званично у Зворнику, али мислим да је у Шеховићу, бригада у Шеховићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тамо био?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако је то била бригада или батаљон можда, значи био је командант, не знам формацијски шта је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И формацијски какав је однос са Зворником његов?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја нисам знао да икакав однос постоји, ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је долазио у штаб тамо у Зворник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја га нисам виђао у општини, значи, ја га нисам виђао, ја га нисам виђао на седницама владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали у том периоду, кажете, лично га знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам га виђао, значи, у том периоду, можда сам га виђао у «Алхосу» или не знам, уочи рата или касније. Наравно, тај човек је био све године, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали у штабу ТО?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Марка Павловића, он каже да је свраћао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се да је био, ја кажем за општину, јер ја у општини сам фактички проводио 99% свог радног времена. Ја се не сећам да је икада тај човек био у општини и да је био у Привременој влади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да је био у Привременој влади?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, кажем, у општини да је био уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ни ми рекли да је био у општини, да ли знате да ли је имао нека овлашћења у односу на војску у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, не, да је долазио физички, значи, физички да је долазио, није. Да је овлашћења нека имао, ја нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви о томе не знате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још неко питање?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ништа више, само да констатујемо да сви моји подпредседници, сви чланови, ништа не знају, ништа нису видели, ништа нису чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате Ви господине Поповићу питања?

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја имам само примедбу на ово када је адвокат био одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се, не, не, чекајте, сада се ништа не чује, овако из тог положаја, ништа се не чује.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Обзиром да је адвокат био одсутан када је ово споменуто, стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Речено је да су неки камиони прво од непознатог превозника, па онда од «Аутотранспорта» када су носили ту робу из кућа која је одузimana из кућа, скупљана, да су носили ознаку ТО. То је инсинуација да је ТО био организатор плевљења робе по кућама, што не стоји, нити је истина.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Он каже да су неки лажно стављали ознаке ТО.

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је друга ствар. Ја тако нисам схватио, није се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, колега, прво уопште Вам микрофон није укључен, нити Вам је дата реч, нити личи на нешто овај сада записник. Шта је било Ваше питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Није питање него примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба? Изволите, изјасните се.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, ја сам рекао да су сва возила јавна носила ознаку ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је стављао ту ознаку и каква је то била ознака?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ознаку ТО, значи добијали су у Секретаријату народне одбране и у штабу ТО, а истовремено сам рекао да је доста било људи, односно возила која су носила ознаку ТО која није дата из ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су те ознаке, исте такве или другачије?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Одштампали, једноставно, као пропуснице што су штампане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они сами правили?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Дневно је двадесет људи потписивало пропуснице које никада нису биле у општини и у штабу ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још неко питање?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања. Изволите.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли могу да седнем, нисам баш најбоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овог господина први пут видим и не познајем га лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам пар питања. Што се тиче, кажете, донеле су комисије одлуке о неким тим камионима. Да ли знате ко је донео, те комисије да буду?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видели смо ову одлуку, значи, постојала је одлука о формирању Комисије за избеглице и постојала је одлука о формирању Комисије за прикупљање.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли сте их Ви одредили или?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, значи, састав тих комисија одређен је одлукама и одлуке су донесене на Привременој влади.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто и за прикупљање тих ствари?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тако је, значи, све су биле одлуке на Привременој влади, значи, била је одлука на Привременој влади. Ја када кажем одлука за прикупљање, то смо имали спорно овде, значи, ја нисам причао о прикупљању из кућа и никада влада није причала о прикупљању роба из кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, да објасните?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, само прикупљање, значи из предузећа, из продавница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ја да помогнем. То је оптужени који каже да је њему Миша Јовић дао одлуку коју сте Ви потписали и у којој пише да они иду да скупљају ствари по напуштеним кућама и да онда то дезинфикују неке жене у Циглани и тако даље.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Напуштених кућа, стоваришта, магацина, продавница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте шта је рекао оптужени.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја и сада то понављам, напуштених кућа, стоваришта, магацина, продавница. Доћи ће Миша Јовић, имамо шофера који је возио код мене. Ја нисам возио код Мише Јовића. Зауоставила нас је полиција на пункту који је потврдио Муслиман овде, ако се сећате, када је рекао да ме је зауоставила милиција, био је тај камион плави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вама је Миша Јовић дао ту одлуку?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да, само моменат, камион плави за који он каже да је то транспортно предузеће, зауоставила је на пункту полиција, зауоставила наш камион тај из «Новог извора», обадва камиона. Узела је потврду, одвела је тог шофера што је возио тај камион. Мене су сачекали 15 минута, 20, пола сата, отишли су, проверили потпис Стеве Радића тога који је потпис и вратили се. У том су видели ти Муслимани тада који је дао изјаву, каже да је, када нас је зауоставила милиција, чули сте када је један од Муслимана овде дао изјаву. Значи, да се слаже потпуно истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку поставите питање, немојте са мном да причате сада, да ценимо.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја бих молио исто судско веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, чули сте шта каже оптужени.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја, значи, остајем при свом, ја такву стварно одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако нешто нисте потписали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је знао неко на влади да неко улази, осим пљачкаша, да неко овлашћено улази у напуштене куће и узима ствари и носи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, о томе се није расправљало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Вас преварио Славковићу?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мени је дао лично Мишо Јовић, директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо да видимо да ли је он.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Онда, сачекаћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима са Мишом Јовићем?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам човека видео петнаест година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али тада, када сте били, у каквим сте били односима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видите, Миша Јовић је, значи, он је из Лознице, ја га нисам ни знао до почетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји могућност да је он могао да Вам подметне тако нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не верујем, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки мотив да тако урадите?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да да човеку нешто?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Шта је радила Ваша сестра у «Новом извору» код њега у фирми?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, није она моја сестра. Она је једна моја рођака, значи моја рођака, а не моја сестра, значи није чак ни прва рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, у фирми, кажем, у тој фирми је радило, наравно, доста наших рођака и пријатеља.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, ја сам чуо, али није битно, да је Ваша рођена сестра радила као приправница?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, не.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, није то битно.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нема говора, какви. Дакле, ја остајем при томе да нисам потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте потписали? Ви то нисте сачували?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ако је то било на влади, значи, ту је папир, све што ми предпочите, ја потписао јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то дезинфекција била?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је оно на крају, оне жене су долазиле, откуд знам, у белим мантилима, доктори, шта су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то рекао да Ви то радите да дезинфикујете?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисмо ми радили, дошле су жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њима рекао да то раде?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Откуд знам, да ли је то Миша Јовић звао или ко је звао, ја то не знам. Нека је роба ишла директно у Робну кућу, нека у «Нови извор».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишла нека у Србију?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У Србију, ја то не знам. После сам чуо да су то Лозничани, да због тога, лозничка екипа када сам ја напустио Зворник то радила и нотирала тамо. Они су и могли, јер је њихова полиција стајала на пункту и имали су везе, могли су да прођу, а други не. Било је, такорећи, три врсте полиције, војна полиција, милиција и царина, на једном пункту, на уласку моста, на изласку моста, ниси могао да прођеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било толико царина?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Била је, обавезно је била.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Само са србијанске странке, код нас није било царине, бар оно у почетку колико се ја сећам, није било уопште, а ово што Славковић каже, значи да је полиција униформисана из Лознице, тачно је, значи они су једно време обезбеђивали пункт и они су организовали пљачку. Мислим, то је била баш овако организована пљачка, где ми чак и ако смо доносили одлуке на Привременој влади

да се заустави и слали те одлуке значи тој полицији, та полиција је радила, значи једно време су они били.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То што се ставља мени на терет, то је радила лозничка полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су, кони они?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су били ови.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Гогошевици.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Гогошевици.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тачно тако.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи они су били униформисани у полицију, њима је неко, значи неко, зато ја кажем, неколико пута данас помињем да је постојала паралелна власт која водила све, то је тамо, једноставно, ми смо седели, радили у општини, негде се тамо одлучивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, у Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада први пут те Гогошевице помињете?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Поменуо их је он, зато што су они били у једном периоду, значи, полиција. Они су били, значи они су били, значи имали су униформу цивилне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, њих је плаћала исто општина?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су били, значи, њих је плаћао СУП, значи они су били јединица СУП-а, Општинског секретаријата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте СУП је орган општине.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На платном списку.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Су имали своја средства и треба видети, има их на списку, могуће. Не, не, али су они били, значи регуларна полиција, то хоћу да кажем, значи они су били полицијска јединица, а полиција је била орган општине. У једном периоду, значи, ти Гогошевици су стајали на мосту, обезбеђивали мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које плаћа општина?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи које плаћа општина?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да полиција комплетна је била на списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви сазнали да ти Гогошевици то организују пљачке?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Они су то можда у неком периоду радили, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био месец?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви напуштате почетком јула, када се то догађа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, ја мислим да је Гогош тамо и био отприлике.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он је био отпочетка до краја.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, он је био отпочетка до краја, али ја мислим да је он у полицијским снагама био, да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сазнајете да он то ради, то је питање, врло кратко и јасно?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је о томе било говора и на Привременој влади, да је о томе чак и начелник тада, ко је био начелник, или Василић или овај, како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пантелић, можда?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Пантелић, ја мислим да је Пантелић у то време био начелник и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали о томе, да они пљачкају?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да и он је рекао да ће то да заврши, да неће бити проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се предузело да се то спречи?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Остало је да он реши тај проблем, међутим, по свему судећи, да су координирано то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, начелник и Гогићеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јер, и један и други су дошли из Лознице, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте малопре рекли да то раде сви, и полиција, и локални и добровољци, или само Гогићевци?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ево како сам рекао, дакле, то је била појава, значи првих дана, нико није смео пљачкати осим Арканових, нико. Дакле, то је била привилегија Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то се тако преносило са колена на колена?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су били аутомобили, то је скупља роба, значи то су они одрађивали, касније, Жућини, Гогићеви и остали. А када је пљачка узела маха, онда је постала појава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко узима вредније.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Једноставно појава коју више нико није могао зауставити. Ја мислим у једном периоду можда мај, јуни, то је било страшно. То су више сви наоружани, сви пљачкају, то је појава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имам још ово. Пошто кажете не знате тамо да су доношене половне ствари, откуд толико половних ствари, рецимо у Робној кући, половних ствари, значи да су из приватних кућа, не могу бити на стовариштима половне ствари, машине, телевизори, видео и тако то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, да опљачкане ствари доносе такође у магацин.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесте.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Рекао је ономад и Жућо, пре два месеца овде да је господин два-три шлепера отерао из Робне куће, те беле технике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који господин?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ако сте слушали добро, сведок Жућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је, ко отерао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Дотични господин, Стево Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он отерао?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ако сте слушали добро овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сам слушала, он још увек није оптужени.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То су стварно мислим ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ја њему да предочавам, то је.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мени је то жао што сам рекао, али.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма не, ма не.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мада ја и Жућу не знам, исто први пут сам га видео исто као и Вас овде, а ставља се да сам био у његовој јединици. Никада га нисам видео.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: То само говори ово што Грујић каже, да сам ја имао добре односе са Жућом, мислим, човека сам само два пута у животу видео, три пута, мислим, бесмислена изјава, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тај сведок Жућа да сте му Ви давали нека ратна задужења, неке писмене наредбе? Да ли је тачно то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ма, не, мислим ја се стварно нисам бавио никаквим ратним задужењима, ја сам се бавио цивилним питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам конкретно, само мени се ставља то на терет, зато сам изашао да Вам кажем. Ако би био у функцији лопова, када сам био, рецимо у тој комисији, ја сам био у тој комисији, из тих магацина, стоваришта, како да кажем, још продавница, зато сам Вас питао, да ли знате ко је одређивао те комисије, рекли сте не знате, да се износи, претерују нове и старе ствари и после из тих кућа. Мени се ставља на терет да сам ја узимао. Ако би се ставио у функцију лопова, да ли бих ја узео половну ствар или половни фрижидер или нешто, када сам имао могућност да узем нову ствар. Мислим то је за суд мало питање.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, комисије је формирала општина, односно Привремена влада и да су они радили.

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И за тужиоца исто, зашто бих се ја стављао, рецимо, ставља ми се на терет да идем да пљачкам српске, муслиманске куће, да узимам половне ствари, рецимо из смрдљивих фрижидера, замрзивача, ставља ми се на терет, а имао сам могућности, дајем пример, да сам лопов, него нисам лопов, него кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још неко питање за сведока?

ОПТ. ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је овде више пута данас рекао да постоји паралелна власт, а сада је рекао да је та била паралелна власт у Малом Зворнику. Ко је то у Малом Зворнику, може ли да каже?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, разлог, разлог због кога сам ја одбијао да потпишем те рачуне који су се гомилали из Малог Зворника, био је зато што су тамо прављени енормно високи трошкови, мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је прављено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкови.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Трошкови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита Вас то колега, пита Вас ко је био паралелна власт?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са седиштем у Малом Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте рекли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, видите, тамо су били, значи, Павловић, овај начелник.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Павловић је био официјелна власт.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да, да, али је био истовремено тамо значи и начелник полиције Мали Зворник Видовић, даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је убијен?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратко Видовић?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је убијен, није? Како се звао онај доктор што је убијен?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Видовић.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Нисам рекао Видовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте рекли?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нисам га ни поменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник полиције Малог Зворника?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тај Видовић, како се зове.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видовић.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видовић, Видовић Ратко, Видовић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био је, ко још?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, Војо Јекић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знам, али из чега су они црпили ту своју снагу, власт? Како су могли да буду власт они Војо Јекић, како је могао да има власт?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Тешко је то сада рећи, знате, ми смо једноставно тада радили у општини и на Привременој влади доносили неке одлуке. Мислили смо да управљамо неким ратом, неким процесом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, кажете, у Малом Зворнику је био Павловић? Где је он био, да ли у Секретаријату или у Малом Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, они су дуго користили тамо, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У хотелу, па ова група о којој сам причао, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите, ко?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, Јекић, Видовић, како се зове, Павловић, Павловић, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Павловић радио у Малом Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја мислим да је он и пре него је почео рат био тамо, значи у хотелу «Мали Зворник».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је та паралелна власт?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, Ви то сада говорите у контексту «Глинице» која је била доста касније.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја сам рекао да општина није имала довољно финансијских средстава и пошто је «Глиница» тада била јака фирма, најјача фирма, «Глиница» је значи финансирала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, рекли сте то и за Дивич да је исто и то неко одлучивао?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја сам само хтео рећи ово. На Привременој влади се значи о томе није одлучивало, ето то је суштина, значи то је суштина.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А председник већа Вас је питала зашто, како је могуће, а Ви кажете, има нека снага и за Козлук, и за Дивич и за «Глиницу»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Видите, ако се никада није на Привременој влади донела одлука да се исели Козлук или да се исели Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се донела?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Где се донела, и ја се питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене питате?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не, ево сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где се донела одлука за Козлук?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Значи, одлука за Козлук.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли на Палама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли на Палама?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: У Зворнику, али није на Привременој влади, дакле, није, о томе сада причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада рекосте, Мали Зворник има паралелну власт? Да ли Зворник или Мали Зворник?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, ја сам само рекао да су у Малом Зворнику тамо често седели и да једноставно, ти људи, те полицијске неке структуре и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Павловић са њима?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству сада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам, једноставно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Грујић био у Малом Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, не, Грујић је углавном био овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко питања? Нема.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, председнице већа коју је ингеренцију имао тај Видовић, инспектор Малог Зворника, полиције тамо, шеф полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само секунд, касету да промене. Немојте питати, не ради касета, стала је касета.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Техника се уморила, а људи још раде. Да ли можемо сада? Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Коју ингеренцију је имао тај Видовић, шта је он био, командир полиције у Малом Зворнику?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не причамо о доктору Видовићу, већ о тада начелнику или командиру полиције Видовићу, исто Видовић, Ратко, Ратко, а доктор Видовић је Миленко Видовић. Јесте, јесте, да Видовића, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега, трећи пут, добар дан, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које ингеренције је имао тај Видовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај начелник полиције'?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, није никакве, значи он је био у Малом Зворнику, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није никакве?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је био тај Војо Јекић, која је његова функција била у Републици Српској?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он се често појављивао у Зворнику, веома често, значи, био је често у згради општине и представљао се као човек који је значајан из тих неких полицијских кругова. Ја стварно нисам знао коју је функцију имао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је имао неку функцију у САО Семберији, у полицији Државне безбедности?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ја не знам, не знам, ја знам у Лозници да је био, не знам, не знам да има, није ми познато.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је званично коју је функцију имао, добро, кажем, званично је у Лозници био?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јекић, покојни.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Он је можда задњих година био у Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да, не мислим на то време, него сада.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада шта је био у САО Семберија и Мајевица?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам да ли је икакву функцију имао у САО, а у општини Зворник није имао никакву функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је долазио често и представљао се као важна личност?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате уопште функцију?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не знам стварно, не знам у којој функцији је долазио, али, тако, једноставно, стално тамо је био, често је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога, са ким?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Па, долазио је у општину, значи углавном је био код Грујића и код Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Павловић није у општини?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Кажем, када је у општину долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је у општину, онда код Грујића, а код Павловића у штаб?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су били некада заједно њих двојица, да сте видели, да имају неке састанке, нешто?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не сећам се, ја само знам да се он тако представљао као неко много важан из тих полицијских кругова Србије, а не знам, не знам стварно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, наставно на исказ баш овог Вучковића. Да ли је познато сведоку да је управо тај Видовић командир полиције хапсио неке припаднике «Жутих оса»?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није Вам то познато?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тај исти командир за кога Ви кажете да је паралелни?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, нисам рекао да је паралелни, можда несвесно употребљен тај израз.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је ухапсио и спровео за Шабац тог Репића, који је био на Вашем платном списку?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли Вам је познато то?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не знам ко га је хапсио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли знате како је он прешао назад?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је био неки Репић, да ли сте чули?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Јесам, био је Жућин брат, чуо сам, али нисам знао када је човек ухапшен и како је ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали сте да је после?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Знао сам после, наравно, а нисам знао, постављено питање, да је Видовић наредио његово хапшење, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам, колико дуго сте знали за тог Репића?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Знали смо, наравно, он је био страх и трепет тамо, знали смо, сви су га знали, како да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто страх и трепет, шта је он то радио?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Малтретирао редом, све кога је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви, влада?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Управо, једноставно ја кажем, нисам знао шта су радили, али сам знао да је често био тамо, ето о томе ја причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли данас, колико сте трошкове имали?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не треба ништа, не тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите за превоз и за исхрану?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Ништа, колима сам својим, ништа, враћам се колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате право на трошкове.

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите?

СВЕДОК СТЕВО РАДИЋ: Не тражим.

Сведок не тражи трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте дошли.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес одлаже се за 31.10.2006. године са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА